

IV.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) nabyl účinnosti 1. července 2002. Zákon o myslivosti byl od roku 2002 již více než dvacetkrát z různých důvodů a v různých souvislostech novelizován. Novely však nepřinesly vyřešení některých výkladových problémů, které se od doby účinnosti zákona navršily, a zároveň se stupňovala i potřeba reflektovat v zákoně současné problémy a požadavky dnešní doby. Současné znění zákona o myslivosti je základem i této novely, tudíž nebyla nutnost předložení zcela nového zákona. Je však nezbytné vnímat limity stávající právní úpravy, neboť případné zásadní změny by mohly mít vliv na provádění celé řady činností v rámci výkonu práva myslivosti. Některá ustanovení se navíc v praxi ukázala jako ne zcela funkční či málo využívaná.

Uvedené se týká především největšího problému současné myslivosti, kterým jsou škody působené vysokými stavy spárkaté zvěře, což bylo umocněno dalšími faktory, jako například suchem a následnou kůrovcovou kalamitou. Situace se spárkatou zvěří tak ukázala na některé nedostatky a mezery, které se předkládaná novela snaží řešit hned několika způsoby. Mezi ty zásadní patří nefunkčnost současného systému mysliveckého plánování lovu spárkaté zvěře založeného na dohodě držitele a uživatele honitby a minimální ingerenci státu. Předkládaná novela mění myslivecké plánování tak, že minimální lov spárkaté zvěře, vyjma prasete divokého, se bude odvozovat od výše škod na lesích a bude stanoven státem. Dojde k posílení pravomocí státní správy myslivosti, určitému posílení práv vlastníků honebních pozemků a zemědělsky a lesnický hospodařících osob, vypuštění některých zakázaných způsobů lovu apod. Jako problematické se ukázalo také vzdělávání v myslivosti, kde postupem času vyplynulo, že úroveň znalostí z myslivosti často kolísá a v některých případech bohužel neodpovídá požadované úrovni.

Současné znění zákona rovněž nereflektuje aktuální celospolečenskou poptávku na snížení administrace a zvýšení digitalizace státní správy. Softwarový nástroj Informační systém evidence myslivosti (dále jen „ISEM“), který je součástí předkládané novely, toto nejen splňuje, ale je hlavním prostředkem pro řešení výše uvedených nedostatků a mezer.

Současná právní úprava není v rozporu se zákazem diskriminace a nemá dopady na rovnost mužů a žen, neboť nijak nerozlišuje ani neznevýhodňuje jedno pohlaví a nestanoví pro ně odlišné podmínky.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Jedním z hlavních důvodů předložení návrhu novely zákona o myslivosti je snaha vytvořit efektivní nástroj pro snížení škod zvěří na lesích a v zemědělství a tím například usnadnit efektivnější obnovu lesních porostů po kůrovcové kalamitě. Narůstající stavy spárkaté zvěře mají dopady na lesnické i zemědělské hospodaření. Dosavadní minimální vliv státu na ovlivňování způsobu mysliveckého hospodaření požadují některé zainteresované

subjekty změnit tak, aby snížení škod zvěří prostřednictvím snížení početních stavů zvěře bylo regulováno státem. Škody způsobené zvěří nemají být neúměrné, zároveň však všechny zúčastněné strany respektují, že nelze zcela zamezit negativnímu působení zvěře na životní prostředí. Předkládaná novela obsahuje posílení práv vlastníků honebních pozemků i hospodařících subjektů, sleduje cíl snížení škod způsobených zvěří hospodařícím subjektům a dále posiluje kompetence státní správy myslivosti, která do procesu mysliveckého plánování bude aktivně zasahovat. Zároveň reaguje na vzniklou potřebu sjednotit požadavky pro uchazeče o vzdělání v myslivosti na všech úrovních u pověřených subjektů a současně snižuje zatížení účastníků správních řízení vedených podle zákona o myslivosti i orgánů státní správy myslivosti.

Předkládaná novela pro tyto účely zřizuje ISEM, který bude zjednodušovat veškerou administrativu a komunikaci spojenou s provozem myslivosti, a to jak na straně uživatelů honiteb, tak u orgánů státní správy myslivosti, Státní veterinární správy, Vojenského veterinárního ústavu, Vojenské policie a Policie České republiky. Tento informační systém soustředí veškeré evidence, přičemž rozsah evidovaných údajů bude upraven nejen zákonem o myslivosti, ale také prováděcími předpisy. Díky ISEM nebude již nadále potřeba papírových výkazů a hlášení. Bude redukováno množství sledovaných údajů, konkrétně dojde například ke zrušení statistického výkazu MYSL 1-01, měsíčního hlášení o plnění plánu lovu zvěře nebo oznamování výsledků sčítání zvěře. Na druhou stranu však přímý sběr údajů a dat prostřednictvím ISEM nabídne nové možnosti, mezi které patří především možnost flexibilně nastavovat plán lovu podle výše škod. Systém bude obsahovat kompletní myslivecké plánování, které bude vázané na informace o poškození lesního prostředí. Bude-li les v honitbě nadměrně poškozován zvěří, bude uživatel honitby tuto skutečnost povinen zohlednit při tvorbě plánu lovu. Povinností bude splnění minimální výše lovu, kterou bude v návaznosti na poškození lesa určovat stát. Nebude-li plán lovu splněn, orgán státní správy myslivosti uloží uživateli honitby sankci. Obdobně budou orgány státní správy myslivosti postupovat v případě nesplnění opatření ke snížení početních stavů zvěře v honitbě.

Do lovu ve stanoveném rozsahu budou zapojeny i hospodařící subjekty, a to cestou povolenek k lovu. Tímto nástrojem sleduje Ministerstvo zemědělství cíl snížení početnosti prasete divokého, jelena siky a dalších druhů zvěře spárkaté ve volných honitbách na minimální počty. U prasete divokého je pak záměr snížit stavy vyjma obor a honiteb se stanovenými minimálními stavy prasat divokých na minimum. Chovat černou zvěř bude možné jen v honitbách s minimální výměrou lesa stanovenou vyhláškou.

Za účelem zjištění trendu poškození lesů zvěří v České republice bude kontinuálně zjišťováno poškození lesů pověřenou organizační složkou státu – Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů (dále jen „ÚHÚL“) a každoročně bude informace o poškození lesa zvěří zveřejňována v ISEM. Poškození lesa v konkrétní honitbě bude zjišťováno pouze v rámci dokazování ve správním řízení, a to na základě parametrů, které budou stanoveny metodikou ÚHÚL. Nezbytným předpokladem, kdy bude potřeba zjistit zcela konkrétní poškození lesa v honitbě, je nesouhlas účastníků řízení se zjištěným poškozením lesa pověřenou organizační složkou státu.

Součástí ISEM bude i kontrolní mechanismus ulovené a nalezené uhynulé zvěře. Orgány státní správy budou povinny kontinuálně v evidenci ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře vyhodnocovat plnění plánu lovu a případně zasáhnout do mysliveckého hospodaření například omezením nebo zákazem lovu samců druhu spárkaté zvěře starších dvou let.

Informace pro statistické zjišťování bude generována z ISEM Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí. Rovněž zde bude veden rejstřík honebních společenstev. Veřejnosti bude umožněn dálkový přístup do rejstříku jako je tomu například v případě obchodního rejstříku. Digitalizace bude zajištěna i u osob ucházejících se o myslivecké vzdělávání a následně vydávání loveckých lístků.

Vzhledem k potřebě využít co nejvíce možností lovu se nově ruší některé doposud zakázané způsoby lovu, například zákaz používání noktovizorů nebo zákaz lovu v noci, rozšiřuje se možnost lovu všech věkových kategorií prasat divokých a veškeré spárkaté zvěře na společném lovu, ruší se zákaz nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů a ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm, a za určitých podmínek se povoluje lov lukem. Předkládaná novela zároveň odstraňuje výkladové problémy při zániku honitby, například z důvodu úmrtí držitele honitby. Posiluje rovněž práva vlastníků honebních pozemků, který si nově může požádat o změnu honitby a zároveň pokud podá přihlášku k členství v honebním společenstvu, musí být přijat. Honebnímu společenstvu zaniká možnost o členství vlastníka honebních pozemků rozhodovat. Dále se ruší povinnost členů honebního společenstva ručit celým svým majetkem a zavádí se každoroční povinné schvalování výsledku hospodaření honebního společenstva jeho valnou hromadou.

Předkládaná novela není v rozporu se zákazem diskriminace a nebude mít dopady na rovnost mužů a žen, neboť nijak nerozlišuje ani neznevýhodňuje jedno pohlaví a nestanoví pro ně odlišné podmínky.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Dosavadní vývoj početních stavů spárkaté zvěře ukazuje, že současný systém nastavení hospodaření v honitbách, zejména prostřednictvím plánu lovu, jeho kontroly a sankcionování jeho neplnění, není zcela funkční.

V České republice je od roku 2002 myslivecké hospodaření organizováno na základě vlastnictví k honebním pozemkům. Nastavený systém však až s postupem času ukázal, že v některých případech není dostatečně funkční, a předkládaná novela proto přináší celorepublikové řešení v podobě nového systému mysliveckého plánování, které se bude odvíjet od škod na lesních porostech. Počet kusů spárkaté zvěře podle vykazovaného lovu zvěře uživateli honiteb stále roste. Relevantní informace o škodách zvěří však nejsou v současnosti k dispozici, jelikož pouze malá část vlastníků škody hlásila a vymáhala. Pro změnu tohoto stavu, tedy zastavení populačního růstu spárkaté zvěře a tím i omezení škod v zemědělství a lesním hospodářství, včetně zlepšení poměru pohlaví v populaci a její věkové struktury, je třeba adekvátně nastavit plány lovu zvěře, kontrolovat jejich plnění a případné neplnění postihovat.

Regulaci početního stavu zvěře řízené státem požaduje část vlastníků lesů, zemědělsky hospodařících subjektů, nevládních neziskových organizací a vlastnických subjektů, a to včetně jejich sdružení.

Předkládaná novela zákona navrhuje snížit stavy spárkaté zvěře plošným systémovým zásahem ve všech honitbách bez rozdílu jejich držení, užívání i velikosti, a to na základě škod na lesích či dalších škod. Předkládaná novela zahrnuje zavedení evidence škod zvěří pro objektivizaci skutečného stavu reálných projevů zvěře v honitbách. Předpokládá i efektivní a transparentní způsob kontroly provedení lovu zvěře mobilní aplikací za použití fotodokumentace.

Zároveň návrh přináší změny, které řeší dlouhodobé výkladové problémy jak z pohledu orgánů státní správy, tak z pohledu veřejnosti a všech zainteresovaných subjektů.

Součástí předkládané novely jsou rovněž ustanovení, jejichž zapracování bylo s ohledem na případné společenské, administrativní či finanční dopady nezbytné v rámci naplnění Programového prohlášení vlády v bodě „Posílíme práva pravomoci vlastníků půdy a hospodářů v organizaci honiteb“.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Stanovené povinnosti subjektů nejdou nad rámec Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, Smlouvou o přistoupení České republiky k Evropské unii ani s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a je v souladu s obecnými zásadami práva Evropské unie (například zásadou právní jistoty, proporcionality a zákazu diskriminace).

Navrhovaná úprava se dotýká Směrnice Rady 92/43/EHS z 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, v platném znění (dále jen „Směrnice“). Tato Směrnice byla transponována do právního řádu České republiky mimo jiné § 45 zákona o myslivosti v části týkající se zakázaných způsobů odchyty nebo usmrcování vybraných druhů volně žijících živočichů.

Konkrétně čl. 15 Směrnice stanoví zákaz odchyty nebo usmrcování vybraných volně žijících živočichů, které jsou uvedeny v příloze VI Směrnice. Jedním ze zakázaných způsobů odchyty nebo usmrcení je zařízení na osvětlení terče a zdrojů umělého osvětlení, které tento zákon vyjímá ze zakázaných způsobů lovu.

Čl. 15 Směrnice se týká živočišných druhů, které zákon o myslivosti zařazuje mezi druhy zvěře, které nelze obhospodařovat lovem. Vyjmutí zařízení pro osvětlení terče a zdrojů umělého osvětlení ze zakázaných způsobů lovu tak neohrozí účel Směrnice. Tento zákon je tedy v souladu se Směrnicí.

Dále se navrhovaná úprava dotýká transpozice Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků. Tato směrnice byla také transponována do právního řádu České republiky mimo jiné § 45 zákona o myslivosti v části týkající se zakázaných způsobů odchyty nebo usmrcování vybraných druhů volně žijících ptáků. Tento zákon je v souladu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES.

Nově platné nařízení Komise (EU) č. 2021/57, kterým se mění příloha XVII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, pokud jde o olovo v brocích v mokřadech nebo v jejich okolí, nemá na současně platné znění zákona ani na předloženou novelu vliv. Zákaz používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech je již součástí současného zákona o myslivosti a předložená novela se této problematiky ustanovení nedotýká.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná úprava je v souladu s následující mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána:

Úmluva o ochraně evropské fauny a flóry a přírodních stanovišť (tzv. Bernská úmluva, dále jen „Úmluva“).

Úmluva v čl. 8 stanoví zákaz odchyty a usmrcování volně žijících živočichů způsoby uvedenými v příloze č. 4 Úmluvy. Mezi způsoby obsaženými v příloze č. 4 jsou uvedena zařízení na osvětlení terčů a zdrojů umělého osvětlení.

Předkládaná novela zařízení na osvětlení terčů a zdroje umělého osvětlení vyjímá ze zakázaných způsobů lovu. Úmluva umožňuje v čl. 9 výjimku ze zakázaných způsobů odchyty nebo usmrcování volně žijících živočichů uvedených v příloze č. 4 Úmluvy. Podmínkou pro stanovení výjimky je zajištění přežití populace druhu a neexistence jiného uspokojivého řešení. Zajištění populace je řešeno stanovením minimálních stavů zvěře. Jiné uspokojivé řešení nelze přijmout s ohledem na skutečnost, že z důvodu zvýšeného pohybu v přírodě a z důvodu změny životního stylu osob provádějících lov (například zaměstnání) je nutné stále častěji provádět lov zvěře v nočních hodinách. Za účelem zajištění bezpečnosti při lovu a zefektivnění lovu v noci je žádoucí uplatnit výše uvedené výjimky.

Účelem výjimek je zabránění škodám v lesích, zejména na zalesňovaných kalamitních holinách vzniklých v důsledku probíhající kůrovcové kalamity a škodám v zemědělství. Redukce početních stavů zvěře je nezbytná k zajištění řádné obnovy lesních porostů.

Z výše uvedených důvodů je předkládaná novela v souladu s Úmluvou.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Předkládaná novela bude mít určité hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet a veřejné rozpočty, avšak pro uživatele honiteb i orgány státní správy dojde k některým úsporám díky digitalizaci prostřednictvím ISEM (poštovné, formuláře/tiskopisy). Sledování trendu vývoje stavu lesních ekosystémů bude vycházet z kontinuálního zjišťování stavu lesa (navazuje na Národní inventarizaci lesů) s navýšením provozních nákladů o cca 15 mil. Kč ročně. Jednorázový náklad na pořízení SW – ISEM (zhotovení, testování a zavedení systému do provozu) bude cca 22 mil. Kč, jeho pravidelná roční podpora a servis bude cca 6 mil. Kč. Pořízení ISEM, jeho rozvoj a podpora může být řešen buď formou otevřené soutěže dle zákona o veřejných zakázkách nebo vývojem ISEM a jeho následné podpory zaměstnanci státu. Je třeba omezit rizika, kterými mohou být například zablokování veřejné soutěže či spory ve věci ochrany duševního vlastnictví. Náklady na inventarizaci lesů, zhotovení, provozování a rozvoj ISEM budou financovány ze státního rozpočtu, rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství.

Jestliže má stát převzít roli neaktivních vlastníků a snížit stavy zvěře, musí to udělat povinně plošně na území celého státu bez ohledu na držení a užívání honiteb i jejich velikost s tím, že takové opatření naprosto nezbytně přinese pro stát náklady. Takové řešení požaduje nejen část vlastnických, hospodařících i zájmových subjektů, ale i Programové prohlášení vlády.

Bude získán úplný přehled o uplatněných nárocích na náhradu škody způsobené zvěří, kompletní přehled o plánech mysliveckého hospodaření a plánech lovu, plnění plánů mysliveckého hospodaření a plnění plánu lovu, zkvalitnění posuzování skutečností při rozhodování o mimořádném lovu státní správou myslivosti na všech úrovních. Dojde k zjednodušení a zefektivnění komunikace jednotlivých dotčených subjektů.

Předkládaná novela může mít vliv na rozpočet obcí s rozšířenou působností s ohledem na nezbytné personální posílení orgánů státní správy myslivosti, a to především v důsledku snížení minimální výměry honiteb. Tato úprava bude znamenat trvalý nárůst administrativy, jejíž rozsah bude úměrně navýšen o počet nově vzniklých honiteb. Současně se v rámci personálního posílení orgánů státní správy myslivosti počítá s tím, že příslušní referenti budou trávit více času v terénu, přičemž získané poznatky budou uplatňovat v rámci správních řízení, a zároveň ověřovat stanovené údaje vkládané do evidence škod způsobených zvěří. Způsob rozdělení rolí přenesené státní správy na jednotlivé úředníky pracující na obecním úřadu obce s rozšířenou působností je v kompetenci každé obce s rozšířenou působností a ve skutečnosti ke změně celkového počtu pracovních úvazků dojít nemusí.

Předem blíže rozsahem nespecifikovatelné dopady z pohledu administrativní a finanční zátěže bude mít snížení minimální výměry honiteb. Touto změnou budou potenciálně dotčeny všechny stávající honitby, přičemž ze současných 5 787 honiteb může potenciálně vzniknout až 26 512 honiteb (po odečtení výměry pozemků určených pro obranu státu a národních parků). Skutečný počet bude patrně nižší, nicméně změnou jedné honitby dojde k následným administrativním změnám v honitbách okolních. Už jen při aktuálních cenách poštovního (140 Kč za doporučené psaní) a počtu účastníků řízení (v České republice je cca 2,4 milionu vlastníků honebních pozemků) může dojít ke značným výdajům ze strany státu. S touto změnou se pojí i blíže neurčitelné sociální dopady jakými jsou například úbytek aktivních myslivců především starších ročníků, pro které je myslivost neoddělitelně spojena s jejich honitbou. Vedle toho se do lovu zvěře, v případě nově vzniklých honiteb i myslivosti, zapojí také další doposud neangažované osoby, které příležitost lovu či provozování myslivosti doposud neměly. Zvýšením počtu honiteb dojde k potenciálně vyššímu množství sporů, a to především mezi sousedními honitbami, ale i uvnitř honiteb.

Vedle nákladů na státní rozpočet je třeba zohlednit také úspory a přínosy zejména v následujících oblastech:

- úspora na škodách způsobených zvěří na státním, obecním i soukromém majetku, a to zejména snížením nákladů opatření proti vzniku škod jako jsou oplocenky, ochranné nátěry, opakovaná zalesnění a jejich vylepšování atd.,
- zlepšení kvality lesního ekosystému s multifunkčním dopadem včetně podpory biodiverzity, zvýšení schopnosti ukládání uhlíku v biomase lesního ekosystému i následných výrobcích ze dřeva aj.,
- zvýšení dostupnosti dieteticky hodnotné biopotraviny, kterou je zvěřina, neboť zvýšený lov zvěře zajistí i zvýšenou produkci této potraviny; dojde tím k víceletému zvýšenému přínosu do státního rozpočtu v podobě daně z obchodování s touto komoditou i zvýšení výnosu státních subjektů (Lesy České republiky, Vojenské lesy a statky ČR, Státní pozemkový úřad aj.) z prodeje zvěřiny,
- snížení nákladů všech zapojených subjektů včetně státní správy na doručování zásadního objemu komunikace nahrazením komunikací (sdílení informací vložením do systému) prostřednictvím ISEM,

- kompletní odstranění administrace poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a to na všech úrovních orgánů státní správy myslivosti, protože veškeré informace v ISEM vyjma osobních údajů či údajů neveřejných (např. plomby a jejich využitelnost) budou všem veřejně přístupné vzdáleným přístupem prostřednictvím internetu a nebude třeba žádné informace poskytovat.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

Návrh nepředpokládá sociální dopady včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel a dopadů na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny. Co se dopadu na životní prostředí týče, předkládaná novela sleduje cíl dosažení rovnovážného stavu mezi zvěří a jejím prostředím (lesem). Díky digitalizaci v podobě softwarového nástroje ISEM pak odpadne potřeba „papírových výkazů“, čímž se dojde k nemalým úsporám papíru a navazujících služeb (pošta atd.).

9. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Předkládaná novela zavádí ISEM, v jehož rámci budou evidovány osobní údaje fyzických osob v rozsahu nezbytném pro vedení evidencí (jméno a příjmení, datum narození a trvalý pobyt). Jedná se konkrétně o uživatele honitby, držitele honitby, držitele loveckých lístků, členy výboru honebního společenstva, honebního starosty a místostarosty, uchazeče o složení zkoušky v rámci vzdělávání v myslivosti, držitele loveckého lístku.

Aby byl zajištěn účel navrhované úpravy, tedy zveřejnění informací o honitbách a hospodaření v nich, a současně byla zajištěna ochrana osobních údajů a soukromí dotčených fyzických osob, zveřejňovány budou pouze údaje, které lze podle jiných právních předpisů zveřejňovat. Až na výjimku tak nebudou zveřejňovány údaje o datu narození a o trvalém pobytu fyzických osob.

Výjimkou je rejstřík honebních společenstev, kdy je nezbytné za účelem řádné identifikace členů výboru honebního společenstva zveřejnit údaj o trvalém pobytu a datum narození. Rozsah zveřejňovaných údajů a účel jejich zveřejnění je v tomto případě obdobný jako v případě dalších veřejných rejstříků evidujících právnické osoby (například obchodní rejstřík, spolkový rejstřík). Povinnost zveřejňovat informace z rejstříku způsobem umožňujícím dálkový přístup mají obecní úřady obcí s rozšířenou působností už nyní.

Osobní údaje o držitelích loveckých lístků budou neveřejné včetně jména a příjmení, jelikož se jedná o neveřejnou evidenci, do které nebude mít veřejnost přístup.

Do evidence myslivosti uživatelé honiteb budou vkládat kontaktní údaj ke své osobě (telefonní číslo). Myslivecký hospodář vkládá kontaktní údaj za účelem komunikace v případě nalezení uhynulé nebo poraněné zvěře, zejména v případě dopravních nehod se zvěří, kdy je nutné neprodleně kontaktovat mysliveckého hospodáře Policií České republiky a Státní veterinární správu, v případě nákaz nebo nemocí zvěře a výskytu parazitů ve vzorcích na vyšetření přítomnosti svalovce stočeného, popřípadě orgán státní správy myslivosti. Kontaktní údaj na držitele honitby je nezbytný s ohledem na schvalování plánu mysliveckého hospodaření.

Systém předpokládá evidování údajů o uchazečích o složení zkoušky v rámci vzdělávání v myslivosti (zkouška z myslivosti, zkouška pro myslivecké hospodáře, vyšší odborné myslivecké zkoušky). Data budou do systému zadávána pověřeným subjektem k provádění zkoušek. Data budou neveřejná, pouze s přístupem orgánů státní správy myslivosti za účelem ověření splnění požadavků pro vydání loveckých lístků a dalších úkonů (ustanovení mysliveckého hospodáře a jiné).

Na základě výše uvedených skutečností lze mít za to, že navrhovaná úprava nebude mít negativní vliv na ochranu osobních údajů a soukromí osob.

10. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Zhodnocení korupčních rizik bylo provedeno v souladu s Legislativními pravidly vlády, a to podle Metodiky CIA. Předkladatel posoudil podle požadavků Metodiky CIA, zda zrušení právní úpravy naplňuje kritéria přiměřenosti, efektivity, odpovědnosti, opravných prostředků, kontrolních mechanismů.

10.1 Přiměřenost

Předkládaná novela do určité míry posiluje postavení státní správy myslivosti. Bylo tak učiněno právě v návaznosti na to, že současná právní úprava neposkytuje státní správě dostatečné nástroje k regulaci mysliveckého hospodaření v honitbě, v důsledku čehož dochází v plánování chovu a lovu zvěře k určitým obtížně řešitelným situacím a také k trvale rostoucí početnosti spárkaté zvěře a škod jí působených. Vzhledem k tomu, že zvěř je i z hlediska definice zákona o myslivosti považována za přírodní bohatství a myslivost je souborem činností vykonávaných ve veřejném zájmu ve prospěch celé společnosti a ochraně a rozvoji přírody, je opodstatněné pro případy, kdy je spolupráce mezi držitelem a uživatelem honitby těžko dosažitelná či vyloučená, aby měl orgán státní správy k dispozici takové nástroje, které umožní vstoupit do plánu chovu a lovu zvěře. Jedná se totiž o neustále probíhající přírodní proces, který nelze pozastavit, a zároveň je nutné zabezpečit určitou úroveň mysliveckého hospodaření v případě, kdy by bylo zjevné, že dochází vlivem špatného mysliveckého hospodaření k ohrožení populací zvěře (tj. stavu populace pod minimálním stavem), nebo naopak k přílišnému narušování ekosystémové stability škodami jí působenými. Je nutné proto vycházet z toho, že myslivost je činností vykonávanou ve veřejném zájmu, přičemž úlohou orgánu státní správy je nad touto činností dohlížet a v případě potřeby ji zajistit. Vzhledem k výše uvedenému lze proto v tomto případě považovat určité posílení orgánu státní správy za přiměřené. Předkládaná novela stanoví orgánům státní správy myslivosti nově pouze takové kompetence, které jsou nezbytné k naplnění výše uvedených cílů.

10.2 Efektivita

Regulaci stanovenou zákonem o myslivosti nelze implementovat jiným způsobem. Předkládaná novela zakotvuje mechanismy, které umožní orgánům státní správy myslivosti za určitých podmínek vstupovat do mysliveckého hospodaření, plošně kontrolovat a vynucovat povinnosti uložené zákonem o myslivosti a touto novelou, a současně zakotvuje dosud chybějící kontrolní a sankční mechanismus v případě institutu opatření ke snížení početních stavů zvěře. Zákon tak zvyšuje efektivitu orgánů státní správy myslivosti a efektivitu mysliveckého hospodaření ve vztahu k životnímu prostředí.

10.3 Odpovědnost

Předkládaná novela nezasahuje do současného rozdělení kompetencí mezi jednotlivými orgány státní správy myslivosti. Nedojde tak ke štěpení kompetencí mezi více orgánů státní správy. Rozhodovací činnost probíhá ve správním řízení oprávněnými úředními osobami v souladu se správním řádem, které jsou odpovědné za vydaná konkrétní rozhodnutí.

10.4 Opravné prostředky

Rozhodovací činnost podle zákona o myslivosti probíhá ve správním řízení. Možnost využití opravných prostředků je upravena ve správním řádu. Je tak zajištěna možnost procesní obrany proti nesprávnému postupu orgánů státní správy myslivosti.

10.5 Kontrolní mechanismy

Kontrola a přezkoumání rozhodnutí podle zákona o myslivosti je upravena správním řádem. Jiné právní předpisy kontrolu a přezkum rozhodnutí nestanoví. Údaje o mysliveckém hospodaření v honitbě budou veřejně přístupné, a proto bude veřejnost moci kontrolovat plnění povinností uživatele honitby při mysliveckém hospodaření. Tento zákon tak zakotvuje přehled veřejnosti o mysliveckém hospodaření v honitbách.

Na základě vyhodnocení pravděpodobnosti výskytu korupčního jednání a závažnosti jeho důsledků, viz posouzení výše uvedených dílčích kritérií, lze shrnout, že významnost korupčních rizik spojených s tímto zákonem je nízká. S ohledem na veřejně přístupná data v evidenci myslivosti lze shrnout, že tento zákon snižuje riziko korupčního jednání oproti současnému stavu.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava se nedotýká bezpečnosti nebo obrany státu, a tudíž na ně nemá žádný dopad.

12. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů

Navrhovaná právní úprava nemá výše uvedené dopady.

13. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Navrhovaná právní úprava nemá výše uvedené dopady.

14. Zhodnocení souladu se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Navrhovaná právní úprava byla vyhodnocena vzhledem k následujícím zásadám:

14.1 Zásada budování přednostně digitálních služeb (princip digital by default)

Navrhovaná právní úprava zavádí ISEM. Ustanovení týkající se ISEM jsou začleněna do agendového právního předpisu. Ke změně v obecném správně-procesním právním předpisu a v obecném předpisu určující digitalizaci nedochází. ISEM je výhradně nástrojem zákona o myslivosti, tzn. zjednodušuje administrativu, zefektivňuje kontrolu, centralizuje doprovodné evidence, sjednocuje nároky na vzdělávání, sbírá data pro případné další využití (statistický výkaz pro Český statistický úřad). Myslivost je agendou s přesahem do dalších agend (zemědělství, lesnictví, ochrana přírody, střelectví), ovšem legislativní provázanost jednotlivých agend se ISEM nedotýká. V ISEM se počítá s poskytnutím přístupu mimo státní správu myslivosti například pro Policii ČR, Vojenskou policii, Státní veterinární správu, Vojenský veterinární ústav, ovšem pouze v mezích, které se týkají výkonu jejich pravomocí stanovených jejich vlastními právními předpisy.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.2 Zásada maximální opakovatelnosti a znovupoužitelnosti údajů a služeb (princip only once)

ISEM nebude sloužit ke komunikaci v pravém slova smyslu, jelikož jeho účelem je především zjednodušení výměny dat a informací mezi dotčenými subjekty a jejich sběr, přičemž bude zároveň sloužit jako centralizovaný bod všech dílčích evidencí v myslivosti, který jednak nabídne nové možnosti využití sbíraných dat (například trendy vývoje odlovu, škod zvěří, počtu loveckých lístků apod.) a jednak umožní i cílenější a efektivnější kontrolu. Přístupová oprávnění bude udělovat orgán státní správy myslivosti na základě průkazu totožnosti. Data a informace sbírané v rámci ISEM budou zejména státní správou myslivosti opakovaně použitelné.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.3 Zásada budování služeb přístupných a použitelných pro všechny, včetně osob se zdravotním postižením (princip governance accessibility)

Navrhovaná právní úprava počítá s výhradním používáním ISEM, čímž se odstraní značná část administrativy v myslivosti, navíc tento způsob umožní dálkový přístup, což je pro klienty komfortnější. Jeho využívání v roli uživatele honitby/mysliveckého hospodáře může být určitým handicapem pro osoby bez technických dovedností, ovšem předpokládá se, že takové osoby nemohou plnohodnotně svoji funkci vykonávat. I v takovém případě se však nevylučuje zástupnost této osoby osobou další (na základě pověření). Tak tomu je i v případě mobilní aplikace vyžadující chytrý telefon, kdy může za lovce s absencí potřebných technologických zařízení či dovedností daný kus zaevidovat uživatel honitby/myslivecký hospodář. ISEM jako takový bude přístupný z jakéhokoli zařízení s připojením na internet.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.4 Zásada sdílené služby veřejné správy

Navrhovaná právní úprava počítá s tím, že myslivost je agendou s přesahem do dalších agend (zemědělství, lesnictví, ochrana přírody, střelectví), ovšem legislativní provázanost jednotlivých agend se ISEM nedotýká. V ISEM se počítá s poskytnutím přístupu mimo státní správu myslivosti např. pro Policii ČR, Vojenskou policii, Státní veterinární správu, Vojenský veterinární ústav, ovšem pouze v mezích, které se týkají výkonu jejich pravomocí stanovených jejich vlastními právními předpisy. Propojení se základními registry ISEM v současnosti nepočítá, byť by propojení s Registrem osob (ROS) mohlo fungovat v rámci rejstříku honebních společenstev a evidence loveckých lístků.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.5 Zásada konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy

Navrhovaná právní úprava zavádí ISEM, který nebude sloužit ke komunikaci v pravém slova smyslu, jelikož jeho účelem je především zjednodušení výměny dat a informací mezi dotčenými subjekty a jejich sběr, přičemž bude zároveň sloužit jako centralizovaný bod všech dílčích evidencí v myslivosti, který jednak nabídne nové možnosti využití sbíraných dat (například trendy vývoje odlovu, škod zvířím, počtu loveckých lístků apod.) a jednak umožní také cílenější a efektivnější kontrolu. Přístupová oprávnění bude udělovat orgán státní správy myslivosti na základě průkazu totožnosti.

Návrh novely zákona o myslivosti počítá se zřízením ISEM, který je jeho klíčovým nástrojem. Bez jeho zřízení postrádá značná část nových ustanovení smysl. Základem pro ISEM však mohou být již zprovozněné dílčí elektronické evidence. V rámci vývoje a realizace ISEM se uvažuje o propojení s mapovým informačním systémem (GIS), a to z důvodu potřeby aktualizovaných zákresů jednotlivých honiteb, evidence škod, lokalizace úlovku/nálezu úhynu. Ekonomických systémů a spisových služeb se ISEM nedotkne, byť to budoucí úpravy zcela nevylučují.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.6 Zásada mezinárodní interoperability – budování služeb propojitelných a využitelných v evropském prostoru

S ohledem na charakter navrhované právní úpravy, která upravuje problematiku myslivosti, nebude navrhovanou právní úpravou tato zásada dotčena.

14.7 Zásada ochrany osobních údajů v míře umožňující kvalitní služby (princip GDPR)

Předkládaný návrh právního předpisu zavádí ISEM, v jehož rámci budou evidovány osobní údaje fyzických osob v rozsahu nezbytném pro vedení evidencí (jméno a příjmení, datum narození a trvalý pobyt). Jedná se konkrétně o uživatele honitby, držitele honitby, držitele loveckých lístků, členy výboru honebního společenstva, honebního starosty a místostarosty, uchazeče o složení zkoušky v rámci vzdělávání z myslivosti, zkoušku pro myslivecké hospodáře a pro vyšší odborné myslivecké zkoušky, držitele loveckého lístku.

Aby byl zajištěn účel navrhované úpravy, tedy zveřejnění informací o honitbách a hospodaření v nich, a současně byla zajištěna ochrana osobních údajů a soukromí

dotčených fyzických osob, zveřejňovány budou pouze údaje, které lze podle jiných právních předpisů zveřejňovat. Až na výjimku tak nebudou zveřejňovány údaje o datu narození a o trvalém pobytu fyzických osob.

Výjimkou je rejstřík honebních společenstev, kdy je nezbytné za účelem řádné identifikace členů výboru honebního společenstva zveřejnit údaj o trvalém pobytu a datum narození. Rozsah zveřejňovaných údajů a účel jejich zveřejnění je v tomto případě obdobný jako v případě dalších veřejných rejstříků evidujících právnické osoby (například obchodní rejstřík, spolkový rejstřík). Povinnost zveřejňovat informace z rejstříku způsobem umožňujícím dálkový přístup mají obecní úřady obcí s rozšířenou působností už nyní.

Osobní údaje o držitelích loveckých lístků budou neveřejné včetně jména a příjmení, jelikož se jedná o neveřejnou evidenci, do které nebude mít veřejnost přístup.

Do evidence myslivosti uživatelé honiteb budou vkládat kontaktní údaj ke své osobě (telefonní číslo). Myslivecký hospodář vkládá kontaktní údaj za účelem komunikace v případě nalezení uhynulé nebo poraněné zvěře, zejména v případě dopravních nehod se zvěří, kdy je nutné neprodleně kontaktovat mysliveckého hospodáře Policií České republiky a Státní veterinární správu, v případě nákaz nebo nemocí zvěře a výskytu parazitů ve vzorcích na vyšetření přítomnosti svalovce stočeného, popřípadě orgán státní správy myslivosti. Kontaktní údaj na držitele honitby je nezbytný s ohledem na schvalování plánu mysliveckého hospodaření.

Systém předpokládá evidování údajů o uchazečích o složení zkoušky v rámci myslivecké vzdělávání v myslivosti (zkouška z myslivosti, zkouška pro myslivecké hospodáře, vyšší odborné myslivecké zkoušky). Data budou do systému zadávána pověřeným subjektem k provádění vykonávání zkoušek, případně školami, které jsou oprávněny myslivecké vzdělání poskytovat. Data budou neveřejná, pouze s přístupem orgánů státní správy myslivosti za účelem ověření splnění požadavků pro vydání loveckých lístků a dalších úkonů (ustanovení mysliveckého hospodáře a jiné).

Na základě výše uvedených skutečností lze mít za to, že navrhovaná úprava nebude mít negativní vliv na ochranu osobních údajů a soukromí osob.

14.8 Zásada otevřenosti a transparentnosti včetně otevřených dat a služeb (princip open government)

ISEM bude rozdělen na veřejnosti přístupnou a nepřístupnou část, a to především s ohledem na ochranu osobních dat. Veřejně přístupný bude například rejstřík honebních společenstev, ale i celá řada informací – plnění plánu lovu a další.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.9 Zásada technologické neutrality

Navrhovaná právní úprava zavádí ISEM, který bude universální službou pro naplnění jednotlivých ustanovení zákona o myslivosti. Tento systém bude technologicky neutrální a nezávislý.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

14.10 Zásada uživatelské přívětivosti

Nebude vyžadována zvláštní digitální gramotnost. Vývoj ISEM bude směřován k uživatelské přívětivosti, tzn. jeho používání bude přehledné, intuitivní. Bude rovněž vytvořena návodná příručka. Ministerstvo zemědělství zajistí školení a metodické vedení zaměstnanců veřejné správy. Používání ISEM nebude náročnější než používání běžných webových portálů či mobilních aplikací.

Zásada byla při přípravě právního předpisu dodržena.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K Čl. I

K bodům 1 a 2 – k § 2 písm. a) až d)

Myslivost je nově popsána jako cílevědomá a regulovaná činnost vlastníků, nájemců, pachtýřů, mysliveckých spolků a jiných osob v souladu se zemědělským a lesnickým hospodařením. Dle nové definice je myslivost dále obecně prospěšná činnost v krajině vykonávaná ve veřejném zájmu. Myslivost je jedinou činností, která se zvěří jako přírodním bohatstvím může hospodařit a nakládat. Vzhledem k tomu, že myslivost je činností s bohatou historií a tradicí, je zapsána Ministerstvem kultury jako součást nehmotného kulturního dědictví České republiky. Zároveň tato činnost směřuje k určitým cílům, například k udržování početních stavů zvěře ve vyváženém vztahu k prostředí, udržování a zlepšování kvality prostředí a populace zvěře. Tímto se stává myslivost činností cílevědomou a vzhledem k právní úpravě i regulovanou, kterou nemůže provádět každý.

Myslivost je z mnoha důvodů zároveň činností prováděnou ve veřejném zájmu. Jedná se o udržitelný management se zvěří, přírodním bohatstvím, který zahrnuje rovněž péči o ní a její životní prostředí. Myslivost je rovněž nástrojem k ochraně lesa a zemědělství. Veřejný zájem se týká i oborních chovů, které mají svou historickou hodnotu (v rámci myslivosti), jsou vedeny za účelem chovu a zušlechťování zvěře a jsou často i součástí Evropských významných lokalit v rámci NATURA 2000. Právě omezení pohybu veřejnosti, zemědělského i lesnického hospodaření vytváří vhodné podmínky pro výskyt některých chráněných druhů. Dokonce i určitý tlak zvěře na prostředí dokáže vytvářet vhodné podmínky pro výskyt některých chráněných druhů bylinného patra.

Ze seznamu živočišných druhů zařazených mezi zvěř se vypouští druhy, které nelze vyjma případů po povolení orgánu ochrany přírody a krajiny lovit (zejména druhy chráněné). Zařazení vzácných a chráněných druhů na seznamu zvěře v zákoně o myslivosti přetrvává z doby, kdy se ještě některé tyto druhy (tetřev, tetřívek apod.) lovily. Jejich uvedení na seznamu zvěře a tím pádem zahrnutí do mysliveckého hospodaření (myslivecké hospodaření není jen vykonáváním práva lovu) však již postrádá smysl a ochrana jedinců těchto druhů má být zajišťována pouze orgány ochrany přírody.

V návaznosti na tuto úpravu bylo nutné vypustit v § 2 stávající písm. c) a d) a nově formulovat písm. b), do kterého byl vložen seznam druhů zvěře, který kopíruje druhy, které lze dle dosavadní úpravy lovit (obhospodařovat lovem).

K bodu 3 – k § 2 písm. c)

Dochází k upřesnění definice sadů jako nehonebních pozemků, jelikož původní znění „... sady, zahrady a školky řádně ohrazené, ...“ se ukázalo v praxi z hlediska výkladu problematické. Nebylo totiž jasné, zda se za nehonební pozemky považují všechny sady nebo pouze ty „řádně ohrazené“. V předkládané novele jsou za nehonební pozemky považovány pouze sady oplocené, což vychází ze skutečnosti, že není žádoucí, aby volně přístupné sady, které jsou často zvěří vyhledávány jako zdroj potravy a zároveň i jako kryt, byly považovány za nehonební pozemky. Tyto pozemky mohou být z hlediska chovu a lovu zvěře dost významné. Pojem *oplocené* byl zvolen v porovnání s pojmem *ohrazené* jako vhodnější. Z důvodu sjednocení použité terminologie byl pak tento pojem použit také v definici zahrad a školek jako nehonebních pozemků. V návaznosti na tuto změnu je pak upraven i § 54, kdy se škody nehradí na mechanicky neochráněných stromořadích a stromech jednotlivě

rostoucích. Tímto se dává možnost v rámci honebních pozemků uplatňovat škody na stromech a stromořadích, které byly mechanicky ochráněné, ale na kterých i přesto vznikla škoda.

K bodu 4 – k § 2 písm. h)

Z důvodu narovnání výkladového problému se dosavadní text zpřesňuje. Uznání obory je provázáno na povolení stavby oplocení, tudíž pojem ohrazení nebyl adekvátní.

K bodu 5 – k § 2 písm. j)

Vzhledem k tomu, že se myslivecké plánování, zejména plán chovu a lovu v rámci novelizace výrazně mění, upouští se od stanovení jakostních tříd honiteb. Tato kategorizace již nebude potřeba a z toho důvodu se písmeno vypouští.

K bodu 6 – k § 2 písm. n) až q)

Při tvorbě plánu mysliveckého hospodaření v honitbě je uživatel honitby povinen vycházet mj. z posouzení stavu lesa, které má provádět pověřená osoba. S ohledem na neurčitost pojmu „pověřená osoba“ je nezbytné jej definovat [písm. n)]. Základními předpoklady řádného posouzení stavu lesa jsou odbornost, nestrannost a nezávislost na hospodařících subjektech, na uživatelích honiteb a na vlastnících honebních pozemků. Tyto podmínky mohou být splněny pouze tak, že posouzení stavu lesa bude provádět přímo stát prostřednictvím své organizační složky. Podmínka pověření organizační složky státu Ministerstvem zemědělství má zajistit odbornou úroveň posouzení stavu lesa. Předpokládá se, že posouzení stavu lesa bude provádět ÚHÚL, který je schopen zajistit odbornou úroveň a nestrannost posouzení stavu lesa.

Vlivem růstu zástavby a jiných faktorů, které ovlivňují krajinný ráz je možné, že vzniknou honební pozemky, které absencí souvislosti s jinými honebními pozemky nesplní podmínky pro vytvoření honitby, případně pro přičlenění do honitby. Množství těchto pozemků, zejména v okolí větších aglomerací narůstá (například stavba rychlostních komunikací, které odloučí pozemek). Tyto odloučené honební pozemky však mohou mít rozličný tvar a výměru a je pravděpodobné, že svým charakterem budou představovat ideální prostředí pro výskyt zvěře, případně živočichů vyžadujících regulaci. Je proto nutné takovéto odloučené pozemky definovat [písm. o)] a následně v dalších ustanoveních zákona o myslivosti umožnit vlastníkům těchto pozemků požádat o případnou regulaci početnosti jednotlivých druhů zvěře z důvodu předcházení či snížení škod.

Předkládaná novela zavádí nový sjednocený systém vzdělávání v myslivosti, který bude do značné míry propojen se softwarovým nástrojem ISEM. Jelikož tato novela pro své účely pojem vzdělávání v myslivosti často používá, bylo nutné tento pojem vymezit [písm. p)]. Vzděláváním v myslivosti se pro účely zákona v souhrnu rozumí zkoušky z myslivosti, zkoušky pro myslivecké hospodáře a vyšší odborné myslivecké zkoušky.

V návaznosti na jasné stanovení plánu lovu a jeho plnění a vymáhání v rámci tzv. mysliveckého roku je potřeba jasné definovat pojem myslivecký rok [písm. q)], který je sice dlouhodobě obecně zaveden a používán, ale není v právním předpise definován.

K bodům 7 až 10 – k § 3 odst. 2 až 5

Změna spočívá ve zrušení normovaných stavů zvěře a ponechání pouze minimálních stavů zvěře. Minimální stav zvěře zajistí zachování nejnižší možné početnosti populace pro zachování její reprodukční schopnosti. Pokles pod minimální stavy zvěře bude postihován,

jak je tomu již v současné právní úpravě. Stanovené minimální stavy zajistí zachování populace druhů zvěře v honitbě.

Minimální a normované stavy byly teoreticky dobře nastaveným systémem, ovšem v praxi se ukázalo, že ne zcela funkčním. Směrodatný ukazatel v tomto systému v podobě sčítání zvěře bylo totiž snadné obejít, což s postupem času mělo za následek, že „sečtené“ zvěře bylo mnohem méně než ve skutečnosti, čímž se postupně začal zcela ztrácet přehled o tom, jak vysoké stavy spárkaté zvěře ve skutečnosti jsou, a jediným ukazatelem se staly vzrůstající škody zvěří. V souvislosti s nedávnou kůrovcovou kalamitou byla stále naléhavější potřeba nastavit systém nový. Jako směrodatným ukazatelem pro tento systém pak byl využit stupeň poškození lesních porostů, na základě kterého bude dle metodiky ÚHÚL stanovena minimální výše lovu, která bude pro uživatele honitby závazná. Při jejím nesplnění hrozí uživateli honitby sankce. Tím bude zajištěno to, že početní stavy zvěře v honitbě budou odpovídat prostředí honitby, les v honitbě bude plnit všechny své funkce a bude umožněna obnova holin vzniklých v důsledku kůrovcové kalamity.

Nadále zůstává možnost stanovení minimálních stavů i pro geograficky nepůvodní druhy zvěře. O určení geograficky původních druhů se i mezi zoology vedou dlouhé diskuse, proto není vhodné druhy zvěře takto diferencovat. V myslivosti je tato otázka o to komplikovanější, jelikož geograficky nepůvodních druhů je v České republice celá řada, avšak některé jsou zde již od středověku, čímž si své místo v české krajině do jisté míry zcela zasloužily. Jiné geograficky původní druhy naopak v české krajině dlouhá staletí chyběly (zubr, pratur, divocí koně), avšak těžko lze tvrdit, že tyto druhy mají v české krajině jakési přednostní právo na úkor např. bažanta, kamzíka, muflona či daňka. Geograficky původní druhy zvěře je žádoucí podporovat, nicméně výskyt druhů je kontinuálně probíhající proces, který závisí na vhodnosti přírodních podmínek jakož i na jejich změnách. Tuto skutečnost podtrhuje i současná změna klimatu, která bude mít bezesporu dopad i na migraci druhů. Zachovávat výhradně geograficky původní druhy zvěře tudíž není s ohledem na přirozenou migraci druhů v zájmu přírodních procesů. Ministerstvo zemědělství proto tuto hranici nehodlá stanovovat, neboť není z pohledu myslivosti, ani z věcného odborného hlediska, relevantní.

Z důvodů hybridizace jelena siky (oba v zákoně uvedené druhy) s jelenem evropským jsou s ohledem na požadavek některých vlastnických či hospodařících subjektů, Ministerstva životního prostředí a některých nevládních neziskových organizací upraveny zásady chovu tak, že minimální stav jelena siky lze stanovit pouze v oborách, tedy cílevědomý chov této zvěře, vyskytující se na území České republiky více než sto let, bude možný jen v oborách. Rovněž nebude možné pro zvěř sičí stanovit oblast chovu.

Z důvodu zrušení normovaných stavů se rovněž zrušuje zmocnění k vydání vyhlášky, která stanoví způsob jejich stanovení, a která stanoví způsob zařazení honiteb do jakostních tříd. Zařazení honitby do jakostní třídy slouží pouze ke stanovení normovaných stavů pro jednotlivé druhy zvěře. Nové zmocňovací ustanovení je pro stanovení minimálních stavů zvěře.

K bodům 11 a 12 – k § 4 odst. 1 až 4

V současnosti není možnost omezení mysliveckého hospodaření využívána, a to například z administrativních důvodů spočívajících ve vedení správních řízení pro každou honitbu jednotlivě. Pro řádné naplnění tohoto institutu je třeba, aby mohl platit plošně pro více honiteb a aby o omezení hospodaření bylo rozhodováno najednou opatřením obecné povahy.

Návrh změn § 4 představuje možnost a nástroj Ministerstva zemědělství, jako ústředního orgánu státní správy myslivosti, rozhodnout v zájmu zachování nebo ochrany některého druhu

zvěře, v zájmu regulace živočichů vyžadujících regulaci nebo v zájmu zachování příznivého zdravotního stavu zvěře o opatřeních odchylných od ustanovení části druhé, třetí a páté zákona o myslivosti nebo o stanovení povinnosti lovu druhu zvěře, a to včetně rozsahu a podmínek jeho provedení. Vymezením konkrétních cílů omezení hospodaření v honitbě dochází k odstranění dalšího problému současné právní úpravy, která odkazuje pouze na obecný zájem. Obdobný mechanismus je v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to v podobě mimořádných veterinárních opatření. Opatření však nelze vydat, jestliže by práva nebo povinnosti v něm stanovené vyplývaly z mimořádného veterinárního opatření podle veterinárního zákona, případně bylo-li vydáno opatření podle tohoto ustanovení před vydáním mimořádného veterinárního opatření, toto opatření se neuplatní v rozsahu upraveném mimořádným veterinárním opatřením. Tato podmínka je důležitá z důvodu jasně vymezených kompetencí obou právních předpisů, přičemž při případném překryvu je upřednostněn veterinární zákon jako zákon speciální.

V souladu s § 57 odst. 1 zákona o myslivosti vykonává působnost Ministerstva zemědělství na území národních parků Ministerstvo životního prostředí.

V souvislosti s případným opatřením orgánu státní správy myslivosti dle tohoto ustanovení lze uživateli honitby, vlastníku honebních pozemků či hospodařícímu subjektu poskytnout náhradu nákladů a ztrát vzniklých v jeho přímé souvislosti. Toto ustanovení chrání ekonomické zájmy dotčených osob či subjektů, jejichž činnost může být na základě vydaného opatření podstatně omezena. Žádost o poskytnutí náhrady může být podána nejdříve první den následující po ukončení opatření a nejpozději ve lhůtě 6 měsíců ode dne ukončení opatření, v opačném případě nárok na poskytnutí náhrady zaniká. O poskytnutí náhrady rozhoduje orgán státní správy myslivosti, který opatření vydal. Ministerstvo zemědělství je zmocněno stanovit vyhláškou obsahové náležitosti žádosti a postup při uplatňování náhrady.

K bodům 13 a 14 – k § 7 odst. 1 až 2

V návaznosti na povinnosti vyplývající ze zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, dochází k upřesnění stávajícího znění odstavce 1 věty druhé.

Vzhledem k tomu, že péči o handicapované jedince může nově provádět pouze kvalifikovaná osoba v rámci záchranné stanice, dochází k reformulaci věty čtvrté. Uživatel honitby tedy nebude smět provádět péči o zraněné jedince. Zároveň se ruší poslední věta a záchranné stanice nebudou mít směrem k uživateli honitby oznamovací povinnost o záměru jedince zvěře vypustit.

V souvislosti se zrušením oznamovací povinnosti se však vkládá nový odstavec 2, podle kterého je záchranná stanice povinna sdělit na požádání uživatele honitby informaci o vypouštění druhých živočichů.

K bodu 15 – k § 9 odst. 4 a 5

Navrhuje se, aby bylo na rozhodnutí držitele obory, zda a v jakém rozsahu zpřístupní oboru veřejnosti. Ze zákona bude však zakotvena povinnost celoročně zpřístupnit oboru v případech uvedených v odstavci 5. Tím bude zajištěn například přístup vlastníků ke svým pozemkům a přístup složek integrovaného záchranného systému.

Přístup veřejnosti do obor zajistí minimální období v roce stanovené vyhláškou vydanou Ministerstvem zemědělství, po kterou bude držitel honitby povinen zpřístupnit oboru veřejnosti.

Pracovně je možné uvažovat o období květen až září, avšak konkrétní období bude stanoveno zejména s ohledem na rozmnožování chovaného druhu zvěře, její potřeby, lov a dále s ohledem na turistické využití veřejností. Stanovené období zpřístupnění obor veřejnosti bude hledat rovnováhu mezi uvedenými zájmy.

K bodu 16 – k § 11 odst. 1

Jde o jazykové zpřesnění textu. I nadále se zakotvuje povinnost uživatele honitby zakládat remízky a pečovat o ně. Totéž platí i pro políčka pro zvěř.

Povinnosti zakládat a pečovat o remízky a políčka pro zvěř se nedotýká pouze zákona o lesích, ale rovněž i dalších právních předpisů týkajících se například ochrany přírody a krajiny nebo ochrany zemědělského půdního fondu. Z toho důvodu musí být souhlas vlastníka s vybudováním remízku nebo políčka pro zvěř v souladu se všemi dotčenými právními předpisy.

K bodu 17 – k § 11 odst. 4 a 5

Zrušením odstavce 4 dochází ke zrušení povinnosti uvádět počty a objemy mysliveckých zařízení v plánu mysliveckého hospodaření. Myslivecká zařízení, jejich počty a objemy se mohou v závislosti na místních podmínkách během roku měnit, a to včetně jejich umístění. Z toho důvodu nejsou pro výkon státní správy myslivosti tyto údaje uváděné v plánu mysliveckého hospodaření nezbytné a ve většině případů ani využitelné. Počet, umístění a objem mysliveckých zařízení je v případě potřeby orgán státní správy myslivosti schopen zjistit dokazováním bez ohledu na vykázané údaje v plánu. Je proto žádoucí z důvodu snížení administrativy spojené s tvorbou a schvalováním plánu zrušit povinnost uvádět v plánu údaje o počtu a objemech mysliveckých zařízení v honitbě. Toto ustanovení činilo rovněž interpretační problémy z hlediska zajištění péče o všechny druhy zvěře, neboť jeho výklad vedl k tomu, že byl uživatel honitby zodpovědný za příkrmování všech druhů zvěře, které se v honitbě vyskytují. Tato povinnost však byla prakticky neprokazatelná, nevymahatelná, a dokonce i věcně sporná. Úpravou tedy zůstává na uživateli honitby, jaké druhy zvěře a do jaké míry bude příkrmovat. Změna tohoto ustanovení se však netýká obecné povinnosti o zvěř a její prostředí řádně pečovat, a to především z toho hlediska, že je myslivost nástrojem udržitelného hospodaření se zvěří, která je přírodním bohatstvím naší republiky.

V návaznosti na zrušení odstavce 4 došlo také ke zrušení odstavce 5, na jehož základě mohl orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o nápravném opatření, pokud bylo zjištěno, že zvěř trpí hladem. Toto ustanovení je z hlediska orgánů státní správy myslivosti těžko aplikovatelné s ohledem na administrativní obtíže se zajištěním potravy pro zvěř i jejím dodáním do honitby, ale i s ohledem na finanční zátěž, kdy náklady opatření musí nejprve uhradit orgán státní správy myslivosti a následně je vymáhat po uživateli honitby.

K bodu 18 – k § 12 odst. 1

Úprava návrhu na ustanovení myslivecké stráže vychází z požadavku držitelů honiteb, kdy dosavadní způsob návrhu vycházející z pozice uživatele honitby není většinou zcela funkční. Osoba, která je navržena uživatelem honitby a často osoba, která přímo provádí výkon práva myslivosti, nemá vždy zájem provádět kontrolní činnost a využívat veškerá oprávnění a povinnosti uložené jí tímto zákonem právě z důvodu toho, že je z řad uživatele honitby. Nově se tedy nastavuje možnost držitele honitby navrhnout mysliveckou stráž a tím si zaručit větší objektivnost při provádění funkce myslivecké stráže. Uživatel honitby je nicméně stále oprávněn ustanovit alespoň jednu mysliveckou stráž.

Zároveň se nově upravuje počet osob myslivecké stráže ve vztahu k výměře celé honitby. Vychází se tímto vstříc požadavkům držitelů honiteb s velkou výměrou honitby, kdy je v určitých případech obtížné nalézt dostatečný počet osob pro vykonávání funkce myslivecké stráže.

K bodům 19 a 21 – k § 12 odst. 3 písm. f) a odst. 8

Vzhledem k nově nastavenému systému vzdělávání v myslivosti se v odst. 3 doplňuje věta „úspěšným složením testu v Informačním systému evidence myslivosti“. V odst. 8 je pak vložen odkaz na připravovanou prováděcí vyhlášku, kterou se stanoví podrobnosti ohledně zkoušky pro mysliveckou stráž. Tento systém bude vysvětlen dále.

K bodu 20 – k § 12 odst. 5

Pro posouzení bezúhonnosti fyzické osoby, pro účely ustanovení mysliveckou stráží, se nově nebude vyžadovat opis, ale pouze výpis z evidence Rejstříku trestů. Vyžadování opisu bylo shledáno příliš přísným, jelikož se v něm nepřihlíží k zahlázení odsouzení po určité době. Tím mohlo být znemožněno vykonávat tuto funkci osobám, které spáchaly trestný čin v mládí, což pro tento účel bylo nežádoucí.

K bodům 22 a 23 – k § 14 odst. 1 písm. a) a d)

Jelikož se touto novelou za určitých podmínek povoluje lov lukem, bylo nutné rozšíření pravomocí a povinností myslivecké stráže. Myslivecká stráž bude moci od osob, které se s lukem budou nacházet v honitbě, požadovat předložení dokladu o složení zkoušky z lovu lukem a zkontrolovat označení šípů, případně luk odejmout. V případě, že luk bude odejmut, je myslivecká stráž povinna vystavit potvrzení o odnětí a luk neprodleně odevzdat orgánu Policie ČR.

K bodům 24 a 25 – k § 17 odst. 2

Z důvodu evidence změn v honitbě, zejména pak snížení výměry honitby z důvodu prohlášení pozemků za nehonební, je nezbytné, aby orgány měly informace o takovýchto změnách. Je tedy potřeba vkládat rozhodnutí o prohlášení pozemků za nehonební do ISEM. Tímto dojde i k informování uživatele honitby, který je zároveň účastníkem řízení, o tom, že na některých pozemcích v rámci uznané honitby nelze provádět výkon práva myslivosti.

Zároveň dochází k úpravě reflektující novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona.

K bodu 26 – k § 17 odst. 3

Pokud pomine důvod prohlášení pozemku za nehonební, orgán státní správy myslivosti prohlásí pozemek za honební, ať už na návrh vlastníka, z vlastního podnětu nebo i bez souhlasu vlastníka. Tuto změnu lze považovat za žádoucí, jelikož pokud důvod prohlášení pozemku za nehonební pominul, nelze jeho zpětné prohlášení za honební podmiňovat souhlasem vlastníka. Považujeme za správné, aby tuto pravomoc měl v obou případech orgán státní správy myslivosti. Ustanovení má rovněž zabránit situacím, kdy si vlastník nechá pozemek prohlásit za nehonební pod smyšleným odůvodněním za účelem na těchto pozemcích lovit. Státní správa myslivosti, pokud vlastník k zpětnému prohlášení pozemku za honební nedal souhlas, pak byla v těchto případech bezmocná.

K bodu 27 – k § 17 odst. 7

Zakotvuje se minimální výměra honitby na 250 ha jako naplnění Programového prohlášení vlády v bodě posílení práv vlastníků půdy a hospodářů v organizaci honiteb. Výjimkou zůstávají honitby, k nimž výkon vlastnického práva státu a jiných majetkových práv státu vykonává Ministerstvo obrany nebo právnická osoba jím zřízená nebo založená, a to z dále uvedených důvodů. Snížení výměry honiteb respektuje vlastnické změny, které neustále probíhají, a umožní myslivecky reflektovat scelování půdy, které podporují komplexní pozemkové úpravy. Tato změna umožní přímý výkon práva myslivosti právě těm vlastníkům, kteří se o hospodaření v krajině aktivně zajímají a jsou zpravidla ve svém hospodaření na lesních i zemědělských pozemcích postihováni vznikajícími škodami zvěří.

Pozemky, které tvoří honitby obhospodařované Vojenskými lesy a statky ČR, s. p., (dále jen „VLS ČR“), jsou spojeny se zvláštním režimem omezení nebo zákazem vstupu (§ 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR), který je z důvodů veřejného zájmu potřebný pro zajištění obrany státu a bezpečnosti fyzických osob. Primárním veřejným zájmem na těchto územích je výcvik ozbrojených sil státu a jejich spojenců, a tomu je také podřízena hospodářská činnost VLS ČR, včetně výkonu práva myslivosti. Toto je také důvodem, proč jsou v daných lokalitách zřízeny honitby, ve kterých VLS ČR vykonávají právo myslivosti na svůj vlastní účet a nepronajímají je dalším subjektům. Pozemky navazující na objekty důležité pro obranu státu (ODOS), které jsou součástí honiteb VLS ČR a k nimž výkon vlastnického práva vykonávají VLS ČR, jsou určeny jako záložní prostory pro případy, že vojenský výcvik nelze uskutečnit v ODOSech (§ 29 odst. 3 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, a § 42 a § 44 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR).

Pokud by nedošlo k této specifické úpravě, mohlo by dojít po snížení minimální výměry na 250 ha k průnikům těchto cizích honiteb do stávajících honiteb VLS ČR, což je v rozporu se strategickými státními a celospolečenskými záměry, jako je např. obrana státu a bezpečnost cvičících vojsk.

Účelem zachování současného stavu honiteb VLS ČR je, aby pozemky byly v případě potřeby dostupné bez zbytečného odkladu a bez řešení doprovodných problémů spojených s dalšími činnostmi prováděnými na těchto územích pro potřeby Ministerstva obrany, resp. Armády ČR. Maximální snahou je zabránit, aby nedocházelo ke snižování jejich vhodnosti pro jejich potřebu, jak z pohledu majetkoprávního (např. zastavení, zabřemenění apod.), tak z pohledu použitelnosti pro vojenství (přístupnost a prostupnost lesních porostů). Z aktuální dnešní geopolitické situace vyplývá, že zejména ve vztahu k válečnému stavu na Ukrajině a obtížné predikci vývoje tohoto stavu, není žádoucí snižovat výměru objektů důležitých pro obranu státu a výměru území s činnostmi svěřenými do působností organizací v oboru působnosti Ministerstva obrany.

VLS ČR mají za úkol obhospodařování těchto pozemků a v případě potřeby je bez odkladu a řešení dalších navazujících problémů bezprostředně poskytnout pro potřeby Ministerstva obrany a Armády ČR nebo podle zadání upravit jejich obhospodařování tak, aby režim vyhovoval jejím potřebám. Navrhovaný limit přítomnosti alespoň 80 % pozemků v oboru působnosti Ministerstva obrany zastoupených v honitbách nebo jejich částech navazujících v rámci honebních pozemků na ODOSech, který limituje vznik cizích honiteb v současných vlastních nebo společenstevních honitbách VLS ČR, by měl ochránit alespoň ta nejdůležitější území, ve kterých je předpokládáno zajištění všech výše uvedených funkcí potřebných pro zajištění obrany státu a bezpečnosti fyzických osob.

Tato úprava bude znamenat nárůst administrativy, jejíž rozsah bude úměrně navýšen o počet nově vzniklých honiteb. Touto změnou budou potenciálně dotčeny všechny stávající

honitby, přičemž ze současných 5 787 honiteb může potenciálně vzniknout až 26 512 honiteb (po odečtení výměry pozemků určených pro obranu státu a národních parků). Skutečný počet bude patrně nižší, nicméně změnou jedné honitby dojde k administrativním změnám ve všech honitbách okolních. Při aktuálních cenách poštovního (140 Kč za doporučené psaní) a počtu účastníků řízení (v České republice cca 2,4 milionu vlastníků honebních pozemků) dojde ke zvýšení výdajů ze strany státu. S touto změnou se pojí i blíže neurčitelné sociální dopady jakými jsou například úbytek aktivních myslivců především starších ročníků, pro které je myslivost neoddelitelně spojena s jejich honitbou. Zvýšením počtu honiteb dojde k potenciálně vyššímu množství sporů, a to především mezi sousedními honitbami, ale i uvnitř honiteb. Vedle toho se do lovu zvěře, v případě nově vzniklých honiteb i myslivosti, zapojí i další doposud neangažované osoby, které příležitost lovu či provozování myslivosti doposud neměly. V rámci naplnění Programového prohlášení vlády v bodě „Posílíme pravomoci vlastníků půdy a hospodářů v organizaci honiteb“ je však tato úprava vycházející z požadavků části vlastníků honebních pozemků, jenž byla podpořena některými nestátními organizacemi, zcela nezbytná.

K bodům 28 a 29 – k § 18 odst. 1 a 2

Změny v § 18 dávají více možností vlastníkům pozemků při tvorbě honiteb. Při tvorbě honitby se již nebude přihlížet k tomu, že je součástí návrhu na uznání honitby pozemek, který je již součástí jiné honitby. Tím dojde k určitému ozdravnému procesu v případech, kdy honitby nejsou zcela funkční. Vlastníkům malých pozemků to nabídne možnost vymanit se společně s dalšími vlastníky z vlivu vlastníků velkých pozemků a těm naopak přibude možnost založit si honitbu vlastní. V obou případech tuto změnu považujeme za pozitivní, byť jsme si vědomi problémů, které to s sebou může přinést. Pro zjednodušení administrativy bude proto součástí rozhodnutí o uznání honitby také rozhodnutí o změně honitby, které je dotčený pozemek součástí. Tyto změny vychází z předpokladu, že nelze dobře myslivecky hospodařit v honitbách, kde vlastníci honebních pozemků spolu z různých důvodů příliš nespolupracují.

K bodu 30 – k § 18 odst. 5

V návaznosti na povinnosti vyplývající ze zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, dochází k upřesnění stávajícího znění odstavce 5.

K bodu 31 – k § 18 odst. 6

V odstavci 6 tohoto paragrafu se dále zavádí povinnost v každé honitbě plánovat minimálně jeden druh zvěře, což znamená povinnost stanovit v rozhodnutí o uznání honitby minimální stav alespoň pro jeden druh zvěře. Myslivostí se rozumí převážně chov a péče o zvěř, proto není možné mít uznanou honitbu bez stanovení minimálního stavu zvěře alespoň pro jeden druh. Dosavadní znění zákona umožňovalo vznik situace, že v honitbě nebyl plánován chov žádného druhu zvěře. Novelou se této potenciální situaci předchází.

K bodu 32 – k § 21 odst. 1 písm. e)

Stávající znění písmene e) se ruší, resp. je nahrazováno zněním novým, čímž dochází k posílení práv vlastníků honebních pozemků. Bylo totiž shledáno za nežádoucí, aby valná hromada honebního společenstva rozhodovala o tom, zda bude vlastník přičleněných pozemků přijat za člena či nikoliv. Právo na členství v honebním společenstvu by měl mít každý vlastník honebního pozemku, který je součástí honitby, a to bez rozdílu.

Nově se zakotvuje povinnost pro honební společenstva jednou ročně schvalovat výsledek hospodaření. Honební společenstva budou dále muset zveřejňovat výsledek hospodaření v rejstříku honebních společenstev. Tímto se narovnává právní úprava honebních společenstev v porovnání s ostatními právnickými osobami. Navržená změna rovněž zajistí, že bude valná hromada honebního společenstva svolávána každý rok v řádném termínu.

Zveřejnění výsledků hospodaření v rejstříku honebních společenstev rovněž chrání třetí osoby, které mají nebo uvažují mít smluvní vztah s honebním společenstvem.

K bodu 33 – k § 22 odst. 1

Dosavadní právní úprava nezaručuje svolání valné hromady alespoň jednou ročně. Vzhledem k nutnosti řešení mysliveckého hospodaření, případných majetkových změn vlastníků a dalších povinností vlastníků, je nezbytné, aby se valná hromada honebního společenstva konala alespoň jednou ročně. Tím se zajistí angažovanost vlastníků honebních pozemků (členů honebního společenstva při rozhodování o mysliveckém hospodaření v honitbě) a jejich informovanost o činnosti a rozložení hlasovacích práv honebního společenstva.

K bodu 34 – k § 22 odst. 2

Navržená změna stanoví konkrétní postup při svolávání valné hromady honebního společenstva, přičemž je zachována možnost, aby si honební společenstvo samo určilo způsob oznámení o konání valné hromady. Bude tedy jen na honebním společenstvu, zda využije způsob stanovený v zákoně nebo si ve stanovách určí postup jiný. Tímto se odstraňuje nežádoucí stav, kdy způsob oznamování konání valné hromady honebního společenstva byl zcela nedostatečně upraven, což v praxi vyvolávalo problémy – docházelo dokonce k situacím, kdy bylo konání valné hromady svoláno bez dostatečného časového předstihu s úmyslem prosadit rozhodnutí bez ohledu na své členy tím, že se členové honebního společenstva o konání valné hromady dozvěděli natolik pozdě, že se valné hromady nakonec nezúčastnili.

Současně s tím se stanoví povinné minimální náležitosti pozvánky, kterou je konání valné hromady oznamováno. I tato úprava odstraní současné problémy při oznamování konání valné hromady honebního společenstva.

Navržená právní úprava vychází z právní úpravy konání valných hromad, popřípadě členských schůzí, jiných právnických osob.

K bodu 35 – k § 22 odst. 3

Navržená změna vyvažuje proces rozhodování v rámci honebního společenstva a napravuje tak nedokonalost, jelikož počet hlasů pro hlasování je v případě navržených metrů čtverečních více objektivní. Návrh zpřesňuje počet hlasů při hlasování v závislosti na výměře vlastněných pozemků.

K bodu 36 – k § 22 odst. 8

Navrhovaná změna dává členům honebního společenstva v případě, že shledají rozhodnutí jeho orgánů za protizákonné či odporující stanovám, delší časový úsek k tomu, dát toto zjištění k soudu a vymáhat jeho případné zrušení. Změny lhůt jsou v tomto případě znatelné a poskytují členům honebního společenstva dostatečný prostor. Tímto dojde k narovnání právní úpravy s právní úpravou spolků v občanském zákoníku.

K bodům 37 až 39 – k § 26 odst. 1, 2 a 6

V novém znění § 26 odst. 1 dochází k upevnění pozice vlastníka honebního pozemku v honebním společenstvu. Právo na členství v honebním společenstvu by měl mít každý vlastník honebního pozemku, který je součástí honitby. Tím dojde i ke zvýšení aktivního podílu vlastníků na mysliveckém hospodaření. V některých honitbách docházelo k tomu, že jeden vlastník nebo skupina vlastníků nemusela mít ani 50 % výměry honitby na to, aby dokázal svým hlasováním honební společenstvo zcela ovládat, a tuto pozici si navíc nepřijímáním nových členů mohl udržet, což nová úprava alespoň částečně pomůže řešit v případě, že vlastníci honebních pozemků nezůstanou i nadále pasivní. Na základě této úpravy se ustanovení odstavce 6 ruší, jelikož je nadbytečné. Pro upřesnění a předcházení případným výkladovým problémům se dále upravuje taktéž znění odstavce 2 a doplňuje se věta „Členství v honebním společenstvu zaniká i tehdy, jestliže člen honebního společenstva nevlastní žádný honební pozemek tvořící honitbu.“.

K bodu 40 – k § 27 odst. 1

Ruší se ustanovení, dle kterého členové honebního společenstva ručí za závazky honebního společenstva. V českém právním řádu se totiž jednalo o unikát, který neměl pro jiné právnické osoby obdobu. Navíc se tím chrání majetek minority honebního společenstva s opozičním názorem.

K bodu 41 – k § 27 odst. 4

V návaznosti na úpravu § 27 odst. 1 písm. e) je nově do § 27 zapracován odst. 4, kterým je dána povinnost honebního společenstva uveřejnit ve sbírce listin schválenou účetní uzávěrku nebo přehled o majetku a závazcích s přehledem o příjmech a výdajích nejdéle do 12 měsíců od rozvahového dne uveřejňované účetní uzávěrky. Uveřejnění proběhne formou povinného vložení do rejstříku honebních společenstev.

K bodu 42 – k § 28 odst. 3 písm. d)

Do rejstříku honebních společenstev, který je součástí ISEM, se zapisují údaje honebního starosty, místostarosty a dalších členů honebního výboru. V rámci sjednocení nastavení, jak je to i u jiných právnických osob, je nezbytné pro ztotožnění v registrech státu uvádět i datum narození. Pro úplnost je třeba dodat, že datum narození členů orgánů právnických osob je zcela standardní u všech právnických osob.

K bodům 43 a 44 – k § 28 odst. 4 a 6

V souvislosti se vznikem ISEM se rejstřík honebních společenstev povede elektronicky. Jde o návaznost na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého mají být veřejné rejstříky přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup. Účelem elektronizace rejstříku je naplnění povinnosti vyplývající ze zákona o svobodném přístupu k informacím. Každý tak bude moci způsobem umožňujícím dálkový přístup získat informace o jakémkoli honebním společenstvu včetně nahlédnutí do jeho stanov. Dojde tak k odstranění současného rozdílného přístupu obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, kdy ne všechny obecní úřady s rozšířenou působností zveřejňují rejstřík způsobem umožňujícím dálkový přístup v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

K tomu, aby byl rejstřík honebních společenstev aktuální, je nezbytné aktualizovat informace, a to prostřednictvím úpravy odst. 4, kdy do 30 dnů od změny v rámci honebního

společenstva musí dojít k úpravám informací. Tyto změny musí honební společenstvo oznámit orgánu státní správy myslivosti.

K bodům 45 a 49 – k § 29 odst. 3, § 31 odst. 5

V návaznosti na zrušení normovaných stavů dochází v tomto bodě pouze k minimálním úpravám. Minimální stav zvěře zajistí zachování nejnižší možné početnosti reprodukceschopné populace (§ 3). Současně pak v souladu s § 18 musí mít každá uznaná honitba stanoven minimální stav pro alespoň jeden druh zvěře. Výčet subjektů, které mohou iniciovat řízení o změně minimálních stavů pro daný druh zvěře v honitbě, zůstává oproti současné právní úpravě nezměněn.

Současně se zrušením normovaných stavů se zrušuje povinnost uvádět jakostní třídu honitby v rozhodnutí o jejím uznání. Jakostní třídy slouží pouze ke stanovení normovaných stavů pro jednotlivé druhy zvěře. Z důvodu zrušení normovaných stavů tak postrádá povinnost uvádět jakostní třídu honitby v rozhodnutí o jejím uznání význam, a proto se tato povinnost ruší.

K bodům 46 a 47 – k § 30 odst. 2, 3 a 4

Úprava dosavadního odstavce 2 rozdělená na tři samostatné odstavce je změnou systému poskytování náhrady vlastníkům, jejichž pozemky byly přičleněny orgánem státní správy do honitby. Vzhledem k obtížnému stanovování výše náhrady za přičlenění podle výnosů z výkonu práva myslivosti se nově zavádí jednotná sazba, která je stanovena na základě průměru z nájemného ve všech pronajatých honitbách (vyjma obor) na území České republiky vztaženého na 1 hektar honebních pozemků. Údaje o nájmu jsou agregovány v ISEM, který zároveň meziročně udává výši nájmu za 1 hektar honebních pozemků ve všech pronajatých honitbách v České republice. Tímto se zajistí jednotný přístup k vyplácení náhrad, což umožní vlastníkům přičleňovaných honebních pozemků jednodušší přístup k náhradě. Jednotná výše náhrady vychází z předpokladu, že každý vlastník honebních pozemků je omezen ve prospěch práva myslivosti ve stejném rozsahu.

K bodu 48 – k § 31 odst. 4

Současné znění § 31 odst. 4 zákona o myslivosti dlouhodobě vyvolává aplikační problémy spojené s posouzením otázky, zda došlo ke změně vlastnictví nebo zda lze aplikovat na změnu honiteb zásady tvorby honiteb (například souvislost honebních pozemků). O změnu honiteb nemohou požádat ti vlastníci, kteří nabyli honební pozemky před nabytím účinnosti zákona o myslivosti. Navržená úprava tyto nedostatky současného znění zákona odstraňuje a umožňuje všem vlastníkům honebních pozemků požádat o změnu honiteb. Navržené znění rovněž posílí možnost vlastníků honebních pozemků ovlivnit způsob mysliveckého hospodaření na svých pozemcích.

Orgán státní správy myslivosti musí žádosti vyhovět, jsou-li splněny všechny zákonem stanovené podmínky, zejména souvislost honebních pozemků a souhlas držitele honitby, jejíž součástí se má honební pozemek stát. Účelem těchto podmínek je zajistit souvislost honebních pozemků v honitbě a zabránit negativním zásahům do vnitřních poměrů honebního společenstva. Provedení změny honiteb k 31. prosinci následujícího roku od podání žádosti zajistí, že se změna honiteb nedotkne již schváleného plánu lovu.

Žádost je vlastník konkrétních honebních pozemků oprávněn podat nejvýše jednou za 10 let. Účelem je zabránit tomu, aby vysoký počet řízení o změně honiteb neúměrně

nezatížil orgány státní správy myslivosti a aby nebyl narušen výkon práva myslivosti v honitbě v důsledku častých změn hranic honitby.

V případě, že vlastník má v rámci České republiky více pozemků ve více honitbách, má možnost podat žádost ve vztahu ke konkrétním pozemkům. Jednou žádostí na konkrétní pozemky však nepozbývá právo žádat o změnu v jiné honitbě.

V odst. 5 se z důvodu zrušení normovaných stavů zvěře ruší slovní spojení „nebo normovaných“.

K bodům 50 a 52 – k § 31 odst. 6 písm. c) a odst. 7

Minimální výměra honitby je nejmenší možné území, na kterém se dá cílevědomě a s přihlédnutím k biologickým potřebám a nárokům zvěře, zvěř chovat. Je nutné jasně vymezit, že v případě poklesu výměry honitby pod minimální výměru taková honitba nemůže plnit svou funkci a zaniká. Aby zánik honitby neměl vliv na již schválený plán lovu, honitba zaniká k 31. prosinci následujícího roku, kdy k vlastnické změně došlo.

Aby bylo zabráněno průtahům, které mohou výrazně ztížit až znemožnit výkon práva myslivosti v honitbě, stanoví se nejzazší datum, kdy musí změna držitele honitby proběhnout. Tím datem je 31. prosinec roku následujícího po úmrtí držitele honitby, popřípadě po ztrátě vlastnického práva k honebním pozemkům. Pokud změna držitele honitby neproběhne k tomuto datu, honitba zanikne.

K bodu 51 – k § 31 odst. 6 písm. e)

Úprava navazující na změnu provedenou v § 2 písm. h) z důvodu narovnání výkladového problému.

K bodu 53 – k § 31a

Nově navrhované ustanovení § 31a odstraňuje zásadní problém ve vztahu k honitbám vlastním, kdy dosavadní právní úprava nereflexuje tuto možnost a nestanoví postup pro držitele honitby. V praxi se pak objevují různé procesní postupy, jak tuto situaci řešit, což lze považovat za významný negativní jev. Zakotvuje se rovněž institut změny držitele honitby při úmrtí držitele honitby, popřípadě v důsledku snížení výměry jím vlastněných honebních pozemků pod minimální výměru. V takovém případě se držitelem honitby stane automaticky osoba, která je nabyvatelem nebo dědicem honebních pozemků s největší výměrou, která však musí disponovat výměrou přesahující minimální výměru honitby. Návrh rovněž dává možnost nabyvatelům nebo dědicům honebních pozemků o výměře větší než je minimální výměra honitby, aby si ze svých řad zvolili osobu, která se stane držitelem honitby, přičemž taková dohoda má přednost.

K bodům 54 a 55 – k § 32 odst. 4 písm. d) a odst. 5

Pronájem honiteb u právnických osob, které hospodaří s majetkem státu je realizován na základě výběrového řízení. Doposud byla hlavním kritériem nabízená výše nájemného. Nově navrhovaná úprava reflektuje závěry Veřejného ochránce práv v této věci, kdy právnické osoby, které hospodaří s majetkem státu, jsou povinny ve výběrovém řízení zohlednit kromě jiných skutečností (zamýšlený způsob výkonu práva myslivosti v honitbě a výše nájemného) také další parametry, a to u žadatelů, kteří jsou mysliveckými spolky. Těmito navrhovanými parametry jsou datum vzniku mysliveckého spolku, kdy by měla být větší váha připisována

spolkům se starším datem vzniku, dále je nutné přihlížet k počtu členů mysliveckého spolku, kteří jsou držiteli loveckého lístku, vzdálenost sídla mysliveckého spolku od honitby, čímž se zajistí určitý vztah místních osob k provádění výkonu práva myslivosti v jejich oblasti. Stejně tak počet členů s bydlištěm v místě honitby a pedagogická a osvětová činnost ve vztahu k myslivosti přispívá k silnější vazbě k dané honitbě pro místní obyvatele a zároveň se zohledňuje společenský přínos mysliveckého spolku ve smyslu osvěty myslivosti veřejnosti. Tímto budou mít myslivecké spolky, které působí v honitbě nebo jejím okolí větší šanci na úspěch při výběrovém řízení o pronájmu honitby a posílí se udržování mysliveckých tradic.

K bodu 56 – k § 32 odst. 6

Nově se ruší povinnost doprovodu uživatele honitby v případě poplatkového lovu z důvodu efektivnějšího lovu a využití maximálního loveckého potenciálu. O povinnosti doprovodu rozhoduje uživatel honitby, resp. myslivecký hospodář. Toto je velmi vhodné zejména při omezené kapacitě mysliveckého personálu uživatele honitby.

V případě honiteb, jejichž držitelem je právnická osoba založená Ministerstvem obrany, není povinnost doprovodu u poplatkového lovu zrušena. Tyto honitby se zpravidla nacházejí v území, kde právní předpisy omezují nebo zakazují vstup osob, a kde probíhá výcvik ozbrojených sil nebo vojenská cvičení. Z těchto důvodů je nezbytné ponechat v těchto honitbách povinnost doprovodu při poplatkových lovech. V opačném případě by byla ohrožena bezpečnost poplatkových lovců, kteří by se mohli pohybovat bez doprovodu například ve vojenských újezdech, nebo by mohl být narušen výcvik ozbrojených sil nebo průběh vojenských cvičení.

Termín „poplatkový lov“ má v rámci zákona o myslivosti pouze jeden ustálený význam. Jedná se takový lov, kdy osoba (myslivec/lovec), která není členem, zaměstnancem nebo statutárním orgánem uživatele honitby, si od uživatele honitby koupí povolenku k lovu.

K bodům 57 a 58 – k § 33 odst. 1 a 2

Úprava provedená v odstavci 1 jasně stanoví, že nájem honitby lze ujednat pouze na dobu určitou, a to na dobu 10 let, nebo 5 až 10 let, jde-li o honitbu, jejímž držitelem je osoba oprávněná nakládat s majetkem státu. Umožněním těmto osobám uzavírání nájmu honitby na kratší dobu mohou tyto osoby pružněji reagovat na vývoj situace z pohledu mysliveckého hospodaření a případně operativně měnit užívání samotných honiteb ať už změnou uživatele honitby v případě pronájmu či možnosti provádění výkonu myslivosti ve vlastní režii. V textu ustanovení navrhovaná formulační změna nade vše pochybnost umožňuje prodlužování nájmu na základě dodatků smlouvy o nájmu honitby a odstraňuje tak současný problém existence vícero rozporných právních výkladů na tuto problematiku.

V odstavci 2, v návaznosti na změny v § 30, bylo nezbytné zajistit povinnost zaslání jednoho vyhotovení uzavřené smlouvy o pronájmu honitby orgánu státní správy myslivosti včetně výše nájemného. Orgán státní správy myslivosti vloží údaje o výši nájemného do ISEM. Na základě těchto údajů bude možné stanovit průměrnou výši nájemného na 1 hektar pro výpočet náhrady za přičlenění.

K bodu 59 – k § 33 odst. 7

Do odstavce 7 se nově vkládá slovo „zejména“, a to z důvodu vyjasnění, že dále vyjmenované důvody pro zánik smlouvy nejsou taxativním výčtem a držitel honitby si s nájemcem může ve smlouvě o nájmu honitby ujednat i jiné než v zákoně uvedené důvody zániku nájmu. Doposud totiž nebyla právní jistota z pohledu držitelů honiteb, zda mají možnost

si do nájemních smluv dát i jiné důvody pro zánik smlouvy. Tato změna sleduje jednak posílení smluvní svobody při uzavírání smluv o nájmu honitby, ale rovněž i posílení pozice držitele honitby v nájemním vztahu.

K bodu 60 – k § 33 odst. 9

Úprava v návaznosti na novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona.

K bodu 61 – k § 34

V nově zakotveném ISEM (§ 38) se budou, mimo jiné, shromažďovat data o honitbách a mysliveckém hospodaření v nich. Jeho součástí bude také evidence honiteb a jejich využití.

Účelem elektronizace této evidence je poskytování nezbytných údajů o honitbách veřejnosti. Veřejně přístupné budou informace o hranicích honiteb, o držiteli honitby, o uživateli honitby, o mysliveckých strážích atd.

Vlastníci honebních pozemků tak snadno získají informaci o tom, součástí které honitby jsou honební pozemky v jejich vlastnictví. Držitelé a uživatelé honiteb snadno získají informace o přesném průběhu hranic honiteb, což má bránit například i vzniku sousedských sporů.

V důsledku elektronizace evidence honiteb a jejich využití bude omezen rozsah administrativy orgánů státní správy myslivosti v souvislosti se žádostmi o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebo zákona o právu na informace o životním prostředí. Veřejnost bude požadované informace o honitbách a jejich využití moci získat způsobem umožňujícím dálkový přístup a nebude nucena podávat žádosti podle výše uvedených zákonů.

Za účelem získání dat je nezbytné stanovit povinnost orgánům státní správy myslivosti vkládat do informačního systému rozhodnutí týkající se honiteb. Z těchto rozhodnutí budou čerpány údaje do evidence honiteb. Stejnopisy rozhodnutí nebudou veřejně přístupné. Veřejně přístupné nebudou ani osobní údaje účastníků řízení.

Předpokládá se, že součástí evidence honiteb bude mapa honiteb, ve které budou znázorněny hranice jednotlivých honiteb a ve které bude možné získat informace o honitbách (například minimální stavy, držitel a uživatel honitby, myslivecký hospodář a myslivecké strážce). V maximální možné míře bude chráněno soukromí a osobní údaje dotčených fyzických osob.

K bodu 62 – k § 35 odst. 1 písm. c)

Odstranění duplicitní formulace uvedené v § 35 jak v odstavci 1 písm. c), tak v poslední větě odstavce 2.

K bodům 63 a 64 – k § 35 odst. 1 písm. e) a h)

Funkce mysliveckého hospodáře je podmíněna vlastnictvím loveckého lístku po dobu nejméně 5 let, což má zaručit určité zkušenosti, které jsou k vykonávání této funkce nezbytné. Z důvodu sjednocení právní úpravy mysliveckého vzdělávání došlo k nutné úpravě i v písm. h), kdy odborným předpokladem pro výkon funkce mysliveckého hospodáře je složení zkoušky pro mysliveckého hospodáře. Ta je upravena v § 47b, a to včetně okruhu osob, u kterých se s ohledem na dosažené vzdělání má za to, že složily zkoušku pro mysliveckého hospodáře.

K bodu 65 – k § 35 odst. 2

Stejně jako v případě myslivecké stráže se pro posouzení bezúhonnosti fyzické osoby, pro účely ustanovení mysliveckým hospodářem nově nebude vyžadovat opis, ale pouze výpis z evidence Rejstříku trestů. Vyžadování opisu bylo shledáno příliš přísným, jelikož se již dle současné právní úpravy přihlíží k zahlázení trestu v případě ustanovení mysliveckého hospodáře. Tím mohlo být znemožněno vykonávat tuto funkci osobám, které spáchaly trestný čin v mládí, což by pro tento účel bylo nežádoucí.

K bodu 66 – k § 35 odst. 4 písm. a)

S ohledem na zrušení povinnosti uživatele honitby podávat orgánu státní správy statistický výkaz (MYSL 1-01) a s ohledem na skutečnost, že návrh plánu mysliveckého hospodaření bude uživatelem honitby vkládán elektronicky do ISEM, je nezbytné zrušit oprávnění mysliveckého hospodáře podepisovat spolu s uživatelem honitby statistický výkaz a plán mysliveckého hospodaření.

K bodu 67 – k § 35 odst. 5 písm. g)

U pravomocí mysliveckého hospodáře v § 35 odst. 5 písm. g) došlo k upřesnění, kdy byl pojem *hon* nahrazen pojmem *společný lov*, a to z důvodu ujednacení použité terminologie, ale i z důvodu, že původní pojem byl poněkud zavádějící, jelikož pod pojmem *hon* se v myslivecké terminologii rozumí především společný lov na drobnou, čímž mohl vzniknout výklad, že na naháňkách myslivecký hospodář uvedené pravomoci nemá.

Zavádí se dále povinnost pro účastníky společného lovu, vyjma sokolníků a dalších účastníků společných lovů, kde je lov prováděn s pomocí loveckého dravce, nosit viditelný reflexní prvek na oděvu z důvodu bezpečnosti osob při lovu. Kontrola plnění takové povinnosti je uložena mysliveckému hospodáři, který společný lov vede. Myslivecký hospodář má povinnost vykázat účastníka lovu, který podle jeho uvážení nesplňuje povinnost nošení viditelných prvků z reflexního materiálu. Zákon nestanoví výslovně, zda se má jednat o pokrývku hlavy či reflexní pásku na klobouku atd. Myslivecký hospodář podle místa, podmínek lovu a role účastníka lovu musí vyhodnotit potřebu rozsahu viditelného prvku účastníků lovu.

Výjimka pro sokolníky a další účastníky společných lovů, kde je lov prováděn s pomocí loveckého dravce, je stanovena z důvodu, že reflexní prvky negativně působí na chování dravců, což narušuje řádný průběh lovu.

Myslivecký hospodář je povinen vyloučit z účasti na společném lovu střelce, honce i další osoby, nesplňující stanovené podmínky, a které zároveň hrubým způsobem porušují bezpečnostní pravidla. Hrubé porušení bezpečnostních pravidel je takové porušení, kterým se zásadním způsobem zvyšuje riziko poranění nebo usmrcení osob případně loveckého psa či loveckého dravce nebo riziko vzniku majetkové škody.

K bodu 68 – k § 35 odst. 5 písm. k)

Stávající právní úprava neukládá mysliveckému hospodáři povinnost sdělit kontaktní údaj na svou osobu výše uvedeným orgánům veřejné moci. Ty jsou tak odkázány na to, že myslivečtí hospodáři poskytnou kontaktní údaj dobrovolně. To však nečiní všichni myslivečtí hospodáři, což v praxi vyvolává problémy.

Za účelem odstranění tohoto nežádoucího stavu se mysliveckému hospodáři ukládá povinnost vložit do ISEM telefonní číslo na svou osobu nejpozději 30 dnů od svého ustanovení nebo od vzniklé změny.

Telefonní číslo je vyžadováno z toho důvodu, aby mohl být myslivecký hospodář neprodleně kontaktován orgány veřejné moci v případě potřeby. Z toho důvodu je rovněž nezbytné, aby v případě změny telefonního čísla byla tato změna vložena do ISEM ihned.

Orgány veřejné moci se v tomto případě rozumí zejména orgány státní správy myslivosti, Státní veterinární správa a Policie České republiky (Vojenská policie). V případě Státní veterinární správy se jedná například o výskyt nálezů a nemocí nebo o vyšetření vzorků na výskyt parazitů (svalovce stočeného). Nezbytnost kontaktování mysliveckého hospodáře Policií České republiky (Vojenská policie) vyvstává především v případě dopravních nehod se zvěří nebo v případě podezření na neoprávněný lov zvěře. Ve všech výše uvedených případech je nezbytné kontaktovat mysliveckého hospodáře co nejdříve.

K bodu 69 – k § 35 odst. 6

Úprava chybně uvedeného odkazu, neboť odstavec 3 není členěn na písmena.

K bodu 70 – k § 35 odst. 7

Předkládaná novela zakotvuje možnost odvolání mysliveckého hospodáře na základě rozhodnutí uživatele honitby i při neporušení povinností stanovených zákonem. Uživatel honitby podává návrh na ustanovení hospodáře, a tudíž má nově možnost podat žádost o odvolání mysliveckého hospodáře. Před navrhovanou změnou bylo v případě sporu nemožné mysliveckého hospodáře odvolat, pokud neporušil povinnosti vyplývající ze zákona, což mohlo vést k osobním neshodám při rozhodování o způsobu výkonu práva myslivosti v honitbě. Zároveň před touto změnou bylo složité získat souhlas k odvolání od mysliveckého hospodáře například při vyvázání pracovního poměru zaměstnance, který vykonával funkci mysliveckého hospodáře. Tato pravomoc je z pohledu uživatele honitby logická, jelikož právě uživatel nese odpovědnost za myslivecké hospodaření v honitbě. Spolupráce mezi uživatelem honitby a mysliveckým hospodářem navíc patří v mysliveckém hospodaření mezi klíčové aspekty.

K bodu 71 – k § 36

Předkládaná novela zachovává systém rozhodování o plánu mysliveckého hospodaření, kdy uživatel honitby zpracovává plán, který následně předkládá k vyjádření držiteli honitby. Využívá se principu zapojení hlavních účastníků dění v honitbě, tedy držitele a uživatele honitby. Zároveň se tím do určité míry posiluje i role vlastníka honebních pozemků v mysliveckém hospodaření. Rozhodující pozici pro vznik honitby a její další využití má držitel honitby. Držitel honitby rozhoduje o způsobu využívání honitby i o druzích zvěře, které se budou v honitbě chovat. Pokud honitbu pronajme, nastaví v nájemní smlouvě podmínky hospodaření v honitbě. Každoroční plán mysliveckého hospodaření v honitbě je výsledkem dohody uživatele (nájemce) s držitelem (pronajímatelem). Stát do procesu tvorby a schvalování výše lovu zvěře zasahuje pouze v okamžiku nedohody držitele a uživatele honitby, popřípadě cestou opatření ke snížení stavů zvěře podle § 39. Uživatel honitby vloží návrh plánu do ISEM, držitel honitby o tom bude informován prostřednictvím jím vloženého kontaktu (email). Nevyjádří-li se držitel honitby do 15 dnů, je plán schválen. Tento postup schvalování plánu není administrativně ani ekonomicky náročný a umožní v drtivé většině honiteb rychlé schválení plánu.

Odvození plánu lovu spárkaté zvěře (vyjma prasete divokého) od stavu lesa vychází z faktu, že spárkatá zvěř využívá téměř rovnocenně prostředí lesních ekosystémů i otevřené převážně zemědělsky využívané krajiny. Zatímco u zemědělsky využívané plochy se každoročně mění vegetační pokryvnost podle osevního postupu a záměru hospodařícího subjektu a velmi obtížně lze najít korelaci mezi rozsahem poškození a početností spárkaté zvěře (v případě poškození trvalých travních porostů, pastvin a luk prasetem divokým korelace neexistuje), u lesního prostředí taková spojitost je. Z toho důvodu, byť je lesnatost v České republice 34 % plochy výměry státu, se populační hustota spárkaté zvěře bude odvozovat od stupně poškození lesa či přirozené obnovy. V případě prasete divokého se minimální lov bude odvozovat procentem stanoveným ve vyhlášce od čtyřletého průměru vykázaného lovu prasat divokých v honitbě a další následné zvyšování lovu se provede v návaznosti na reálně působené škody prasetem divokým s využitím zejména ustanovení § 39 při souběžném využití neomezeného lovu prasete divokého hospodařícími subjekty na obhospodařovaných pozemcích podle ustanovení.

S ohledem na zrušení povinnosti chovat zvěř v honitbě mezi minimálním a normovaným stavem je nezbytné, aby maximální početní stav zvěře v honitbě odpovídal stavu prostředí a aby nepůsobil neúměrné škody zvěří. Z toho důvodu bude pro všechny uživatele honitby stanovena povinná minimální výše lovu, pod kterou si lze představit nejmenší možnou hranici odlovu směřující k rovnováze stavů spárkaté zvěře a prostředím ve kterém žije. Uživatel honitby je proto povinen vypracovat plán lovu tak, aby výše navrženého odlovu nebyla menší než minimální výše lovu.

Předpokládá se pravidelné posouzení škod zvěří na přirozené obnově či lesních ekosystémech provedené pověřenou osobou (ÚHÚL), která na jeho podkladě aktualizuje minimální výši lovu zvěře spárkaté pro honitby v rámci vymezených území. Rozdělení území České republiky na vymezená území minimální výše lovu spárkaté zvěře, vyjma prasete divokého, a metodika, na základě které bude odvozována minimální výše lovu, bude každoročně zveřejňována v ISEM. Výpočet minimální výše lovu tak bude odvozen právě od ukazatele/indikátoru celkového poškození lesa zvěří či přirozené obnovy.

Dle informací poskytnutých ÚHÚL se pro honitby s plochou lesa 500 ha šetření pro posouzení poškození lesních ekosystémů provádí na 30 lokalitách, přičemž s každými 75 ha lesa navíc se počet lokalit zvyšuje o jednu, a to až do počtu 50 lokalit. Tento maximální počet výběrových lokalit by byl dosažen v honitbách s plochou lesa 2 000 hektarů nebo více. Náklady na toto šetření vychází na jedné lokalitě přibližně na 3 500 Kč. Celkové náklady specializovaného šetření škod zvěří na lesích pak pro jednu honitbu vychází v rozmezí od 105 000 Kč (při ploše lesa 500 ha) až po 175 000 Kč (při ploše lesa nad 2 000 ha). Jestliže však má stát převzít roli neaktivních vlastníků a snížit stavy zvěře, musí to udělat povinně plošně na území celého státu bez ohledu na držení a užívání honiteb i jejich velikost s tím, že takové opatření naprosto nezbytně přinese pro stát určité náklady.

Pověřenou osobou se rozumí organizační složka státu (ÚHÚL) pověřená Ministerstvem zemědělství. Posouzením stavu lesa se rozumí kontinuální zjišťování stavu lesů, jehož součástí bude zjišťování údajů o poškození lesů zvěří. Výstupy ze zjišťování stavu lesa budou zveřejněny v ISEM.

Oproti současné úpravě bude zrušeno měsíční hlášení, jelikož se budou ulovené kusy průběžně evidovat do ISEM. Dále bude zrušen výkaz o mysliveckých zařízeních v honitbě z důvodu jejich nevyužitelnosti a značné proměnlivosti. Bude zrušen výkaz o loveckých psech v honitbě s ohledem na zrušení povinnosti uživatele honitby držet psy v honitbě a ruší se rovněž, s ohledem na zrušení povinnosti každoročně sčítat zvěř, výkaz o výsledku sčítání

zvěře. Nově bude plán obsahovat i výkaz o počtu usmrcených živočichů včetně invazních nepůvodních živočichů (druhy živočichů vyžadující regulaci) za předchozí myslivecký rok.

Při použití mobilní aplikace je pro zaevidování ulovené nebo nalezené zvěře nezbytná manipulace s celým kusem zvěře, což činí obcházení tohoto způsobu kontroly plnění plánu obtížnější. V budoucnu se očekává rozvoj tohoto systému směřující k automatizaci kontrol pomocí programu za tím účelem připravovaným.

Předkládaná novela počítá s elektronicky řešeným vkládáním plánu mysliveckého hospodaření, čímž dojde k významné úspoře administrativních nákladů pro stát i všechny účastníky procesu schvalování plánu.

Novelou zákona odpadá povinnost uživatelů honiteb v jednom termínu (popřípadě v konečném termínu) provést sčítání zvěře. Záležitost tzv. sčítaných stavů zvěře byla v minulosti často předmětem sporů, a to zejména z důvodu průkaznosti výsledků. V termínu sčítání stanoveném státem nebylo možné navíc sčítání všech druhů, protože z druhově specifických důvodů se v honitbě nevyskytovaly. Původní myslivecké plánování vycházelo z kontinuálního vyhodnocování stavu zvěře i prostředí a plynulého přizpůsobování hospodaření v honitbě s ohledem na situaci zvěře. Jako příklad lze uvést zjišťování stavu drobné zvěře v závěru zimy a před zahájením honů. Uživatelé honiteb do „sčítaných“ stavů zpravidla zahrnuli informace z celoročního sledování stavu. Současné technické vybavení jako jsou termovize, fotopasti, noční vidění a další zařízení dovolují dosáhnout daleko přesnějších informací o výskytu zvěře.

Orgány státní správy myslivosti jsou povinny kontrolovat plnění plánu lovu. V případě nesplnění minimální výše lovu budou uloženy uživateli honitby sankce. Kontrola bude probíhat u spárkaté zvěře průběžně prostřednictvím evidence ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře. U ostatních druhů zvěře bude kontrola probíhat jednou ročně na základě údaje o odlovu za předchozí hospodářský rok, který bude součástí návrhu plánu.

Nově se upravuje lov druhů zvěře, pro které není v honitbě stanoven minimální stav, a vypouští se podmínka vyjádření orgánu státní správy myslivosti za účelem odstranění nadbytečné administrativy.

Výslovně se uvádí, že u druhů spárkaté zvěře, pro které nejsou v honitbě stanoveny minimální stavy, bude možné lovit pouze samičí zvěř a samčí zvěř do 2 let věku. Upřesněním textu se vyjadřuje u těchto druhů spárkaté zvěře zákaz lovu samců starších 2 let. Ze současného znění tento zákaz nevyplyvá, což činí v praxi aplikační problémy při posouzení oprávněnosti lovu. Vyvstane-li potřeba lovu samců starších 2 let u druhů spárkaté zvěře, pro které nejsou v honitbě stanoveny minimální stavy, bude možné i nadále povolit lov opatřením podle § 39. Nově se zakotvuje možnost lovu jelena siky (japonského i Dybowského) neomezeně bez stanovené doby lovu, vyjma obor, a to z důvodu rizika hybridizace s jelenem evropským. Ačkoliv se toto riziko aktuálně týká především početně rostoucího siky japonského, byl z výše uvedeného rizika hybridizace přidán i sika Dybowského.

Ustanovení obsahuje rovněž zmocnění k vydání vyhlášky k obsahovým náležitostem vypracování plánu, stupňům poškození lesa, lhůtám a způsobu vypracování plánu.

Vzhledem k tomu, že plnění plánu může být z určitých důvodů limitováno, například výskytem velkých šelem, může být tato skutečnost při řádném a podloženém odůvodnění (například vyjádření příslušných orgánů ochrany přírody – AOPK) uplatněna v rámci přestupkového řízení k posouzení odpovědnosti za přestupek (liberační důvod). Tyto skutečnosti však nebylo žádoucí pevně ukotvit v zákoně vzhledem k nutnosti jejich individuálního řešení.

K bodu 72 – k § 36a

Toto ustanovení zásadním způsobem posiluje práva vlastníků honebních pozemků a hospodařících osob, avšak současně je podpůrným opatřením pro snižování početních stavů spárkaté zvěře v souladu s Programovým prohlášením vlády.

Zakotvuje se právo osob, které lesnický nebo zemědělsky hospodaří na honebních pozemcích o výměře minimálně 30 ha, na provádění lovu prasete divokého, siky japonského, siky Dybowského. U ostatních druhů zvěře spárkaté se toto právo vztahuje pouze na mláďata a samice. V případě druhů spárkaté zvěře, pro kterou je v honitbě stanoven minimální stav, je toto právo omezeno splněním plánu lovu.

Za každých započatých 30 ha obhospodařovaných honebních pozemků je uživatel honitby povinen vydat 1 povolenku k lovu. Hospodařící osoby mohou určit, že lov bude prováděn jimi určenou osobou blízkou, zaměstnancem nebo vlastníkem honebního pozemku. Tím se rozumí vydání povolenky k lovu určeným osobám dle předchozí věty.

Osoby, které hospodaří na honebních pozemcích o výměře menší než 30 ha, se mohou vzájemně domluvit za podmínky, že společně obhospodařují souvislé honební pozemky o výměře minimálně 30 ha, na tom, kdo z nich bude lovit.

Hospodařící osoby nebo osoby jimi určené musí při lovu dodržovat interní pravidla uživatele honitby, která je nesmí znevýhodňovat, a hospodařící osoby odpovídají za škody, které při lovu způsobí ony samy, nebo jimi pověřené osoby. Poruší-li závažným způsobem hospodařící osoby interní pravidla uživatele honitby, ztrácí po dobu 3 let právo lovu. Interní pravidla mají upravovat mj. obecná pravidla ve vztahu k lovu jako je oznamování přítomnosti v honitbě mysliveckému hospodáři nebo nakládání s uloveným kusem.

Při uplatnění práva lovu se hospodařící osoby vzdávají práva na úhradu škod způsobených zvěří v honitbě, a to škod na všech jimi obhospodařovaných honebních pozemcích tvořící honitbu. Ztráta nároku na náhradu škody na všech obhospodařovaných honebních pozemcích zaniká i v případě, kdy hospodařící osoba využije svého práva zčásti, resp. požádá o vydání méně povolenek, než na kolik má právo

Vložení ustanovení § 36a je navrhováno z důvodu zakotvení nástroje pro osoby zemědělsky hospodařící nebo pro efektivnější eliminaci škod způsobených zvěří a umožnění hospodařícím osobám účinně vstupovat do mysliveckého hospodaření. Návrh řeší dlouhodobý problém hospodařících osob, které nemohou vytvořit vlastní honitbu, účastnit se za stanovených podmínek vlastními silami ochrany svých pozemků před vznikem škod způsobených zvěří. Vzhledem k problému ubývajícího počtu aktivních myslivců, kdy řada uživatelů honiteb má nebo bude mít problém splnit plán lovu, lze vnímat účast vlastníků či pachtýřů i jako pomoc uživatelům honiteb s plněním plánu lovu a žádoucí redukcí zejména druhů spárkaté zvěře, pro níž nebudou stanoveny minimální stavy.

Není vyloučeno, aby byla vydaná nároková povolenka pro hospodařící osoby rozšířena po dohodě mezi hospodařící osobou a uživatelem honitby o druhy živočichů vyžadující regulaci. Bylo však upuštěno od zákonného ukotvení této možnosti vzhledem k tomu, že by se jednalo o další zásah do smluvního vztahu mezi držitelem a uživatelem honitby. Zásah v podobě nárokových povolenek k lovu spárkaté zvěře byl odůvodněn nutností snížení početnosti této zvěře s ohledem na skutečnost, že lokálně již působí značné škody, a i s narůstajícím odlovem se její početnost nedaří snížit. Oproti tomu živočichové vyžadující regulaci, byť je jejich redukce také v zájmu státu, závažné škody nepůsobí a jejich redukce je prostřednictvím usmrcování uživateli honiteb dostatečná (desetitisíce usmrcených kusů

ročně), v důsledku čehož by nároková povolenka pro hospodařící osoby k usmrcování těchto druhů mohla být považována za neodůvodněný zásah do výše uvedeného smluvního vztahu.

K bodu 73 – k § 37

Znění tohoto ustanovení se upravuje tak, že se zavádí možnost dohody uživatele a držitele honitby o navýšení plánu lovu bez schvalování orgánem státní správy myslivosti. Navýšit plán lovu lze opakovaně v průběhu roku. Postup je totožný jako v případě schvalování plánu podle § 36 odst. 2. Uživatel honitby vloží návrh na změnu plánu do ISEM a pokud se držitel k návrhu změny nevyjádří ve lhůtě 15 dní od vložení, je plán změněn.

Schválení návrhu změny plánu držitelem honitby má zajistit to, aby měl držitel honitby možnost do procesu změny plánu zasáhnout a spolurozhodovat tak o hospodaření v honitbě, čímž dojde k posílení jeho práv. Účelem tohoto ustanovení je možnost plán lovu navýšit bez zásahu orgánu státní správy myslivosti, vyskytne-li se potřeba zvýšeného odlovu v honitbě. Dohoda o zvýšení plánu lovu nebude mít negativní vliv na životaschopnost populace zvěře, která je zaručena minimálními stavy, ani na míru poškození lesa v honitbě, jelikož plán odlovu bude vycházet právě z míry poškození. Obě tyto situace jsou navíc pro uživatele honitby pod hrozbou uložení sankcí.

Plán může být změněn kromě dohody mezi uživatelem a držitelem honitby o navýšení plánu lovu rovněž rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti podle § 39 a § 40 zákona o myslivosti. Rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti podle § 39 a § 40 je změnou plánu lovu. V důsledku vydání těchto rozhodnutí dochází k změně plánu lovu.

Do plnění plánu se kromě zvěře ulovené v honitbě započítává i zvěř uhynulá nalezená v honitbě, ulovená na nehonebních pozemcích nebo při dohledávce zvěře.

V případě ulovené nebo nalezené zvěře spárkaté se do plnění plánu lovu započítá pouze ten kus, který byl řádně zaevidován v ISEM (evidenci ulovené nebo nalezené zvěře podle § 49). Pokud uživatel honitby kus ulovené nebo nalezené zvěře spárkaté v evidenci ulovené nebo nalezené zvěře nezaeviduje, do plnění plánu lovu nelze takový kus zvěře započítat.

Plán se považuje za splněný, pokud celkový počet ulovených kusů každého druhu zvěře dosáhne alespoň 90 % a současně bude splněna minimální výše lovu. Tato fikce splnění plánu lovu se stanoví z důvodu, že výkon práva myslivosti v honitbě závisí mj. na přírodních podmínkách v honitbě, které nelze předvídat a v jejichž důsledku může být splnění plánu lovu objektivně nemožné. Jedná se například o vliv počasí, výskyt predátorů v honitbě, migrační chování zvěře, turistický ruch nebo dostupnost potravy pro zvěř. Na plnění plánu lovu může mít vliv i lidská činnost, zejména způsob hospodaření na honebních pozemcích, stavební činnost nebo sportovní akce.

Dále se výslovně zakotvuje povinnost uživatele honitby plán splnit. Jde o zpřesnění textu zákona s ohledem na sankční ustanovení. Možnost uložení sankce za nesplnění minimální výše lovu je nezbytná k redukci početních stavů spárkaté zvěře a k umožnění obnovy lesa na holinách vzniklých v důsledku kůrovcové kalamity. Splnění plánu lovu je možné vymáhat ze strany držitele honitby způsobem uvedeným ve smlouvě o nájmu honitby.

Ministerstvo zemědělství si dále na základě tohoto ustanovení nárokuje možnost každoročně (resp. jednou za myslivecký rok) stanovit procentní podíl z minimálního lovu prasete divokého, který je uživatel honitby povinen splnit. Tato informace bude zveřejňována v ISEM a bude se týkat všech honiteb ve správním obvodu obce s rozšířenou působností. Tímto bude mít Ministerstvo zemědělství k dispozici nástroj na ovlivnění výše lovu prasete divokého, a to v obou směrech, tedy v případě nutnosti početní stavy snížit, může stanovit více

než 100 % minimálního lovu, čímž bude lovecký tlak zesílen, a naopak v případě, že dojde k takové redukci, která by znamenala ohrožení životaschopnosti populace černé zvěře, může stanovit procento nižší a tím lovecký tlak snížit.

K bodům 73 a 74 – k § 38, § 38a a § 38b

Zakotvuje se ISEM, který bude obsahovat několik samostatných modulů/částí. Mezi tyto části patří jednotlivé evidence stanovené tímto zákonem, tedy rejstřík honebních společenstev, evidence honiteb a jejich využití, evidence ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře, vydaných a odebraných loveckých lístků, škod způsobených zvěří, plomb, ale také myslivecké plánování, výše náhrady vlastníkům honebních pozemků, vzdělávání v myslivosti včetně testů, jakož i testů k prokázání znalostí práv a povinností osob, které mají být ustanoveny mysliveckou stráží. Jedná se primárně o veřejně přístupný systém způsobem umožňujícím dálkový přístup. Součástí ISEM je však i neveřejná část, především z důvodu ochrany osobních údajů, která se týká evidence vydaných a odebraných loveckých lístků, vybraných osobních a kontaktních údajů, číselného označení dosud nepoužitých plomb, držitelem honitby neodsouhlasených návrhů plánů nebo dohod na zvýšení plánu lovu, správních rozhodnutí, evidence uchazečů a osob skládajících zkoušky z myslivosti, zkoušky pro myslivecké hospodáře nebo vyšší odborné myslivecké zkoušky, včetně jejich výsledků, evidence osob skládajících testy k prokázání znalosti práv a povinností osoby, která má být ustanovena mysliveckou stráží, včetně jejich výsledků, výše nájemného v pronajatých honitbách a údajů o lokaci ulovené nebo nalezené uhynulé zvěře v evidenci.

Účelem tohoto informačního systému je především poskytnutí dotčeným osobám, hospodařícím subjektům a veřejnosti vybrané informace o honitbách a hospodaření v nich, o zvěři, o škodách zvěří nebo o honebních společenstvech. ISEM se však stane také nástrojem v mysliveckém vzdělávání, který pomůže sjednotit úroveň znalostí na všech úrovních. Správcem systému bude Ministerstvo zemědělství jako ústřední orgán státní správy myslivosti. Za účelem ochrany soukromí fyzických osob budou veřejně dostupné osobní údaje pouze v rozsahu jména a příjmení. Totéž platí i o kontaktních údajích na myslivecké hospodáře a strážce. Kontaktní údaj na držitele honitby a na mysliveckého hospodáře bude přístupný pouze orgánům státní správy myslivosti, Státní veterinární správě, Vojenskému veterinárnímu ústavu, Policii České republiky a Vojenské policii za účelem výkonu jejich pravomocí. Naopak kontaktní údaje na uživatele honitby budou veřejně přístupné.

V rámci snižování administrativní zátěže pro orgány státní správy myslivosti a uživatele honitby se zrušuje statistický výkaz Mysl 1-01 bez náhrady. Tento výkaz obsahoval až na výjimky údaje jako ve výkazech v rámci plánu mysliveckého hospodaření. Dále je třeba uvést, že výkaz MYSL 1-01 v listinné podobě obecní úřady obcí s rozšířenou působností přepisovaly do elektronické podoby. Zrušení statistického výkazu výrazně sníží administrativní zátěž jak na straně uživatelů honiteb, tak orgánů státní správy myslivosti. Nově se budou data pro Český statistický úřad generovat z ISEM.

Přístupové údaje pro orgány státní správy myslivosti a další orgány veřejné moci přiděluje a zneplatňuje Ministerstvo zemědělství, což vychází z toho, že Ministerstvo zemědělství je správcem systému a je ústředním orgánem státní správy myslivosti. Ministerstvo zemědělství rovněž přiděluje a odebírá přístupová oprávnění pověřeným subjektům v rámci vzdělávání v myslivosti, a to v přímé návaznosti na to, že tyto osoby pověřuje pořádáním zkoušek z myslivosti a zkoušek pro myslivecké hospodáře.

Uživatelům honiteb, držitelům honiteb, osobám pověřeným lovem a mysliveckým hospodářům přiděluje a zneplatňuje přístupové údaje obecní úřad obce s rozšířenou působností, a to s ohledem na pravidelný kontakt obecních úřadů s uživateli a držiteli honiteb.

Každé osobě a orgánu veřejné moci budou v evidenci myslivosti příslušnými orgány státní správy myslivosti přidělovány a odebírány jednotlivá přístupová oprávnění (například uživatel honitby, myslivecký hospodář, obecní úřad s rozšířenou působností, Ministerstvo zemědělství) a konkrétní honitby. Jednotlivé role stanoví vyhláška včetně rozsahu jejich oprávnění. Rozsah oprávnění bude v souladu s právními předpisy, zejména se zákonem o myslivosti. Vyhláška rovněž stanoví, který orgán státní správy myslivosti přiděluje příslušné role a které osobě nebo orgánu veřejné moci.

Současně se zakotvuje zmocnění k vydání vyhlášky, ve které se stanoví technické náležitosti o přidělování a zneplatňování přístupových údajů, o rozsahu přístupových oprávnění a o technických náležitostech zveřejňovaných údajů. Vyhláška blíže upraví způsob uveřejnění údajů, zejména s ohledem na technické parametry softwaru ISEM.

Každému uživateli informačního systému bude přidělena role s určitými oprávněními, které zajistí přístup do systému v rozsahu práv a povinností stanovených tímto zákonem. Konkrétní rozsah oprávnění pro jednotlivé orgány státní správy myslivosti, uživatele honitby a držitele honitby stanoví vyhláška. Ta stanoví rovněž technické náležitosti o přidělení přístupových údajů nebo postup pro zneplatnění přístupových údajů například v důsledku jejich ztráty nebo zneužití.

K bodu 75 – k § 39

Opatření podle § 39 má být účinným nástrojem, kterým se může v odůvodněných případech ovlivnit myslivecké hospodaření v honitbách. Uložit lze snížení početních stavů zvěře v honitbě nebo zrušit chov některého druhu zvěře. Současné znění § 39 ve spojení s neexistencí průkazné kontroly ulovené zvěře znemožňuje naplnit jeho primární účel, tedy regulaci početních stavů zvěře. Z toho důvodu je opatření podle § 39 v současnosti využíváno zejména uživateli honitby k povolení výjimek ze zakázaných způsobů lovu (viz Tab. 1).

rok	celkový počet honiteb v územní působnosti	§ 39										
		celkový počet správních řízení	Iniciační subjekt						výsledek řízení			
									ne/povolení		ne/uložení snížení stavů zvěře	
			podnět od držitele honitby	žádost od uživatele honitby	podnět zemědělsky hospodařícího subjektu	podnět lesnický hospodařícího subjektu	podnět ochrany přírody	OSSM – z vlastního podnětu	počet povolení	počet zamítnutí žádosti	počet uložení snížení stavů	počet zastavených řízení
2017	5409	2419	291	2369	41	40	3	19	2108	36	293	8
2018	5389	2077	276	1976	24	33	3	1	1805	26	256	8
2019	5387	2262	281	2106	65	34	4	3	1964	19	246	10
2020	5412	2104	249	2041	10	35	3	3	1888	16	218	13
2021	5411	2079	251	2030	10	36	2	11	1836	14	220	7

(Tab. 1)

Za účelem odstranění tohoto nežádoucího stavu je dosavadní text § 39 zpřesněn a doplněn o minimální rozsah opatření, které bude orgán státní správy myslivosti povinen uložit.

Opatření podle § 39 odst. 1 ve spojení s elektronickou evidencí ulovené zvěře umožní státu regulovat početní stavy zvěře v honitbách a současně umožní navýšit plán lovu v honitbě, jestliže bude les v honitbě nadměrně poškozen zvěří (nad stupeň poškozený stanovený vyhláškou). Vymahatelnost ukládaných opatření zajistí zakotvení skutkové podstaty přestupku spočívající v nesplnění uloženého opatření podle § 39 uživatelem honitby.

Nově se výslovně v textu § 39 stanoví, že opatření se povoluje na základě žádosti uživatele honitby, nebo se ukládá z moci úřední. Ve stávajícím znění toto nebylo výslovně uvedeno, což činilo aplikační problémy ve věci zahájení řízení. Podnět k zahájení řízení o uložení opatření bude moci podat kterákoli osoba, uživatel honitby bude povinen uložené opatření pod hrozbou sankce splnit. V případě povolení úpravy početního stavu zvěře se jedná o právo, které nemusí uživatel honitby využít.

Důvody pro povolení nebo uložení opatření zůstávají zachovány. Za účelem zachování lesa a plnění všech jeho funkcí bude nově důvodem pro povolení nebo uložení opatření poškození lesa, které dosáhne stupně stanoveného vyhláškou. Informace o poškození lesa může orgán státní správy myslivosti získat například z posuzování stavu lesa pověřenou osobou, z podnětu fyzických a právnických osob, z podnětu orgánů veřejné moci (například orgán ochrany přírody nebo státní správy lesů) nebo na základě vlastní správní činnosti.

Vzhledem k tomu, že posouzení stavu lesa pověřenou osobou bude prováděno pro vymezené území přesahující území honitby, nebude možné uložit opatření pouze na základě tohoto podkladu. Údaj o poškození lesa v honitbě vyplývající z posouzení stavu lesa ve vymezeném území pověřenou osobou nemusí odpovídat skutečnému stavu v honitbě. Totéž lze říci i o podnětech k zahájení řízení, které orgán státní správy myslivosti obdrží.

Z toho důvodu bude muset být v řízení provedeno dokazování za účelem posouzení stupně poškození lesa v honitbě. Stupeň poškození lesa může být posouzen na základě například ohledání provedeného orgánem státní správy myslivosti.

Podle odstavce 9 bude možné posoudit stupeň poškození lesa i na základě odborného posouzení držitele licence pro výkon funkce odborného lesního hospodáře, znalecké kanceláře nebo znaleckého ústavu pro obor lesnictví. Tato možnost se pro orgány státní správy myslivosti stanoví zejména z toho důvodu, že ne všechny úřední osoby vykonávající státní správu myslivosti disponují dostatečnými odbornými znalostmi k posouzení stupně poškození lesa přímo v honitbě (například ohledáním). Odborné posouzení provedené těmito osobami zajistí odbornou úroveň posouzení stupně poškození lesa v honitbě.

Znalecká kancelář a znalecký ústav jsou definovány zákonem č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Jde o vyjmenované právnické osoby vykonávající znaleckou činnost. Obor činnosti lesnictví je stanoven s ohledem na nezbytnou odbornost při posuzování stupně poškození lesa.

Bude pouze na rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, zda stupeň poškození lesa posoudí tento orgán sám provedením například ohledání, nebo si vyžádá odborné posouzení výše uvedených osob. V souladu se správním řádem bude možné posoudit stupeň poškození lesa v honitbě rovněž znaleckým posudkem.

Zákon nově stanoví zmocnění k vydání vyhlášky, která stanoví rozsah úpravy početních stavů zvěře. Rozsah úpravy bude vyhláškou vymezen ve vztahu ke zjištěnému stupni poškození lesa v honitbě. Podle současného znění § 39 stanoví rozsah úpravy početního stavu zvěře orgán státní správy myslivosti na základě jím provedené úvahy. Tato skutečnost způsobuje aplikační problémy, jelikož je v mnoha případech velmi obtížné stanovit odpovídající rozsah úpravy početního stavu zvěře, natož stanovený rozsah odůvodnit. Tento nedostatek zákon odstraňuje. Nově bude stanoven vyhláškou konkrétní rozsah úpravy početního stavu zvěře pro daný stupeň poškození lesa v honitbě.

O technicky přiměřené a ekonomicky únosné způsoby snížení škod způsobených zvěří se jedná tehdy, jestliže rozsah nezbytných účinných opatření k zabránění škod zvěří a náklady na jejich provedení jsou výrazně nižší než škody způsobené zvěří. Takovým opatřením se rozumí i lov prováděný uživatelem honitby.

Úprava nově zakotvená v odstavcích 2 až 7 umožní orgánům státní správy omezit nebo zakázat lov samců druhu spárkaté zvěře starších dvou let. Opatření lze uložit rozhodnutím, nebo opatřením obecné povahy. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, opatření obecné povahy se vydává bez předchozího řízení o jeho vydání. Jedná se o opatření mimořádné povahy, kdy na určitém území je třeba regulovat početní stavy spárkaté zvěře nebo narovnat nevhodný poměr pohlaví, a to v zájmu vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájmu zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody nebo zájmu mysliveckého hospodaření. To vyplývá ze skutečnosti, že vydané opatření bude mít výrazný vliv na hospodaření v jednotlivých honitbách, a to z hlediska mysliveckého i ekonomického.

Účelem tohoto ustanovení je regulace početních stavů spárkaté zvěře nebo narovnání nevhodného poměru pohlaví ve prospěch samic v těch případech, kdy nelze dosáhnout tohoto účelu na úrovni jednotlivých honiteb prostřednictvím opatření podle § 39 odst. 1.

V případě uložení tohoto zákazu nebudou moci uživatelé honiteb lovit dospělou samčí spárkatou zvěř. Lov této zvěře neboli tzv. trofejové zvěře, je s ohledem na možnost získání trofeje myslivecky mimořádně atraktivní. S tím se pojí rovněž ekonomická atraktivita v případě poplatkových lovů. Preference odlovu samčí zvěře v honitbě nepřímo vede k nárůstu početních stavů zvěře v honitbě s ohledem na skutečnost, že nositelem přírůstku jsou samice.

Snížení početního stavu zvěře má být dosaženo tím, že uživatelé honiteb budou povinni v důsledku omezení nebo zákazu lovu samčí zvěře starší dvou let zvýšit odlov samičí a samčí zvěře do dvou let tak, aby splnili lov celkového počtu kusů jednotlivého druhu spárkaté zvěře podle minimální výše lovu a plánu mysliveckého hospodaření.

Jde-li o nevhodný poměr pohlaví, zákon řeší pouze stav, kdy převažuje samičí zvěř nad zvěří samčí. Je-li v honitbě nevhodný poměr pohlaví ve prospěch samic, dochází ke zvyšování početního stavu zvěře v honitbě. Tento stav je tak v přímém rozporu s účelem zákona o myslivosti a z toho důvodu se zakotvuje možnost zákazu nebo omezení lovu samčí zvěře starší dvou let. Situace, kdy v populaci nastává převaha samců nad samicemi v případě druhů spárkaté zvěře, nenastává.

Zákaz bude uložen krajskými úřady nebo Ministerstvem zemědělství obecně vymezeným uživatelům honiteb na vymezeném území, a to opatřením obecné povahy. Minimální rozsah vymezeného území se nestanoví. Rozhodnutím uloží krajský úřad zákaz v případě, kdy je toto opatření ukládáno uživateli jedné honitby, popřípadě individuálně určeným uživatelům honiteb, které spolu územně nesouvisí.

Kompetence je svěřována krajským úřadům a Ministerstvu zemědělství z důvodů, že zákaz bude mít mimořádný vliv na myslivecké hospodaření v honitbě, bude zpravidla ukládán pro území přesahující správní obvod obecního úřadu obce s rozšířenou působností a pro uložení opatření bude nutné posoudit podklady získané z většího území.

Nastanou-li důvody pro uložení zákazu, bude na uvážení orgánu státní správy myslivosti, zda zákaz uloží. Orgány státní správy myslivosti nebudou povinny zákaz uložit, nebudou-li dány podmínky pro jeho uložení. Zákaz je mimořádným opatřením, kterým se výrazným způsobem zasahuje do práv a povinností uživatelů honiteb. Z toho důvodu musí mít orgán státní správy myslivosti možnost posouzení, zda nelze sledovaného účelu dosáhnout způsoby, které do práv a povinností uživatelů honiteb zasahují méně intenzivním způsobem. V případě stanovení povinnosti orgánů státní správy myslivosti uložit opatření by toto nebylo možné.

Aby mohlo být dosaženo účelu, pro který se zákaz ukládá, je třeba, aby zákaz nabyl účinnosti co nejdříve. V opačném případě by mohla nastat situace, že uživatel honitby pod hrozbou uložení zákazu lovu navýší odlov samců zvěře, čímž by byl ohrožen účel zákazu.

Z toho důvodu se stanoví, že odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek. Uživatel honitby tak bude mít před vydáním rozhodnutí možnost hájit svá práva a povinnosti a zároveň nebude možné využitím práva podat opravný prostředek oddalovat účinnost zákazu.

V případě opatření obecné povahy se ze stejného důvodu oproti obecné úpravě obsažené ve správním řádu stanoví, že opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem vyvěšení na úřední desce orgánu státní správy myslivosti, který jej vydal, přičemž řízení o návrhu opatření obecné povahy nemohou vlastníci dotčených nemovitostí uplatňovat námitky.

Opatření se dotýká pouze práv a povinností uživatelů honiteb (zákaz lovu samců spárkaté zvěře) a nikoli vlastnického práva vlastníků honebních pozemků. Z toho důvodu nemohou být vlastníci honebních pozemků opatřením přímo dotčeni, a proto by i v případě postupu podle § 172 odst. 5 správního řádu nemohli vlastníci honebních pozemků podat námitky proti návrhu opatření obecné povahy.

Uveřejnění opatření obecné povahy na úředních deskách obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, v jejichž správním obvodu bude zákaz uložen, má za cíl zvýšit informovanost uživatelů honiteb o jeho obsahu. Zveřejnění nemá vliv na nabytí účinnosti opatření obecné povahy. Jedná se o orgány státní správy myslivosti, u kterých lze předpokládat to, že uživatelé honiteb sledují jejich úřední desku.

Bude-li hrozit vážná újma veřejnému zájmu, bude možné vydat opatření obecné povahy bez návrhu. Vydání opatření obecné povahy bude v tomto případě prvním úkonem v řízení, přičemž opatření obecné povahy bude rovněž účinné dnem vyvěšení na úřední desce. Vážnou újmu veřejnému zájmu lze rozumět například nemožnost obnovy lesních porostů na rozsáhlých holinách vzniklých v důsledku živelné pohromy (například vichřice, povodeň) nebo v důsledku působení škodlivých organismů (například kůrovec). Ve zmíněných případech nelze zajistit obnovu lesních porostů na rozsáhlých holinách, aniž by byl snížen tlak zvěře na zalesňované plochy. Toho lze docílit pouze rychlým snížením početních stavů zvěře.

K bodům 76 a 77 – k § 40

Povolení lovu mimo dobu lovu se již netýká zvěře poraněné. Poraněnou lovnou zvěř je nutné co nejdříve zbavit utrpení a za žádných okolností proto nelze čekat na vydání povolení ve správním řízení. Z toho důvodu je toto ustanovení rozšířeno o odstavec 2, které povoluje lov i mimo dobu lovu, pokud je jedinec lovného druhu zvěře zraněn či nemocen

za předpokladu, že mu zranění či nemoc vyvolává utrpení a je patrné, že nedojde k jeho uzdravení. Odstraněním slovního spojení „pro účely vědecké“ se znění tohoto ustanovení zobecní na „Vyskytne-li se potřeba“. I nadále tedy bude možné povolit lov mimo dobu lovu pro účely vědecké, nicméně není potřeba konkrétního uvedení tohoto účelu. Zároveň dochází ke změně formulace z „povolí“ na „může povolit“, neboť je žádoucí, aby orgán státní správy nebyl vázán povinností povolit, ale rozhodl o výjimce na základě své úvahy, zda je takové povolení pro konkrétní situaci účelné či nikoliv.

Mimo dobu lovu lze nově bez rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti ulovit vážně poraněnou zvěř bez reálné šance na uzdravení nebo zjevně nemocnou zvěř. Zda se jedná o zjevně nemocnou zvěř, je nutné posuzovat v každém jednotlivém případě na základě vnějších fyziologických projevů. Pokud k takovému případu (dle odstavce 2) dojde, je dle odstavce 3 uživatel honitby povinen tento kus do 12 hodin zaevidovat do ISEM, přičemž musí umožnit orgánu státní správy myslivosti případnou kontrolu tohoto kusu nejpozději první pracovní den po jeho ulovení. V případě pochybností pak může orgán státní správy myslivosti nařídit na náklad uživatele honitby veterinární vyšetření. Takto stanovený postup zároveň brání zneužití tohoto institutu za účelem obcházení zákazu lovu mimo stanovenou dobu lovu. Zakotvení úpravy lovu poraněné nebo nemocné zvěře bez rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti má za cíl zastavení utrpení zvěře, které by jinak trvalo do okamžiku úhynu. Podle dosavadní právní úpravy není možné takové případy řešit v souladu se zákonem o myslivosti.

K bodu 78 – k § 41

Lov zvěře a regulace živočichů na nehonebních pozemcích představoval aplikační problémy zejména na nehonebních pozemcích, kde je omezen přístup veřejnosti (civilní letiště, vojenská letiště, průmyslové areály). Nejbližší uživatel honitby pověřený orgánem státní správy myslivosti k provádění lovu zvěře a usmrcování živočichů na nehonebních pozemcích musel po dohodě umožňovat tento lov nebo usmrcování osobám, které měly přístup na nehonební pozemky. Toto však záviselo na dohodě mezi uživatelem honitby a jinými osobami oprávněnými vstupovat na nehonební pozemky.

Navrhovaná úprava dává možnost vlastníkov, pachtýřů či nájemci nehonebního pozemku v žádosti určit konkrétní osoby, které budou lov zvěře či usmrcování živočichů vyžadujících regulaci (dále jen „lov“) provádět. Na pozemcích určených pro obranu státu může být pověřena lovem či usmrcováním pouze právnická osoba založená Ministerstvem obrany. Často se jedná o právnickou osobu, která přímo zajišťuje bezpečnost letišť a jiných objektů.

Vlastník, pachtýř či nájemce nehonebního pozemku má možnost požádat o pověření jiné osoby v případě, že pověřená osoba dostatečně nevykonává vůli vlastníka nehonebního pozemku, například nedostatečný lov nebo usmrcování, které vede ke škodám v zemědělství či na lesních porostech, sadech a jiných nehonebních pozemcích.

Při provádění lovu na nehonebních pozemcích je nezbytné využít i jiných způsobů lovu, které jsou ve volných honitbách zakázanými způsoby lovu. To je povoleno zejména ve vztahu k efektivitě lovu a také z důvodu ochrany zdraví osob a újmě na majetku. Pokud bude tato potřeba orgánem státní správy myslivosti dostatečně odůvodněna, ať již například výše zmíněnou efektivitou lovu, nebo například noční aktivitou daného druhu, může výjimku ze zakázaných způsobů lovu vydat jako součást rozhodnutí o povolení lovu na nehonebních pozemcích. Pro tento účel lze například povolit noční lov (resp. lov po západu slunce), použití noktovizorů, termovizí apod. Použití těchto nástrojů se v posledních letech osvědčilo například při redukci početních stavů černé zvěře. Součástí povolení může být i povolení lovu mimo dobu lovu.

Povolení k lovu na nehonebních pozemcích nebude vydáno v případě, kdy bude pozemek za nehonební prohlášen z důvodu smýšlení, přesvědčení nebo náboženského vyznání jeho vlastníka. Toto opatření je z důvodu účelových žádostí, kdy si vlastník ve snaze lovit na svých pozemcích prohlásí svůj pozemek za nehonební z výše uvedených důvodů. Je proto logické, že pokud vlastník pozemku na základě jednoho z výše uvedených důvodů nechá prohlásit svůj pozemek za nehonební, nemůže žádat o povolení lovu na takovém pozemku.

V návaznosti na ISEM je pak pověřená osoba povinna každý ulovený nebo usmrcený kus zaevidovat ve stanovených lhůtách.

K bodu 79 – k § 41a

V návaznosti na nově zavedený pojem v § 2 písm. o) je nutné stanovit podmínky provádění lovu zvěře či usmrcování živočichů vyžadujících regulaci na odloučených honebních pozemcích. Odloučené honební pozemky mohou představovat vhodné území s dostatkem krytu, klidu a potravy pro celou řadu druhů zvěře či živočichů vyžadujících regulaci. Ta může následně při vyšších početních stavech představovat riziko vzniku škod na lesním prostředí, v zemědělství, a také představovat riziko šíření nemocí. Z tohoto důvodu se nově upravuje možnost povolit lov na odloučených pozemcích, a to na žádost vlastníka honebního pozemku, popřípadě nájemce nebo pachtýře, nebo z moci úřední. Lov na odloučeném honebním pozemku se řídí obdobnými pravidly jako lov na nehonebních pozemcích. Podmínky provádění lovu stanoví orgán státní správy myslivosti, který pověří osoby, které budou lov provádět. Součástí rozhodnutí o povolení lovu na odloučených pozemcích může být, stejně jako v případě nehonebních pozemků, povolení výjimky ze zakázaných způsobů lovu, případně lovu mimo dobu lovu. To je zejména z důvodu efektivity lovu a zajištění bezpečnosti osob a majetku na těchto pozemcích, případně z důvodu noční aktivity druhu, který má být efektivně loven či regulován.

Navrhovaná úprava dává rovněž možnost vlastníkov, pachtýřů či nájemců nehonebního pozemku v žádosti určit konkrétní osoby, které budou lov zvěře či usmrcování živočichů provádět.

V návaznosti na ISEM je pak pověřená osoba povinna každý ulovený, případně usmrcený kus zaevidovat ve stanovených lhůtách.

K bodům 80 a 81 – k § 42 odst.1 až 5

Změna tohoto ustanovení reflektuje vypuštění druhů zvěře, které nelze lovit [dosavadní § 2 písm. c)], a nutnost provádění usmrcování či odchytu na základě případných výjimek vydaných podle zákona o ochraně přírody a krajiny uživatelem honitby, a to z toho důvodu, že k tomu tyto osoby mají dostatečné odborné vzdělání, znají místní podmínky (terén) a mají další předpoklady k provedení takového zásahu. Myslivost je rovněž obecně důležitou součástí druhové ochrany a je proto zcela logické jejich výhradní právo na vykonání opatření dle výjimky zákona na ochranu přírody a krajiny. Dojde tak ke snížení administrativy, kdy již nebude vyžadováno rozhodnutí podle § 39 zákona o myslivosti. V případě, že uživatel honitby toto pověření odmítne či v přiměřené lhůtě neprovede, pověří orgán ochrany přírody osobu jinou za předpokladu, že bude držitelem platného loveckého lístku. Toto výhradní právo pro uživatele honitby se netýká odchytu živočichů za účelem jejich značení (např. kroužkování ptáků) nebo pro účely vědeckého výzkumu, nebo usmrcení nebo odchytu živočicha podle veterinárního zákona, nebo podle zákona o rostlinolékařské péči.

Přiměřenou lhůtou se rozumí lhůta, ve které je reálně možné provést usmrcení ve stanoveném rozsahu a za podmínek stanovených orgánem ochrany přírody a krajiny. Na nehonebních pozemcích a na odloučených pozemcích pak právo usmrcovat živočichy přísluší osobě pověřené lovem dle § 41 a § 41a.

Osoba provádějící usmrcení nebo odchyt si může přivlastnit usmrceného živočicha, jestliže je možné jej zužítovat (například jako potravu) a současně jeho držení neupravuje zákon o ochraně přírody a krajiny. Nevyužije-li osoba práva si přivlastnit usmrceného živočicha nebo jde o jiný případ než uvedený v předchozí větě, použije se při nakládání s usmrceným živočichem postup dle zákona o ochraně přírody, nebo osoba, která provedla usmrcení, zlikviduje jedince a náklady s likvidací jedince mu následně uhradí stát (orgán ochrany přírody a krajiny).

K bodu 82 – k § 44 odst. 1

Mění se povinnost držení loveckých psů v honitbě. Nově postačuje povinnost psy v honitbě při výkonu práva myslivosti používat. Množství držitelů loveckých lístků aktivně se věnujících provozování myslivosti a zejména lovu trvale klesá. Chovu psů loveckých plemen využívaných k provozování myslivosti včetně lovu zvěře se věnuje méně osob. Použití psů v honitbě pro účely myslivosti, tedy jednak k lovu zvěře, ale také k ochraně zvěře například při sklizni zemědělských plodin, je vždy spojeno s pohybem jejich vůdců. Pro činnosti, jako jsou společné lovy nebo opatření pro ochranu zvěře, se často využívá pomoci osob mimo uživatele honitby a není proto nezbytně nutné, aby uživatel honitby psy držel (vlastnil). Zajištění loveckých psů pro dosled a dohledávku zvěře, stejně jako i pro ostatní myslivecké činnosti, je v zájmu uživatele honitby, a to z důvodů mysliveckých (etika lovu – zabránění utrpení poraněné zvěře dosledem a dohledávkou) i důvodů ekonomických (nemá ztráty z nedohledání či nedosledování postřelené zvěře).

Dále je třeba uvést, že současné znění zákona o myslivosti odporuje běžné praxi v honitbách, kdy nejsou psi v držení uživatele honitby, ale jsou v držení jednotlivých fyzických osob (například členů spolku), popřípadě zaměstnanců uživatele honitby. I z tohoto důvodu je žádoucí, aby povinnost uživatele honitby držet lovecké psy byla zrušena.

Nově se umožňuje pro účely myslivosti využívat psy plemen zapsaných v plemenné knize členského státu Mezinárodní kynologické federace (FCI) proti dosavadnímu výčtu plemen uznaných FCI. Umožní se tím využívání plemen zapsaných v České republice a doposud nemožných pro využití k provozování myslivosti. Jedná se například o plemeno tatranský honič nebo Patterdale teriér. Pes bude muset i nadále složit v České republice příslušnou zkoušku z výkonu, aby mohl být využit při výkonu práva myslivosti v honitbě. To zamezí použití loveckých psů ze zahraničí, kteří jsou cvičeni v podmínkách odlišných od České republiky. Použití každého konkrétního psa v honitbě bude na uvážení mysliveckého hospodáře.

K bodu 83 – k § 44 odst. 2

Úprava v návaznosti na novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona a zpřesnění stávajícího znění ustanovení z důvodu odstranění případných výkladových nejasností.

K bodu 84 – k § 44a

Novela zákona o myslivosti nově umožňuje používání luku při lovu zvěře. Bližší podmínky při lovu s lukem stanoví prováděcí právní předpis – vyhláška. Ta stanoví bližší pokyny k používání luku při lovu zvěře, způsob vydávání průkazu luku, jeho podobu a osoby

oprávněné k jeho vydávání, dále způsob provádění zkoušek z lovu lukem, a které myslivecké organizace a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek, jakož i to, které mezinárodní či zahraniční zkoušky z lovu lukem jsou platné na území České republiky, a způsob evidence dokladů o jejich složení.

Ve světě není lov lukem nic nového. V USA se například v roce 2011 ulovilo 1,1 mil. kusů zvěře pomocí luku – s převahou se jedná o jelence běloocasého, což je srovnatelné s velikostí daňka (záleží na poddruhu jelence). Za určitých podmínek se s lukem dá lovit i v některých evropských zemích. V České republice toto téma v posledních letech vzbuzovalo určité vášně, nicméně na základě faktů lze konstatovat, že lov lukem pro zvěř nepředstavuje vyšší riziko utrpení a jeho nápadnost do určité míry vylučuje jeho použití při pytláčení, resp. nelze očekávat, že povolením lovu lukem dojde k nárůstu pytláctví. Naopak, riziko pytláctví v podobě lovu lukem je vyšší, pokud zůstane mimo zákon. Stanovením konkrétních podmínek a povinností se nad lovem lukem získá určitá kontrola ze strany státu. Jelikož splnění podmínek pro legální lov lukem nebude jednoduché, lze očekávat, že lukostřelci, kteří tyto podmínky splní, budou zároveň i těmi, kteří dodržování těchto podmínek budou z vlastních zájmů hlídat.

Z vědeckých studií nadále vyplývá (<https://europeanbowhunting.org/studies/>), že lov lukem je stejně efektivní jako s palnou zbraní a zvěř po zásahu odchází a zhasíná ve podobných vzdálenostech jako při zásahu palnou zbraní/kulkou. Při správném umístění zásahu se hrotem šípů se vytvoří řezný kanál, který přeruší krevní řečiště, v důsledku čehož dojde k rychlé ztrátě krve (vykrvení), poklesu tlaku, ztrátě vědomí. Z tohoto pohledu je taková rána pro zvěř méně stresující, jelikož nedochází z hydrodynamickému účinku vlivem nárazu střely. Vzhledem k tomu, že stát rovněž umožňuje porážky hospodářských zvířat bez omráčení – pouze vykrvením, nelze mít za to, že by byly při lovu lukem porušovány podmínky welfare a docházelo tak k utrpení zvěře (například: <https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2022/06/The-Mode-of-Action-of-the-Broadhead-tipped-Hunting-Arrow-2020-04-22.pdf>) Zkušenosti ze zemí, kde je lov lukem povolen, potvrzují, že navrhovaná náťahová síla 200 N je dostatečná pro ulovení evropské zvěře.

Lov lukem v honitbě je však dán pouze jako možnost, jelikož je na uvážení uživatele honitby, zda tento způsob lovu konkrétní osobě umožní.

K bodu 85 – k § 45 odst. 1 písm. d)

Ze zakázaných způsobů lovu se vyjímá možnost použití výrovku pro lov druhů čeledi krkavcovitých. Tato úprava je považována za žádoucí především vzhledem ke zvyšující se početnosti strak a vran v posledních letech. Tento způsob lovu je velice efektivní a v lokalitách, kde je početnost těchto druhů problémem a způsobuje například škody na hospodářských zvířatech (vrány) nebo na populacích drobného ptactva hnízdní predací (straky), může být vhodným řešením jejich nutné regulace. Vzhledem ke znění zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, je možné k lovu na výrovce použít pouze vycpaného výra nebo balabána. Nutno také podotknout, že toto ustanovení není v rozporu s ochranou druhů, neboť tímto způsobem lze lovit pouze lovné druhy čeledi krkavcovitých, tedy, jak již bylo výše uvedeno, strak a vran. Jiný způsob použití výrovky je stále řazen mezi zakázané způsoby lovu.

K bodu 86 – k § 45 odst. 1 původní písmena e) a f)

Vypouští se omezení nahánět srnčí zvěř pomocí ohařů a ostatní spárkatou zvěř s pomocí psů vyšších než 55 cm [dosavadní písmeno e)]. Využití vhodných plemen psů pro lov zvěře se dává plně do kompetence uživatele honitby, který v návaznosti na aktuální situaci v honitbě, například převažujícího druhu lovené zvěře v dané leči, rozhodne o vhodnosti využití konkrétních psů.

Je obecně známo, že v případě použití plemen psů v kohoutku nižších než 55 cm je při společném lovu zvěř v honitbě naháněna bez rozdílu druhu. I plemena v kohoutku nižší než 55 cm jsou schopna strhnout srnčí zvěř. Naopak některá plemena honičů (například Sedmihradský honič a další) mají podle standardu kohoutkovou výšku vyšší než 55 cm, přitom to jsou plemena určena přímo k nahánění. Je tedy důležité, aby uživatel honitby posoudil podmínky honitby, druh zvěře a další faktory pro využití jednotlivých plemen při společném lovu spárkaté zvěře.

Ruší se zákaz lovit sluku vyháněním pomocí psů a plašením s honci [dosavadní písmeno f)]. Sluka je druh zvěře, který nelze lovit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Obecně se sluka v České republice desítky let neloví a ustanovení upravující zákaz určitého způsobu lovu tudíž pozbývá smyslu.

K bodům 87 a 88 – k § 45 odst. 1 písm. e) a f)

Vypouští se zákaz použití zdrojů umělého osvětlení, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizoru, a to zejména pro zvěř spárkatou z důvodu bezpečnosti při lovu a zvýšení jeho efektivity při lovu spárkaté zvěře s výjimkou kamzíka horského a losa evropského.

Spárkatá zvěř je s ohledem na stále vyšší rušení pohybem osob či techniky v krajině nucena využívat noční aktivity. Aby bylo možné stavy spárkaté zvěře účinně a efektivně snížit, musí k lovu této zvěře docházet i v nočních hodinách. Využití zařízení pro lov v noci má především důvod bezpečného rozeznání cíle (tedy bezpečnosti při lovu obecně) a správného provedení lovu.

Při využití těchto zařízení lze snáze určit druh, pohlaví a stáří jedince, čímž může dojít k ulovení správně zvoleného jedince v rámci chovatelských zásahů. Je vždy na posouzení uživatele honitby, zda bude tento způsob lovu využívat pro snižování početních stavů spárkaté zvěře a šelem.

K bodu 89 – k § 45 odst. 1 písm. g)

K nahrazení slovního spojení „*pohybující se*“ slovy „ *které se pohybují*“ dochází z důvodu nezbytnosti odstranění výkladových nejasností, kdy se nově má zakázaný způsob lovu týkat pouze mechanismů, např. aut, které jsou v pohybu.

K bodu 90 – k § 45 odst. 1 písm. h)

Změna tohoto ustanovení souvisí s uvedením možnosti používání luku určeného k loveckým účelům pro lov zvěře.

K bodu 91 – k § 45 odst. 1 písm. i)

Na základě úpravy zákona o zbraních, kdy došlo ke zrušení kategorie zakázaných doplňků zbraní, se ruší zákaz používání takovýchto doplňků pro střílení zvěře, jelikož zmíněnou úpravou se toto ustanovení stalo nadbytečným.

K bodu 92 – k § 45 odst. 1 písm. j)

Dochází k úpravě některých specifikací palných a střelných zbraní a jejich použití pro lov zvěře. Zároveň dochází ke stylistickým úpravám z důvodu výkladových.

Vzhledem k povolení lovu lukem je nutná i bližší specifikace luku vhodného k loveckým účelům. Jednou z těchto specifikací je zákaz používání luku o nátažové síle nižší než 200 N. Tím se zajistí minimální energie luku potřebná k dostatečnému ranivému účinku této zbraně pro lov zvěře. Tato síla by měla předat šípu dostatečnou energii k požadovanému ranivému účinku, který by měl stačit pro lov všech druhů lovné zvěře na našem území.

Zavádí se rovněž možnost využití dostřelné rány vhodnou krátkou zbraní. Dostřelnou ránou je v tomto případě myšleno rychlé a bezpečné usmrcení poraněné zvěře. V praxi se v některých případech ukázalo použití dlouhé zbraně při dostřelu jako nepraktické a nebezpečné. Cílení dostřelné rány přes klasický puškohled je kvůli blízkosti prakticky nemožné, což mohlo vést k váhání střelce s ránou a prodlužování utrpení poraněného kusu zvěře, který byl navíc o to nebezpečnější pro lovecké psy v bezprostřední blízkosti. Samozřejmě vzrůstalo i nebezpečí minutí a přímé ohrožení zdraví či života jiného účastníka lovu, či loveckého psa. Zavedení této možnosti je proto z důvodu praktičnosti provedení rychlého usmrcení poraněné zvěře a vzhledem k vyšší bezpečnosti ostatních účastníků lovu, včetně loveckých psů, pochopitelné. Z důvodu omezené možnosti použití dlouhé zbraně na krátkou vzdálenost a s ní i zvyšujícím se rizikům bezpečnosti se tato možnost povoluje také i pro lov zvěře v odchyťovém zařízení.

K výše uvedenému je však nutné doplnit, že osobou oprávněnou použít krátkou zbraň k dostřelné ráně nebo k usmrcení zvěře v odchyťovém zařízení je osoba, která je oprávněna takovou zbraň podle zákona o zbraních nosit. Jedná se zejména o držitele zbrojního průkazu skupiny E (pro ochranu života, zdraví nebo majetku) nebo D (pro výkon zaměstnání nebo povolání – pokud jde o nošení zbraně v rámci tohoto zaměstnání nebo povolání). Samotný zbrojní průkaz skupiny C (pro lovecké účely) k nabytí vlastnictví, držení nebo nošení krátké zbraně svého držitele neopravňuje (krátká zbraň nadále není považována za zbraň loveckou). Dostřelnou ránu krátkou zbraní tak budou moci provádět pouze osoby, které jsou současně držiteli zbrojního průkazu skupiny C a skupiny E, nebo skupiny C a D, jde-li o výkon zaměstnání nebo povolání.

K tomuto účelu je doporučeno použít krátkou zbraň (typicky pistole nebo revolver) v ráži, která je přiměřená použití pro dostřelnou ránu nebo usmrcení zvěře v odchyťovém zařízení. Ráže této krátké zbraně musí být z hlediska své ústřové energie i konstrukce střely vhodná pro bezpečné usmrcení zvěře z bezprostřední vzdálenosti. Ústřová energie použitého střeliva by neměla být nižší než 300 J.

Toto ustanovení také zavádí možnost lovit na společných lovech brokovnicí s jednotnou střelou prase divoké bez ohledu na věk (v původním znění platilo pouze pro sele a lončáka). Tato změna vycházela především z té skutečnosti, že při společném lovu nelze spolehlivě určit věk zvěře. Z pohledu lovce pak tato skutečnost mohla vést k tomu, že se k výstřelu raději neodvážil. Energie jednotné střely je však dostatečná pro ulovení i dospělého jedince prasete divokého a není důvod jednotnou střelu do brokovnice využívat výlučně jen pro sele a lončáka. Současná situace s rozšiřováním nákazy afrického moru prasat a škod působených rostoucí početností populace prasete divokého jsou navíc dalšími důvody pro toto opatření, a to i vzhledem k tomu, že společný lov je jedním z nejefektivnějších způsobů lovu.

K bodu 93 – k § 45 odst. 1 písm. l)

Vzhledem k nárůstu rušení zvěře veřejností nebo zemědělskou a lesnickou technikou se aktivita zejména spárkaté zvěře přesouvá do nočních hodin. Je tedy nutné přizpůsobit možnosti lovu a umožnit uživatelům honiteb efektivně snižovat početní stavy vybraných druhů zvěře, které mohou působit škody v lesích a zemědělství. Úprava tohoto ustanovení umožňuje nově uživatelům honiteb lovit prase divoké, samice a mláďata v zákoně uvedené spárkaté zvěře, jezevce lesního, zajíce polního a králíka divokého za noci. Pro lov za noci je nutné použít vhodné pozorovací a střelecké optiky, která slouží k zajištění bezpečnosti při lovu v noci a ke správnému obeznání zvěře. Využití lovu v noci přednostně u samic a mláďat je z toho důvodu, že se požaduje redukce populace, a to je možné právě přednostním lovem samic a mláďat. Zároveň dochází ke stylistickým úpravám z důvodu výkladových.

K bodu 94 – k § 45 odst. 1 písm. m)

Mezi zakázané způsoby lovu již nebude patřit lov ve vzdálenosti 200 m od slaniska v době nouze. Jelikož se doporučuje budovat slaniska pro potřeby zvěře v hojné míře, může tato podmínka mít negativní vliv na prostor, ve kterém se může lovit, což s ohledem na nutnou redukci stavů spárkaté zvěře není žádoucí. Předkládání soli zvěři navíc nelze spojit s dobou nouze.

K bodu 95 – k § 45 odst. 1 původní písm. r)

Nutnost redukce početních stavů spárkaté zvěře si vyžádalo i zrušení ustanovení, podle kterého mezi zakázané způsoby lovu patří lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200 m od hranice těchto pozemků, a to opět z důvodu, že sklizeň nabízí potenciálně vhodnou příležitost, jak redukovat stavy spárkaté zvěře.

K bodu 96 – k § 45 odst. 1 písm. p)

Nově nelze lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti menší než 100 m od hranice honitby. Pokud se uživatelé sousedních honiteb dohodnou, lze provádět lov na čekané i ve vzdálenosti kratší než 100 m od hranic honitby.

V důsledků původního znění, kdy se nesmělo lovit na čekané 200 metrů od hranic honitby, došlo k vytvoření 400 metrů širokého pásu podél hranic dvou sousedních honiteb, kde bylo zakázáno tímto způsobem zvěř lovit. Na takovém pásu je zpravidla zvýšené riziko vzniku škod způsobených zvěří, jelikož zde zvěř často nachází vše, co potřebuje, tedy potravu, klid a kryt.

Účelem stanovení 100 m vzdálenosti od hranice honitby, kde nesmí být prováděn lov zvěře na čekané, má za cíl snížení rizika vzniku škod způsobených zvěří a zvýšení efektivity lovu zvláště v případech, kdy je hranice honiteb tvořena rozhraním pole-les.

Jelikož je z výše uvedených důvodů žádoucí, aby zmíněný pás podél společné hranice honiteb byl co nejúžší, případně žádný, dává se uživatelům sousedních honiteb možnost dohodnout se i na menší vzdálenosti od hranice honitby, kde se na čekané může lovit, případně tuto vzdálenost zcela ignorovat. Zákon však v tomto případě vyžaduje dohodu uživatelů sousedních honiteb z důvodu prevence sousedských sporů.

K bodu 97 – k § 45 odst. 1 původní písm. u)

Nově se zcela ruší zákaz lovit na společném lovu vybrané druhy spárkaté zvěře. Rozhodnutí o lovu konkrétních druhů spárkaté zvěře a jejich pohlaví na společném lovu je na uživateli honitby. Důvodem je snaha o maximální využití efektivních způsobů lovu spárkaté zvěře, mezi které společný lov zcela jistě patří. Při společném lovu je navíc často obtížné vyhodnocení věku a pohlaví daného jedince, což společně s hrozbou sankce za porušení zákazu lovu vede k tomu, že v případě pochybností není kus uloven. To má za následek, že není plně využit potenciál lovu spárkaté zvěře na společných lovech. Návrh tento nedostatek odstraňuje z důvodu nutnosti regulace početních stavů spárkaté zvěře a snížení jejich škod.

Je na uživateli honitby, respektive na uvážení mysliveckého hospodáře vedoucího společný lov, zda rozvolnění zákazu lovu spárkaté zvěře na společných lovech využije a v jakém rozsahu. To platí zejména o lovu srnčí zvěře na společných lovech. Pravidla společného lovu včetně toho, co se na něm bude lovit, vždy stanoví myslivecký hospodář.

K bodu 98 – k § 45 odst. 1 písm. q)

V návaznosti na nový způsob lovu v podobě použití luku určeného pro lovecké účely je nezbytné upřesnit, že lov v ustanovení vyjmenovaných druhů drobné zvěře na společném lovu je možný jen při použití palné zbraně. Lov těchto druhů lukem je možný pouze při individuálním lovu.

K bodu 99 – k § 45 odst. 1 písm. s)

Z důvodu zavedení nového způsobu lovu, a to v podobě lovu lukem určeným pro lovecké účely, je taktéž nezbytné stanovit podmínky provádění takového lovu. Pro lov lukem je z toho důvodu požadováno, aby při takovém lovu byly používány šípy, které jsou nesmazatelně a čitelně označeny číslem dokladu o složení zkoušky z lovu lukem, a to 5 cm od kormidel směrem k hrotu. Zvěř je možné tímto způsobem lovit pouze šípy s loveckým hrotem, a to buď mechanickým nebo fixním. Pro lov jiné zvěře, než spárkaté je umožněno používání tupých loveckých hrotů.

K bodu 100 – k § 45 odst. 2

Nově se upravuje přístup k povolování využití některých zakázaných způsobů lovu uvedených v odstavci 1 písm. e), k) a jde-li o zajíce polního v odstavci písm. r). Uživatel honitby oznámí záměr využít specifikované zakázané způsoby lovu orgánu státní správy myslivosti. Pakliže se orgán státní správy myslivosti do 30 dnů od obdržení oznámení úmyslu nevyjádří, je uživatel honitby oprávněn využít zakázané způsoby lovu uvedené v oznámení. Tímto krokem se snižuje administrativní orgánů státní správy myslivosti a rozšiřují se tak možnosti uživatelům honiteb rozhodovat o způsobech lovu v honitbě.

Orgán státní správy myslivosti se může z důvodu ochrany druhů zvěře či z jiných objektivních důvodů vyjádřit nesouhlas k úmyslu uživatele honitby a tím neumožnit požadované zakázané způsoby lovu. Cílem této úpravy je snížení administrativy a umožnění flexibility v případě důvodnosti využití uvedených zakázaných způsobů lovu.

Dále je však zachována možnost orgánu státní správy myslivosti rozhodnout o výjimce ze zakázaných způsobů lovu uvedených ve větě první v rozhodnutích o povolení nebo uložení úpravy stavu zvěře podle § 39.

K bodu 101 – k § 45 odst. 4

Osobou oprávněnou použít krátkou zbraň k dostřelné ráně nebo k usmrcení zvěře v odchyťovém zařízení je osoba, která je oprávněna takovou zbraň podle zákona o zbraních nosit. Jedná se zejména o držitele zbrojního průkazu skupiny E (pro ochranu života, zdraví nebo majetku) nebo D (pro výkon zaměstnání nebo povolání – pokud jde o nošení zbraně v rámci tohoto zaměstnání nebo povolání). Samotný zbrojní průkaz skupiny C (pro lovecké účely) k nabytí vlastnictví, držení nebo nošení krátké zbraně svého držitele neopravňuje (krátká zbraň nadále není považována za zbraň loveckou). Dostřelnou ránu krátkou zbraní tak budou moci provádět pouze osoby, které jsou současně držiteli zbrojního průkazu skupiny C a skupiny E, nebo skupiny C a D, jde-li o výkon zaměstnání nebo povolání.

Vhodnou krátkou zbraní je krátká zbraň (typicky pistole nebo revolver) ráže, která je přiměřená použití pro dostřelnou ránu nebo usmrcení prasete divokého v odchyťovém zařízení. Ráže této krátké zbraně musí být z hlediska své ústřední energie i konstrukce střely vhodná pro bezpečné usmrcení zvěře z bezprostřední vzdálenosti. Ústřední energie použitého střeliva by neměla být nižší než 300 J. Naopak v případě příliš vysoké ústřední energie střeliva by se ztratily některé výhody použití krátké zbraně oproti použití dlouhé lovecké zbraně (například krátká zbraň v puškové ráži).

K bodu 102 – k § 46 odst. 1

Z důvodu povolení lovu lukem se upravuje stávající znění tohoto ustanovení. Při lovu lukem dle nového znění je povinné mít u sebe povolenku k lovu, v níž je vyznačeno povolení lovu lukem, lovecký lístek, doklad o povinném pojištění a doklad o složení zkoušky z lovu lukem, přičemž je povinnost tyto doklady na požádání předložit orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážci příslušné honitby. Toto ustanovení pouze rozšiřuje dosavadní povinnosti lovících osob, mezi které nově přibýly osoby s lukem. Zároveň pak dochází k rozšíření pravomocí oprávněných osob tyto lovce kontrolovat.

K bodům 103 a 104 – k § 47 odst. 2

Dochází ke zrušení původní kategorizace loveckých lístků. Lovecké lístky se nyní dle následujícího odst. 3 dělí pouze dle platnosti na dobu určitou a neurčitou. V odst. 2 se dále upravují podmínky pro vydání loveckých lístků. Bez složení zkoušky myslivosti, především pro cizince, lze lovecký lístek vydat pouze po předložení veřejné listiny nebo její obdoby opravňující k lovu v cizím státě, avšak na dobu určitou, a to nejdéle po dobu 5 let. Obdoba veřejné listiny je povolena z hlediska rozdílných administrativních postupů opravňujících k lovu v zahraničí.

K bodu 105 – k § 47 odst. 3

Nově se v odstavci 3 upravují podmínky pro získání loveckého lístku. I přes nově sjednocené požadavky v oblasti mysliveckého vzdělávání v podobě nutnosti složení zkoušky z myslivosti pro vydání loveckého lístku zůstává možnost žákům a studentům středních odborných škol, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, vydat lovecký lístek na dobu určitou, a to po dobu školního roku.

Tímto ustanovením bude vydávání loveckých lístků uvedeno do souladu s primárním právem Evropské unie, kdy občanům jiného členského státu může být vydán lovecký lístek na dobu neurčitou za stejných podmínek jako občanům České republiky, kteří složili zkoušku z myslivosti. Pokud však občané České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie

předloží veřejnou listinu nebo její obdobu umožňující lov v cizím státě, bude jim možné vydat pouze lovecký lístek s dobou platnosti nejdéle 5 let.

Současně dochází k odstranění negativního jevu ve věci vydávání loveckých lístků, kdy dosavadní znění § 47 např. významně omezuje české občany trvale žijící v zahraničí z důvodu nezbytnosti složení zkoušky z myslivosti. Současně dosavadní znění § 47 vytváří aplikační problémy i ve vztahu k cizincům trvale žijícím v České republice.

K bodu 106 – k § 47 odst. 4

Úprava v návaznosti na novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona a oprava formulační nepřesnosti.

K bodu 107 – k § 47 odst. 6 a 7

Vkládá se nový odstavec 6, který souvisí se zavedením ISEM ve vztahu k povinnosti orgánů státní správy vést evidenci vydaných loveckých lístků.

V současné době je vedena evidence vydaných loveckých lístků v listinné podobě u každého obecního úřadu obce s rozšířenou působností, avšak neexistuje jednotná evidence. Není tak možné v případě potřeby rychle zjistit, zda například byl osobě odebrán lovecký lístek jiným obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Tento nevyhovující způsob evidence se nahrazuje centrálně vedenou elektronickou evidencí vydaných nebo odebraných loveckých lístků. Do elektronické evidence se budou povinně vkládat údaje o loveckých lístcích vydaných nebo odebraných po nabytí účinnosti zákona.

Účelem této změny je, aby byly vydané nebo odebrané lovecké lístky evidovány v jednotné elektronické evidenci pro potřeby orgánů státní správy myslivosti, ale například i pro Policii České republiky. Současně se zrušením evidence v listinné podobě dojde ke snížení administrativní zátěže orgánů státní správy myslivosti spojené s uchováváním písemných záznamů o vydaných loveckých lístcích.

Návrh zákona nepočítá s tím, že by byly povinně evidovány lovecké lístky vydané před nabytím účinnosti zákona z důvodu rozsáhlé administrativní zátěže s tím spojené a dále z důvodu, že evidence vydaných loveckých lístků nejsou vedeny orgány státní správy myslivosti jednotně a často nejsou údaje úplné.

Nově se upravuje vydání duplikátu loveckého lístku (odstavec 7), které doposud nebylo možné. Dosavadní úprava postupovala tak, že v případě nutnosti vydání lístků, například z důvodu ztráty, se vydával doklad nový. To je s novou úpravou již možné, navíc se tato možnost rozšiřuje i o vydání dokladu z důvodu změny osobních údajů. Tato změna je taktéž žádoucí, jelikož dosavadní úprava měla za následek, že osobní údaje uvedené na loveckém lístku nemohly být aktualizované, což v praxi například při změně příjmení ztěžovalo případnou identifikaci osoby při její kontrole.

K bodu 108 – k § 47 odst. 8

Nově se upravuje zmocnění pro vydání vyhlášky k úpravě podrobností evidence. Obsahem vyhlášky bude zejména stanovení rozsahu údajů, které se budou evidovat o vydaném (odebraném) loveckém lístku nebo o držiteli loveckého lístku.

K bodu 109 – k § 47a, § 47 b a § 47c

Zcela se mění a sjednocuje myslivecké vzdělávání. Hlavním nástrojem pro myslivecké vzdělávání je dle nové úpravy ISEM.

Zkoušku z myslivosti, nutnou pro vydání loveckého lístku, budou moci pořádat osoby pověřené Ministerstvem zemědělství, a to za předpokladu, že tato osoba splní odborné a technické předpoklady. Tím se zajistí, že tato osoba bude způsobilá jak po odborné stránce, tak po stránce technické s ohledem na povinnost zajistit teoretickou odbornou přípravu. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře. Rovněž se taxativně uvádí důvody pro odebrání pověření.

§ 47a v odstavci 2 upravuje případy, kdy Ministerstvo zemědělství pověření k pořádání této zkoušky odebere. Mezi tyto případy patří situace, kdy pověřená osoba přestane splňovat odborné a technické předpoklady, dále pokud byl touto osobou v souvislosti s pořádáním myslivecké zkoušky nebo v souvislosti se zajištěním teoretické a odborné přípravy porušen právní předpis nebo povinnost podle tohoto zákona, případně pokud o to pověřená osoba požádá. Pokud dojde k odebrání tohoto pověření kvůli porušení povinností v souvislosti s pořádáním této zkoušky, lze ji opět pověřit nejdříve po 3 letech. Bez tohoto ustanovení, které jmenuje případy, při kterých bude pověření odebráno, by nebylo možné toto pověření v odůvodněných případech odebrat, čímž by byla ohrožena úroveň pořádané zkoušky a tím i ověření úrovně znalostí jejích uchazečů. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Vzhledem k úpravě obsažené v § 47a odst. 1 a 2 vede Ministerstvo zemědělství evidenci těchto pověřených osob a stejně tak i osob, kterým toto pověření bylo odebráno. Toto ustanovení umožní v případě potřeby rychlý přehled a kontrolu nad těmito osobami.

Dle tohoto ustanovení Ministerstvo zemědělství rovněž vede seznam otázek pro tuto zkoušku. Z těchto otázek se pak generuje test, který je součástí zkoušky. Tyto otázky jsou průběžně aktualizovány, čímž by se mělo zaručit, že nedojde k situacím, kdy by odpovědi byly s postupem času zavádějící, či nesprávné. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Zakotvují se obecné požadavky pro uchazeče o složení zkoušky z myslivosti. K připuštění ke zkoušce je nutné absolvovat teoretickou a odbornou přípravu, kterou zajišťuje osoba pověřená k pořádání zkoušky z myslivosti. Touto úpravou by měla být zaručena požadovaná minimální úroveň znalostí uchazečů pro myslivecké vzdělávání, čímž se zároveň zvýší jejich předpoklady ke složení zkoušky z myslivosti. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Pověřená osoba je dále povinna vložit vyjmenované podrobnosti o konání zkoušky z myslivosti, včetně složení zkušební komise a evidenci uchazečů skládajících zkoušku do Informačního systému evidence myslivosti, a to alespoň 15 dnů přede dnem jejího konání. Toto ustanovení rozšiřuje povinnosti pověřených osob k pořádání myslivecké zkoušky, nicméně z důvodů uchovávání informací o proběhlých zkouškách pro případ kontroly je považována povinnost evidence těchto údajů za žádoucí. Zkoušku z myslivosti je dále dle tohoto ustanovení možné konat pouze za účasti minimálního počtu uchazečů stanoveného vyhláškou. Tato podmínka má za cíl šetření nákladů spojených s pořádáním této zkoušky. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Jednotlivé části zkoušky, způsob, jakým mají být skládány, i kritéria pro splnění zkoušky bude stanovovat vyhláška vydaná Ministerstvem zemědělství. Návrh rovněž výslovně upravuje postup při skládání opravné zkoušky a zakotvuje, že při nesložení opravné zkoušky nebo po uplynutí lhůty pro její složení bude nutné opakovat celou odbornou přípravu. Předpokládá se, že vyhláška provádějící ustanovení týkající se vzdělávání v myslivosti stanoví, že se zkouška bude skládat ze dvou částí, a to z písemného testu v ISEM a ústní zkoušky.

Evidenci uchazečů o zkoušku z myslivosti, včetně jejich výsledků, je povinna pověřená osoba vložit do ISEM, přičemž bude stanoveno vyhláškou, o jaké údaje a jejich změny se bude jednat. Toto ustanovení je žádoucí z hlediska kontroly. Tímto ustanovením se znemožní použití falešných potvrzení o vykonání této zkoušky pro účely vydání loveckého lístku, jelikož si orgán státní správy myslivosti před jeho vydáním úspěšné absolvování zkoušky snadno ověří. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Osoba pověřená pořádáním zkoušky je povinna údaje o uchazečích podle § 47a odst. 8 vložit do ISEM do 7 dnů od zaevidování. Obdobně se postupuje při absolvování zkoušky, a to z toho důvodu, aby nevznikla přílišná prodleva a informace o složení zkoušky byly v evidenci dostupné co nejdříve. Pokud uchazeč o zkoušku z myslivosti skládá pouze test, může pověřená osoba vložit údaje o uchazeči nejpozději v rámci vkládání údajů o uchazečích skládajících zkoušku. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Informace o uchazeči o složení zkoušky budou podle § 47a odst. 10 průběžně mazány, a to pokud uplyne uchazeči lhůta pro opravný test nebo ústní zkoušku, pokud uchazeč neuspěje v opravném testu nebo ústní zkoušce, nebo naopak test a zkoušku úspěšně složí. Toto opatření má za cíl redukovat nadbytečné údaje v evidenci a tím zároveň i chránit údaje uchazečů. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Podle § 47a odst. 11 se u osob, které úspěšně složily zkoušku z předmětu myslivosti na vysoké škole, nebo absolvovaly povinný předmět myslivost na střední nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, má za to, že složily zkoušku z myslivosti. Návrh tak do jisté míry kopíruje současnou právní úpravu, kdy se u osob majících stanovené vzdělání presumuje složení zkoušky.

Vzhledem ke znění výše uvedených odstavců je nutné stanovit bližší podrobnosti a podmínky. Tyto náležitosti budou v souladu s § 47a odst. 12 stanoveny vyhláškou, jelikož jejich úprava by pro potřeby zákona byla neúměrně rozsáhlá. Stejně ustanovení platí i pro zkoušky pro myslivecké hospodáře.

Znění ustanovení § 47b, které se týká zkoušky pro myslivecké hospodáře, je prakticky totožné s § 47a, avšak s tím rozdílem, že ustanovení § 47b se týká zkoušky pro myslivecké hospodáře. Obdobně jako u zkoušky z myslivosti jednotlivé části zkoušky, postup jejich skládání a pravidla pro složení opravné zkoušky stanoví vyhláška vydaná Ministerstvem zemědělství.

Rozdílné je pro potřeby zkoušky pro myslivecké hospodáře ustanovení odst. 11, dle kterého se u osob, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském nebo magisterském studijním programu na vysoké škole v oboru zaměřeném na zemědělství, lesnictví nebo myslivost a během studia absolvovaly zkoušku z předmětu myslivost, nebo absolvovaly studium na střední škole nebo vyšší odborné škole ve studijním oboru zaměřeném na zemědělství, lesnictví, nebo myslivost, kde je myslivost povinným předmětem, má za to že složily zkoušku pro myslivecké hospodáře.

Ustanovení § 47c týkající se vyšší odborné myslivecké zkoušky je v některých částech obdobné s § 47a a § 47b. Z toho důvodu budou níže uvedena pouze rozdílná ustanovení.

Dle odst. 1 pořádá vyšší odbornou mysliveckou zkoušku, narozdíl od zkoušky z myslivosti a zkoušky pro myslivecké hospodáře, Ministerstvo zemědělství. Této změně odpovídají do značné míry i povinnosti, které má v předchozích ustanoveních pověřená osoba. Ministerstvo zemědělství však nemusí dokládat odborné a technické předpoklady, jelikož se považují za samozřejmé. Obdobně jako u zkoušky z myslivosti jednotlivé části zkoušky, postup

jejich skládání a pravidla pro složení opravné zkoušky stanoví vyhláška vydaná Ministerstvem zemědělství.

Rozdílné je pro potřeby vyšší odborné myslivecké zkoušky ustanovení odst. 8, dle kterého se u osob, které získaly vysokoškolské vzdělání se zaměřením na myslivost na vysoké škole vyučující předmět myslivost a během studia složily zkoušku z tohoto předmětu, nebo absolvovaly studium na střední nebo vyšší odborné škole ve studijním oboru zaměřeném na lesnictví nebo myslivost, má za to, že složily vyšší odbornou mysliveckou zkoušku.

Na základě přechodného ustanovení u osob, u kterých podle dosavadní právní úpravy nastala vzhledem k dosaženému vzdělání fikce splnění zkoušky z myslivosti, pro mysliveckého hospodáře nebo vyšší odborné myslivecké zkoušky, platí tato fikce složení zkoušky i nadále. Nemůže tak nastat případ, kdy by osoba, která podle dosavadní právní úpravy disponuje určitým stupněm vzdělání v myslivosti, daný stupeň vzdělání v myslivosti pozbyla.

K bodům 110 až 112 – k § 49

V současnosti probíhá kontrola a evidence ulovené zvěře pouze pomocí papírových výkazů a fyzickým označením kusu plombou. Tento způsob kontroly a evidence není průkazný a znemožňuje orgánům státní správy myslivosti dohlížet na myslivecké hospodaření v honitbě a na plnění jimi ukládaných opatření ke snížení početních stavů zvěře. Jedním z hlavních cílů tohoto zákona je mj. redukce početních stavů spárkaté zvěře a umožnění obnovy holin vzniklých v důsledku sucha a kůrovcové kalamity. Aby tohoto cíle mohlo být dosaženo, musí být nastaven průkazný systém kontroly a evidence ulovené zvěře.

Ulovená nebo nalezená uhynulá zvěř bude kontrolována a evidována elektronicky v ISEM. Elektronická evidence zajistí průkaznou kontrolu ulovené zvěře. Zákon zavádí využití mobilní aplikace pro kontrolu ulovené zvěře, do níž lovec zaznamená prostřednictvím digitální fotografie ulovení nebo nalezení uhynulého kusu spárkaté zvěře včetně místa a času ulovení nebo nalezení daného kusu. Aplikace tento záznam přenesení do ISEM a ulovený kus se započítá do plnění plánu lovu v jednotlivých honitbách pro příslušný druh zvěře. Orgán státní správy myslivosti a veřejnost bude mít kontinuálně k dispozici informace o plnění plánu lovu a o plnění uložených úprav početních stavů podle ustanovení § 39.

Základním předpokladem řádného zaevidování ulovené nebo nalezené zvěře v evidenci bude vložení záznamu o kusu do evidence. Vkládat záznam o ulovené zvěři bude uživatel honitby prostřednictvím mysliveckého hospodáře a dalších osob, kterým za tím účelem uživatel honitby přidělí přístupové oprávnění do evidence myslivosti. Zpravidla půjde o osoby, kterým byla vydána povolenka k lovu v honitbě. Odpovědnou osobou za vložení záznamu do evidence bude uživatel honitby.

Přístupové oprávnění těmto osobám bude přidělovat uživatel honitby přímo v evidenci myslivosti po přihlášení ke svému účtu. Tyto osoby budou vkládat záznamy do evidence na účet a odpovědnost uživatele honitby. Uživatel honitby bude moci kdykoli stejným způsobem přístupové oprávnění zneplatnit. Tím bude zajištěno, že osoby, které neovládají chytrý telefon, budou moci evidovat jimi ulovené nebo nalezené kusy zvěře za pomoci osob, kterým to uživatel honitby umožní.

Záznam bude muset obsahovat základní údaje o kusu jako je druh, pohlaví, věk, číslo plomby, ale i fotografii nebo datum ulovení nebo nalezení kusu, případně zda byl kus uloven, či nalezen uhynulý. Technické parametry a náležitosti digitální fotografie stanoví vyhláška. Totéž platí i o dalších náležitostech záznamu. Kus bude fotografován tak, aby nemohl být

jeden kus vykázan v evidenci vícekrát. Evidence ulovené nebo nalezené zvěře bude propojena s evidencí plomb, a proto bude možné zadat v záznamu číslo plomby, kterým byla zvěř označena. Lhůtu od okamžiku ulovení nebo nalezení kusu zvěře, ve které musí být vložen záznam o kusu do evidence, si stanoví uživatel honitby sám. Záznam však bude muset být potvrzen do 48 hodin od ulovení nebo nalezení.

Evidování ulovené nebo nalezené zvěře je odpovědností uživatele honitby. Za účelem kontroly uživatele honitby nad prováděným odlovem se zakotvuje potvrzení záznamu o ulovené nebo nalezené uhynulé zvěři mysliveckým hospodářem nebo uživatelem honitby. Ta má rovněž zajistit, aby v evidenci byly uvedeny pouze správné a průkazné záznamy o ulovené nebo nalezené uhynulé zvěři. Ulovený nebo nalezený uhynulý kus bude řádně evidován pouze tehdy, bude-li záznam o lovu potvrzován uživatelem honitby nebo mysliveckým hospodářem ve lhůtě 48 hodin od okamžiku ulovení nebo nalezení uhynulé zvěře. Tato lhůta je dostatečná jednak pro vložení záznamu do evidence, ale rovněž i pro mysliveckého hospodáře nebo uživatele honitby ke kontrole záznamu a jeho následné autorizaci.

K řádné evidenci kusu zákon vyžaduje kromě potvrzení záznamu také to, aby záznam obsahoval veškeré stanovené náležitosti a zejména aby údaje a digitální fotografie v něm obsažené odpovídaly skutečnosti. Pokud orgány státní správy zjistí, například při kontrole plnění plánu lovu, že údaje uvedené v potvrzeném záznamu neodpovídají skutečnosti, nebude se jednat o řádně evidovaný kus a tento kus nebude možné do plnění plánu lovu započítat.

Do plánu lovu se bude započítávat pouze ulovená nebo nalezená uhynulá zvěř, která bude v evidenci myslivosti řádně zaevidována.

Uživatel honitby bude muset evidovat veškerou zvěř, avšak jinou než spárkatou zvěř je možné evidovat hromadně. Zákon stanoví jednotný postup při evidenci zvěře.

Úprava zmocnění je nutná k dosažení správného nastavení vyhlášky pro evidenci ulovených nebo nalezených uhynulých kusů zvěře pomocí elektronické evidence. Vyhláška bude obsahovat technické parametry a podrobnosti zákonem stanovených náležitostí záznamu. Rovněž bude obsahovat podrobnosti k přidělení a zneplatnění přístupových oprávnění uživatelem honitby za účelem vkládání záznamů. Z důvodu elektronizace evidence dochází k úpravě textu zmocnění ve věci plomb a lístků o původu zvěře.

K bodům 113 a 114 – k § 54

V odstavci 1 dochází k úpravě neuhrazovaných škod způsobených zvěří, kdy se mezi tyto škody zařazuje mechanicky neochráněné stromořadí a mechanicky neochráněné stromy jednotlivě rostoucí. Toto doplnění znamená, že pokud uživatel honebního pozemku učinil opatření v podobě mechanické ochrany, může v případě vzniklých škod zvěří požadovat náhradu. Toto ustanovení je z hlediska posuzování škod již zažité a použité i pro jiné škody, jelikož se má za to, že pokud uživatel honebního pozemku učinil taková účinná opatření, aby škodám zvěří předcházel, musel vynaložit určité prostředky a úsilí. Pokud však škody zvěří přesto vzniknou, není odůvodněné, aby si pak tyto škody nemohl zpětně nárokovat a vymáhat.

V odstavci 2 dochází k jeho přehlednějšímu rozčlenění. Jedinci poškození na postranních výhonech stále zůstávají mezi neuhrazovanými škodami. Mezi neuhrazované škody také stále patří škody okusem, vytloukáním nebo vyrýváním stromků na uměle založených kulturách, přičemž tolerované každoroční poškození jedinců, za předpokladu, že musí být rovnoměrně rozmístěni po ploše, je 1 %, a to po celou dobu do zajištění lesního porostu. Zároveň bude možné po uživateli honitby nově požadovat náhradu škod i na přirozené obnově, pokud počet nepoškozených jedinců bude nižší než minimální počet jedinců při umělé obnově lesa, které

stanovuje dle vyhlášky č. 456/2021 Sb., o podrobnostech přenosu reprodukčního materiálu lesních dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnostech o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa. Toto ustanovení bude pro uživatele honitby zátěží, nicméně vzhledem k nedávné kůrovcové kalamitě je nutné podpořit také přirozenou obnovu lesa. Při tomto posuzování se však stále bere ohled na to, zda uživatel honebního pozemku činí opatření proti vzniku těchto škod a spolupracuje v tomto ohledu i s uživatelem honitby. Je v zájmu vlastníka lesa i ministerstva, aby při využití přirozené obnovy byla podporována druhová pestrost. Z toho důvodu bylo systémově upraveno plánování lovu zvěře tak, aby nebyl les zvěří poškozován nad tolerovanou míru poškození. Tím se zásadně sníží tlak zvěře na přirozené obnovy. Dále byl přidán i druhý ukazatel/indikátor, který sleduje míru poškození speciálně u přirozené obnovy. Použití každého indikátoru zajistí, že se postupně sníží tlak zvěře na přirozenou obnovu, v důsledku čehož podpořena i ochrana lokální druhové pestrosti.

K bodům 115 až 118 – k § 55

Dochází k úpravám lhůt pro uplatnění škod způsobených zvěří ve smyslu prodloužení časové lhůty pro uplatnění škody vzniklé na polních plodinách, zemědělských pozemcích (například louka) a zemědělských porostech (například trvalý travní porost) z 20 na 60 dní. Lhůta 20 dní ode dne vzniku škody činila v dosavadní aplikační praxi problémy při uplatňování škod zvěří z důvodu její nedostatečnosti. Pro poškozené je obtížné uplatnit škodu během 20 dnů od jejího vzniku. Z toho důvodu je účelné stanovit lhůtu delší, konkrétně 60 dní. Zákon takto posiluje postavení poškozeného ve věci náhrady škody způsobené zvěří.

Současně však zákon posiluje postavení uživatele honitby ve věci náhrady škody způsobené zvěří na polních plodinách, jelikož stanoví poškozenému povinnost oznámit uživateli honitby vznik škody alespoň 7 dní přede dnem provedení sklizně. Neučiní-li tak poškozený, nárok na náhradu škody zaniká.

Obhospodařování zemědělských pozemků a porostů není tak časté a prodloužením lhůty dojde jednak ke snížení náročnosti hospodařících subjektů na pravidelnou kontrolu a zároveň snížení administrativy při uplatňování a vyčíslování škod na těchto pozemcích a porostech. Škodu způsobenou zvěří na těchto pozemcích a porostech je oproti polním plodinám, u kterých probíhá sklizeň, možné prokázat i v této prodloužené lhůtě. Uživatel honitby bude mít možnost ověřit škodu na místě za účelem hájení jeho práv a povinností při náhradě škody.

Prodloužení lhůty pro uplatnění škody způsobené zvěří se týká rovněž polních plodin. V případě polních plodin však lze objektivně stanovit škodu nejpozději při sklizni. Prodloužení lhůty na 60 dní by vedlo k tomu, že by poškozený mohl uplatnit škodu způsobenou zvěří na polních plodinách až po jejich sklizni, kdy by již neměl uživatel honitby možnost škodu ověřit na místě.

Zákon proto stanoví poškozenému povinnost oznámit uživateli honitby vznik škody alespoň 7 dní před provedením sklizně. Uživatel honitby se bude moci sklizně účastnit a před jejím provedením bude mít minimálně 7 dní k ověření škody na místě. Zákon nestanoví způsob, jakým má být vznik škody uživateli honitby oznámen. Volba prostředku je ponechána na poškozeném s tím, že v případě sporu bude muset prokázat, že tuto povinnost splnil. Pokud poškozený nesplní tuto povinnost, zaniká mu nárok na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách.

Dochází i k úpravám lhůt pro uplatnění škod způsobených zvěří na lesních pozemcích a lesních porostech, a to z původní lhůty do 20 dnů od uplynutí uvedeného období na lhůtu

do 60 dnů. Důvodem pro tuto změnu je vytvoření většího prostoru pro vyčíslení škod, neboť se vyčísľují jednou ročně za období od 1. 7. do 30. 6.

Uživatel honitby má povinnost spolu s poškozeným spolupracovat a sepsat zápis o škodě. Cílem tohoto ustanovení je posílení vzájemné spolupráce mezi uživatelem honitby a poškozeným.

K bodu 119 – k § 55a

Dle tohoto ustanovení je při uplatnění práva na náhradu škody uživatel honitby povinen škodu zaevidovat do ISEM, a to do 14 dnů od uzavření písemné dohody s poškozeným, případně od nabytí právní moci rozhodnutí soudu o náhradě škody. V ostatních případech eviduje škodu poškozený. Toto ustanovení má za cíl rozšíření evidovaných škod jako ukazatele poškození prostředí v honitbě, které může potenciálně sloužit pro stanovení rozsahu úpravy početních stavů zvěře dle § 39. Primárně sledovaný údaj je přitom rozsah škod působených zvěří, a nikoliv jejich finanční výše a osoba odpovědná k náhradě škody.

V případě rozporu obou stran ve věci skutečností uvedených v zápise o škodě, který je povinen poškozený s uživatelem honitby sepsat, bude orgán státní správy kontrolovat existenci škody a její rozsah a v případě nesprávných údajů v evidenci údaje opraví dle svých zjištění. Tím budou zajištěna v evidenci objektivní data o vzniklých škodách způsobených zvěří a o jejich rozsahu.

Orgán státní správy myslivosti nebude a ani nemůže na místě posuzovat výši škody ani osobu, která za škody odpovídá a v jakém rozsahu. O těchto skutečnostech v případě nenalezení dohody mezi uživatelem honitby a poškozeným může rozhodnout pouze soud.

K bodu 120 – k § 57 odst. 7 až 10

Státní správa myslivosti bude moci využívat při výkonu své působnosti bezplatně údaje katastru nemovitostí. Toto ustanovení je zcela logické vzhledem k faktu, že přístup k těmto údajům je ve správních řízeních poměrně často využíván. Pokud by měl orgán státní správy myslivosti za tyto údaje platit, zcela zbytečně by to byl další výdaj z veřejných financí. Návrh vychází z obdobného oprávnění pro orgány státní správy lesů.

Státní správu myslivosti na úrovni obce s rozšířenou působností a kraje bude vykonávat 1 zaměstnanec na plný úvazek, za podmínky splnění kvalifikačních požadavků. Toto ustanovení, byť svým způsobem ojedinělé, má za cíl zefektivnit a posílit orgán státní správy myslivosti. V současnosti tyto pozice vykonává jeden člověk, a to společně s dalšími agendami, nejčastěji společně s ochranou životního prostředí, ale i dalšími. Myslivost je však natolik specifickým oborem a s tolika přesahy do jiných oborů, že pokládáme za žádoucí, aby se jí věnovali k tomu kvalifikovaní lidé s příslušným vzděláním, a to celým svým úvazkem.

Příslušnou požadovanou kvalifikaci pro zaměstnance orgánu státní správy myslivosti shrnuje ustanovení odstavce 9, dle kterého bude pro tuto funkci vyžadováno vysokoškolské vzdělání v magisterském nebo bakalářském studijním programu ve studijním oboru lesnického, mysliveckého, zemědělského nebo veterinárního směru, nebo alespoň 5 let praxe s vykonáváním správních činností na úseku myslivosti. Toto opatření je považováno za žádoucí z toho důvodu, jak již bylo výše uvedeno, že je myslivost natolik specifickým oborem s výraznými přesahy do jiných oborů, že pouze fyzické osoby, které mají odborné vysokoškolské znalosti buď přímo z oboru myslivosti, nebo z oborů příbuzných, mají potřebné znalosti a povědomí o souvislostech, které pro výkon své funkce budou potřebovat. Dlouhodobé zkušenosti s výkonem státní správy myslivosti totiž ukazují, že pokud jsou na těchto pozicích osoby, jejichž jedinou kvalifikací v tomto oboru je složená zkouška

z odborné způsobilosti, není výkon této funkce zcela dostatečný. To v některých případech vedlo k tomu, že některá původní ustanovení tohoto zákona nebyla dostatečně využívána (především z moci úřední), případně byla používána ne zcela vhodným způsobem.

Pokud bude osoba vykonávající funkci státní správy myslivosti na úrovni obce s rozšířenou působností nebo kraje postrádat odborné požadavky uvedené v zákoně č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů (tzn. nebude mít složenou zkoušku odborné způsobilosti), může tuto funkci vykonávat pod odborným vedením osoby, která tyto požadavky splňuje, a která zároveň splňuje i kvalifikační požadavky dle odst. 9 výše uvedeného zákona, avšak nejdéle po dobu 18 měsíců. Toto ustanovení zabezpečuje odborné vykonávání funkce státní správy myslivosti i z pohledu znalostí správních činností s touto funkcí spojených, přičemž pokud osoba tyto znalosti nemá, resp. nemá příslušnou zkoušku odborné způsobilosti nebo tuto funkci nevykonává požadovanou dobu, musí být vedena osobou, která tyto požadavky splňuje (a zároveň splňuje i kvalifikační požadavky dle tohoto zákona). Tím se zabezpečí to, že bude tato funkce vykonávána vždy na požadované úrovni, resp. že nedojde k jejímu poklesu po dobu, než si osoba požadované vzdělání doplní. Navíc dojde i k důležitému předávání zkušeností spojených s vykonáváním funkce státní správy myslivosti.

Úprava dosavadního systému přenesené státní správy je nezbytná pro dosažení účinnosti novely, a to i vzhledem k připravovanému snížení minimální výměry honitby a s tím spojenou administrativní zátěží. Dosavadní zákon o myslivosti snížil kompetence státu na naprosté minimum, kdy měl mizivou šanci zasáhnout do plánování lovu, neměl vůbec žádnou kompetenci kontroly toho, zda byl lov proveden. Stát také neměl možnost postihnout sankcí nesplnění plánu lovu a funkčním a kontrolovatelným opatřením plnění lovu vymáhat. Předkládaná novela většinu těchto vad odstraňuje za předpokladu, že orgány státní správy myslivosti budou na jednotlivých úřadech obsazeny odborně zdatnými úředníky s minimálně jedním plným pracovním úvazkem na myslivost (druhý pracovní úvazek může částečně sdílet i další agendy jako je například agenda ochrany zvířat proti týrání) a finančním ohodnocením odpovídajícím pro kvalitní obsazení těchto míst. Toto je zcela minimalizovaný požadavek poté, co se koaliční zástupci pro oblast zemědělství vyslovili negativně k možnosti reformovat státní správu myslivosti plně funkčním systémem odvozeným z plánovaných dlouhodobých koncepčních dokumentů rozvoje oblasti lesního hospodářství a nezávislým na přenesené státní správě. Pokud má regulaci zvěře stát řídit, musí být takové řízení možné. V opačném případě nelze účinnost garantovat.

Účinnost navrhovaných ustanovení bude odložena o dva roky obdobně jako je tomu v případě ustanovení týkajících se Informačního systému evidence myslivosti. Orgánům státní správy myslivosti tak bude dán dostatečný prostor k tomu se personálně připravit.

K bodu 121 – k § 58 odst. 1 písm. b)

V působnosti Ministerstva zemědělství bude nově zařazeno ustanovení v § 4 odst. 1, a to z toho důvodu, že je žádoucí, aby tento nástroj mohl být v odůvodněných případech použit na celorepublikové úrovni, případně byl na této úrovni koordinován.

K bodu 122 – k § 58 odst. 1 písm. d)

Do odstavce 1 se vkládá nové písmeno d), které zakotvuje pravomoc Ministerstva zemědělství omezit lov samců spárkaté zvěře starších dvou let v návaznosti na § 39. Kompetence je svěřována ministerstvu z důvodu mimořádného vlivu opatření na myslivecké hospodaření v honitbě.

Opatření bude ukládáno obecně vymezeným uživatelům honiteb na vymezeném území, a to opatřením obecné povahy. Maximální ani minimální rozsah vymezeného území se v případě opatření ukládaného Ministerstvem zemědělství nestanoví. Opatření tedy bude moci být uloženo Ministerstvem zemědělství i pro celé území státu. Rozhodnutím uloží Ministerstvo zemědělství opatření v případě, kdy je toto opatření ukládáno uživateli jedné honitby, popřípadě individuálně určeným uživatelům honiteb, které spolu územně nesouvisí.

K bodu 123 – k § 58 odst. 2 písm. h)

Novým systémem vzdělávání v myslivosti vzniká potřeba pověřit osoby, které budou pořádat zkoušky z myslivosti, případně zkoušky pro myslivecké hospodáře. Toto pověření bude udělovat Ministerstvo zemědělství, čímž se zaručí, že bude zaručeno jednotné posuzování těchto osob.

K bodu 124 – k § 58 odst. 2 písm. i)

V návaznosti na ustanovení § 2 písm. m) a § 36 odst. 1 se zakotvuje pravomoc Ministerstva zemědělství pověřit osobu, která bude kontinuálně zjišťovat posouzení stavu lesů. Pověření Ministerstvem zemědělství zajistí náležitou odbornost organizační složky, která bude posuzovat stav lesů. Pověření Ministerstvem zemědělství je nezbytné i z toho důvodu, že tato osoba bude posuzovat stav lesů na celém území státu.

K bodům 125 a 126 – k § 58 odst. 2 písm. j) a m)

Vyšší odborné zkoušky z myslivosti budou výhradně pořádány Ministerstvem zemědělství. Vzhledem k tomu, že se jedná o nejvyšší možné vzdělání v oboru myslivosti, je považováno za žádoucí, aby tyto zkoušky pořádalo Ministerstvo zemědělství.

K bodu 127 – k § 58 odst. 1 písm. n)

Demonstrativní výčet podporovaných činností je s ohledem na novelizované znění § 62 odst. 1 nadbytečný.

K bodu 128 – k § 58 odst. 2 písm. p) až t)

Nově se zakotvuje kompetence Ministerstva zemědělství ke spravování ISEM [písm. p)]. Spravování informačního systému Ministerstvem zemědělství, jakožto ústředním orgánem státní správy, zajistí celorepublikovou koordinaci a správu celého systému. Ministerstvo zemědělství také bude přidělovat a zneplatňovat přístupové údaje do ISEM [písm. q)].

Každoroční stanovení výše náhrady za přičleněné pozemky dle § 30 bude v působnosti Ministerstva zemědělství [písm. r)] z důvodu nutnosti jednotného postupu. Pokud by tuto působnost Ministerstvo zemědělství nemělo, docházelo by pravděpodobně k tomu, že by výše této náhrady byla v každém kraji jiná, čímž by docházelo k nerovnostem, které by nemusely mít patřičné opodstatnění, případně by se mohla nad touto výší ztratit potřebná kontrola.

Ministerstvo zemědělství v ISEM rovněž povede a bude aktualizovat otázky pro testy k prokázání znalostí práv a povinností osob, které mají být ustanoveny mysliveckou stráží [písm. s)]. Zároveň bude přidělovat a odebírat přístupové oprávnění pořadatel zkoušek z myslivosti a pořadatel zkoušek pro myslivecké hospodáře [písm. t)].

K bodu 129 – k § 58 odst. 3

Předmětné ustanovení se z důvodu nového systému vzdělávání v myslivosti ruší.

K bodu 130 – k § 59 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a)

Úprava v návaznosti na novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona.

K bodu 131 – k § 59 odst. 1 písm. e)

Do působnosti kraje se vkládá kompetence omezit lov samců spárkaté zvěře starších dvou let v návaznosti na § 39. Kompetence je svěřována krajským úřadům z důvodu mimořádného vlivu opatření na myslivecké hospodaření v honitbě a dále z důvodu, že zpravidla bude opatření ukládáno pro území přesahující správní obvod obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Důvodnost uložení opatření je nutné posuzovat z informací získaných z většího území.

Opatření bude ukládáno obecně vymezeným uživatelům honiteb na vymezeném území, a to opatřením obecné povahy. Vymezené území nesmí přesáhnout správní obvod krajského úřadu. Minimální rozsah vymezeného území se nestanoví. Zpravidla půjde o území přesahující správní obvod obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Rozhodnutím uloží krajský úřad opatření v případě, kdy je toto opatření ukládáno uživateli jedné honitby, popřípadě individuálně určeným uživatelům honiteb, které spolu územně nesouvisí.

Je vhodné, aby tento nástroj krajské úřady měly, neboť se v rámci požadovaného snížení stavů spárkaté zvěře jedná o způsob, kterým lze znatelně ovlivnit reprodukční schopnosti populace, jelikož se odlov bude soustředit na samice, přičemž početní stavy spárkaté zvěře jsou přirozeně kraj od kraje jiné.

K bodu 132 – § 59 odst. 2 původní písm. c) a d)

V rámci přenesené působnosti kraje se ruší působnost týkající se určování termínů sčítání zvěře (§ 36 odst. 1) a zpracovávání statistických hlášení o myslivosti (§ 38).

K bodu 133 – k § 59 odst. 2 písm. f)

Krajský úřad vkládá stejnopis rozhodnutí o prohlášení pozemků za nehonební do ISEM.

K bodům 134 a 135 – k § 61 odst. 2 a 3

Odstranění výkladového problému při stanovení kompetencí orgánu státní správy myslivosti při provádění dozoru a při ukládání opatření k odstranění nedostatků.

K bodu 136 – k § 61 odst. 5

Za účelem zjednodušení administrativy spojené s prováděním dozoru se zavádí kontrolní průkazy pověřeným zaměstnancům orgánu státní správy myslivosti.

K bodům 137 a 138 – k § 62 odst. 1

Novou úpravou se v odst. 1 zakotvuje oprávnění poskytnout podporu na všechny činnosti vyplývající ze zákona o myslivosti. Výslovně se zakotvuje oprávnění poskytnout příspěvky na činnosti a vybavení pro zpracování zvěřiny. Současné znění zákona o myslivosti neumožňuje Ministerstvu zemědělství poskytovat finanční příspěvky na všechny činnosti spojené s výkonem práva myslivosti. Jedná se o nežádoucí stav, jelikož nelze dle aktuální potřeby měnit výčet ani rozsah poskytovaných příspěvků. Zákon tento nežádoucí stav odstraňuje.

Na základě nově doplňovaného písmene j) vzniká oprávnění poskytnout příspěvek na činnosti a vybavení spojené se zpracováním zvěřiny z ulovených kusů zvěře. Zpracovaná zvěřina se prodává obecně za vyšší ceny než v případě výkupu nezpracovaného celého uloveného kusu. Prodejem zpracované zvěřiny mohou uživatelé honiteb navýšit své příjmy, s čímž souvisí motivace uživatelů honiteb zvýšit odlov. Spotřebitelé rovněž získají přístup k nezávadné zvěřině pocházející z honiteb v okolí jejich bydliště, a to bez nutnosti zapojení třetí osoby (obchodníka).

K bodům 139 až 142 – k § 62 odst. 2 a násl.

Stát rovněž bude dle odstavce 2 podporovat poskytování služeb v podobě konzultací, poradenství a zvyšování odborné úrovně vlastníků, nájemců, pachtýřů honebních a nehonebních pozemků, mysliveckých hospodářů a uživatelů honiteb, zabezpečení hodnocení stavu poškození lesa zvěří ve vazbě na stav populací zvěře, zpracování studií a programů pro státní správu myslivosti, vlastníky, uživatele honiteb ke zvyšování diverzity a úživnosti prostředí, poradenské činnosti v souvislosti s výskytem nemocí zvěře a realizací postupů správné praxe v rámci nastavených opatření, poradenské činnosti v oblasti redukce škod zvěří na zemědělských pozemcích a lesních porostech a v oblasti managementu druhů zvěře a dalších živočichů, stanovení početnosti zvěře a jiných živočichů a vypracování managementových plánů honiteb v určených lokalitách, a nakonec i v oblasti zpracování informačních a tiskových zpráv a zajištění osvětové činnosti v oblasti myslivosti. Všechny tyto služby mají za cíl podporu informovanosti a zvýšení odbornosti, ale také podporu managementu zvěře a biodiverzity, což nelze považovat pouze za užitečné, ale přímo za nezbytné. Tyto služby jsou navíc ku prospěchu všem zainteresovaným stranám, tedy jak uživatelům honebních pozemků, zemědělcům, lesníkům, tak i uživatelům honiteb. Požadovaným efektem podpory těchto služeb je i vyšší zapojení zmíněných zainteresovaných stran, což by mohlo být jedním z požadovaných impulzů k jejich vzájemné spolupráci, která je nepostradatelná pro správný vývoj myslivosti v České republice.

Vzhledem k rozšíření podpory státu o výše uvedené služby se upravuje znění odstavce 3 a zpřesňuje se, že na poskytnutí finančního příspěvku „nebo služby“ není právní nárok. Zároveň se jednoznačně stanoví, že při poskytování finančních příspěvků se přiměřeně použijí ustanovení rozpočtových pravidel o poskytování dotací a návratných finančních výpomocí ze státního rozpočtu.

Ruší se ustanovení odstavce 6 (původní odstavec 5), neboť obdobné ustanovení je uvedeno v § 32 odst. 5, dle kterého je navíc nutné ve výběrovém řízení na pronájem honitby zohlednit i další skutečnosti.

K bodům 143 až 145 – k § 63

Úprava přestupků fyzických osob v návaznosti na navržené změny v ustanoveních tohoto zákona.

V § 63 odst. 1 písm. c) se rozšiřují přestupky fyzických osob, pokud tato osoba poruší povinnost stanovenou v § 4 odst. 1. Vzhledem k tomu, že se jedná o odchylná opatření uložená Ministerstvem zemědělství, je nutné porušení těchto opatření sankcionovat, a to dle odst. 2 písm. b) až do výše 30 000 Kč.

K bodům 146 a 147 – k § 64 odst. 1 a 2

Úprava skutkových podstat přestupků právnických osob v návaznosti na navržené změny v ustanoveních tohoto zákona.

Právnícká osoba a podnikající právnická osoba se dle úpravy odst. 2 tohoto paragrafu dopustí přestupku porušením povinností stanovených v § 4 odst. 4. Jedná se o porušení odchylných opatření uložených Ministerstvem zemědělství, tudíž je nutné porušení těchto opatření, v tomto případě i včetně nerespektování náhrad a ztrát vzniklých těmito opatřeními stanovených Ministerstvem zemědělství, sankcionovat, a to dle odst. 5 tohoto paragrafu až do výše 200 000 Kč.

K bodům 148 až 157 – k § 64 odst. 3 a násl.

Největší změny z pohledu přestupků se týkají uživatele honitby, a to jak v souladu s novými ustanoveními, tak i s původními. Dle některých původních ustanovení nehrozila uživateli za jejich porušení sankce, díky čemuž se jejich aplikovatelnost výrazně snížila.

V souladu s novým zněním § 4 je uživatel honitby nově sankcionován za porušení odst. 4, který se týká náhrady nákladů či ztrát vzniklých v přímé souvislosti s prováděním odchylného opatření dle § 4 odst. 1. Vzhledem k tomu, že výši, rozsah a podmínky poskytnutí této náhrady stanoví Ministerstvo zemědělství, je tato sankce za případné nerespektování nezbytná, přičemž dle odst. 5 písm. b) lze za tento přestupek udělit uživateli honitby pokutu až do výše 40 000 Kč.

Ruší se dále sankce za překročení normovaných stavů zvěře z důvodu zrušení povinnosti udržovat početní stav zvěře mezi minimálním a normovaným stavem. Zákon stanoví povinnost udržovat početní stavy zvěře v honitbě nad stavem minimálním. Z toho důvodu se stanoví sankce za porušení této povinnosti, přičemž maximální výše sankce zůstává nezměněna oproti současné právní úpravě.

Z důvodu zrušení povinnosti provést každoročně v termínu stanoveném orgánem státní správy myslivosti sčítání zvěře v honitbě a jeho výsledek oznámit do 5 dnů příslušnému orgánu státní správy myslivosti se zrušuje sankce za nesplnění této zrušené povinnosti.

Snížena byla maximální výše sankce pro uživatele honitby, který ve stanovené lhůtě nevloží návrh plánu mysliveckého hospodaření v honitbě do evidence myslivosti, a to z 200 000 Kč na 40 000 Kč, zejména s ohledem na zavedení kontrolních a sankčních mechanismů při porušení opatření podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti, kterým má stát možnost redukovat početní stavy zvěře v honitbě při neexistenci schváleného plánu v honitbě.

Maximální výše sankce 40 000 Kč může být nově uložena uživateli honitby tehdy, pokud poruší povinnost vypracovat plán mysliveckého hospodaření tak, aby nebyl les nadměrně poškozován zvěří a aby početní stavy zvěře v honitbě neklesly pod stav minimální. S ohledem na to, že při porušení této povinnosti bude plán lovu změněn orgánem státní správy myslivosti z moci úřední opatřením podle § 39 odst. 1, se jeví maximální výše sankce 40 000 Kč dostačující.

Podle současné právní úpravy není možné uložit sankci za nesplnění opatření uloženého orgánem státní správy myslivosti podle § 39 zákona o myslivosti. Sankcionovat lze pouze nesplnění opatření k odstranění nedostatků podle § 61 zákona o myslivosti, které lze vydat až na základě zjištění, že uložené opatření podle § 39 zákona o myslivosti nebylo uživatelem honitby splněno. Sankce má mít mj. preventivní charakter, což znamená odrazení osob od porušení jim uložené povinnosti. Absence sankce za nesplnění uložení opatření podle § 39 zákona o myslivosti tak znemožňuje naplnit jeho účel, kterým je regulace početního stavu druhu zvěře v honitbě. Za účelem odstranění tohoto nežádoucího stavu se stanoví sankce za nesplnění opatření podle § 39 zákona o myslivosti v maximální výši 40 000 Kč.

Při nesplnění uloženého opatření podle § 39, jde-li o zvěř, pro kterou nejsou v honitbě stanoveny minimální stavy, je maximální výše sankce 40 000 Kč.

V případě nesplnění opatření podle § 39, jde-li o zvěř, pro níž jsou v honitbě stanoveny minimální stavy, uživatel honitby ve většině případů současně poruší povinnost splnit plán lovu, jelikož v důsledku uložení opatření podle § 39 se plán lovu zvyšuje. Podle zásad ukládání sankcí za dva a více přestupků projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle přísněji trestného přestupku, kterým je v tomto případě přestupek spáchaný nesplněním plánu lovu. Z toho důvodu se i v tomto případě jeví maximální výše sankce 200 000 Kč jako dostatečná.

Zákon stanoví stejnou maximální výši sankce za porušení zákazu lovu samců starších dvou let u druhu spárkaté zvěře, který byl uložen podle § 39 odst. 2. S ohledem na obdobný účel tohoto zákazu jako v případě uloženého podle § 39 odst. 1 je odpovídající stanovit stejnou maximální výši sankce.

Uživateli honitby může být uložena sankce za porušení povinnosti evidovat ulovený nebo nalezený kus spárkaté zvěře podle § 49 odst. 2 zákona o myslivosti. Maximální výše sankce za porušení této povinnosti 40 000 Kč se stanoví z toho důvodu, že společenská škodlivost tohoto přestupku je totožná jako v případě porušení povinnosti označit ulovený nebo zužitkovatelný kus spárkaté zvěře nesnímatelnou plombou. Je žádoucí, aby porušení povinnosti evidovat ulovenou nebo nalezenou zvěř bylo posuzováno obdobně, a to i ve vztahu k maximální výši sankce, kterou lze za přestupek uložit.

K bodům 158 až 161 – k § 64a

Stanoví se speciální úprava při opakování přestupku podle § 64 odst. 3 písm. g), který spočívá v nesplnění opatření podle § 39 odst. 1, nebo porušení zákazu vyplývajícího z § 39 odst. 2. Tato úprava je nezbytná s ohledem na to, že opatření nebo zákaz podle § 39 je nástrojem státu k regulaci početních stavů zvěře, popřípadě k narovnání nevhodného poměru pohlaví. Z toho důvodu je nezbytné při opakovaném porušení povinnosti vyplývající z porušení opatření nebo zákazu podle § 39 stanovit vyšší maximální výši sankce, kterou lze za tento opakovaný přestupek uložit oproti ostatním přestupkům, konkrétně 200 000 Kč. Obdobně je upravena sankce za nesplnění výše lovu s tím, že při opakovaném porušení lze uložit sankci až do výše 500 000 Kč.

Ze stejných důvodů je rovněž nezbytné stanovit delší lhůtu, kdy porušení výše uvedené povinnosti může být kvalifikováno jako opakovaný přestupek, konkrétně 5 let.

Zároveň dochází k úpravám reflektujícím novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona.

K bodu 162 – k § 66

Úprava v návaznosti na novelizaci jiných ustanovení tohoto zákona. V důsledku úpravy výčtu druhů zvěře již postrádá souhlas orgánu ochrany přírody a krajiny s opatřením nebo rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti smysl. Z toho důvodu se vypouští podmínka souhlasu například u vydávání opatření podle § 4 odst. 1. Naopak z důvodu zrušení povinného sčítání zvěře se vypouští podmínka souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny v případě § 36 odst. 1.

K bodu 163 – k § 68

Vzhledem ke změnám provedeným v textu zákona se upravuje a doplňuje výčet zmocňovacích ustanovení.

K Čl. II – Přechodná ustanovení

Přechodná ustanovení upravují vztah k probíhajícím správním řízením podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, a především k jejich dokončení. Dále se za účelem zachování právní jistoty držitelů a uživatelů honiteb a za účelem snížení administrativy orgánů státní správy myslivosti stanoví, že minimální stavy zvěře stanovené v rozhodnutích o uznání honiteb zůstanou zachovány i po nabytí účinnosti tohoto zákona. Osoby, které splňují odbornou kvalifikaci v rámci vzdělávání v myslivosti ke dni účinnosti zákona budou splňovat odbornou kvalifikaci i nadále.

K Čl. III – Změna lesního zákona

K bodu 1 – k § 28

Kontinuální provádění inventarizace lesů je nezbytné k posouzení stavu lesa a pro stanovení vymezených území a minimální výše lovu spárkaté zvěře v souladu s navrženými ustanoveními zákona o myslivosti.

Kontinuální provádění inventarizace lesů, respektive její zakotvení do lesního zákona, umožní získat údaje o skutečném stavu lesů a o jeho vývoji v čase. Předpokládá se, že inventarizaci lesů bude provádět ÚHÚL.

K bodu 2 – k § 49 odst. 3 písm. g)

Návaznost na zakotvení kontinuální inventarizace lesů v lesním zákoně, kdy se stanoví kompetence Ministerstva zemědělství pověřit osobu jejím prováděním.

K Čl. IV – Změna zákona na ochranu zvířat proti týrání

K bodům 1 a 2 – k § 14

Nezbytné uvedení zákona na ochranu zvířat proti týrání do souladu se zákonem o myslivosti s ohledem na navržené povolení lovu lukem a úpravu některých zakázaných způsobů lovu.

Ustanovení § 14 odst. 1 zákona na ochranu zvířat je transpozicí Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků.

K Čl. V – Změna zákona o správních poplatcích

Ke změně příslušné položky sazebníku správních poplatků ve vztahu k orgánům státní správy myslivosti dochází ze dvou důvodů. V první řadě jde o přímou návaznost na navržené změny při vydávání loveckých lístků v zákoně o myslivosti, druhým důvodem je skutečnost, že částka správních poplatků s ohledem na inflaci a dobu, která uplynula od jejich stanovení, již nepostačuje na pokrytí nákladů, které orgánům státní správy myslivosti vznikají při daných úkonech. Z toho důvodu dochází k navýšení částek správních poplatků.

K Čl. VI - Účinnost

Účinnost se v souladu s § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění pozdějších předpisů, navrhuje dnem 1. ledna 2025, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 6 až 10, 17, 19, 21, 25, 26, 31, 44 až 47, 57 až 61, 64, 66, 68, 71, 73 až 75, 77 až 81, 103 až 112, 119, 120, 122 až 133, 143, 149 až 160 a 163, čl. II bodů 4 až 7 a 10, čl. III bodů 1 a 2 a čl. V bodů 1 až 7, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2027.

Odlišná účinnost u těchto ustanovení je navrhována s ohledem na nezbytnost vývoje a testování ISEM. Současně bude nutné vydat vyhlášky k provedení tohoto zákona, které se svým obsahem týkají evidence myslivosti. Bez jejich vydání nelze plnit zákonem stanovené povinnosti ve vztahu k evidenci myslivosti, například zpracování a schvalování plánu mysliveckého hospodaření. Vývoj ISEM a jeho uvedení do plného provozu v rozsahu stanoveném tímto zákonem si vyžádá určitý čas, stejně tak vydání předmětných vyhlášek. Z těchto důvodů je účinnost ustanovení zákona souvisejících a navazujících na evidenci myslivosti odložená o dva roky.